

دینکرد چهارم آوانویسی، ترجمه، واژه‌نامه

پژوهش
مریم رضایی

زیر نظر
سعید عریان

دینکرد چهارم

آوانویسی، ترجمہ، واژه‌نامه

پژوهش: مریم رضایی

زیر نظر

سعید عریان

عنوان قراردادی	: دینکرد، کتاب چهارم، فارسی - پهلوی
عنوان و نام پدیدآور	: دینکرد چهارم: آوانویسی، ترجمه، واژه‌نامه / اندوین‌کنندگان پیشین آذر فریخ پسر فرخزاده آذریاد پسر اسیدا پژوهش: مریم رضایی، زیرنظر: سعید عریان
مشخصات نشر	: تهران: نشر علمی، ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری	: ۲۲۰ ص.
شابک	: ۸ - ۲۷۶ - ۳۰۳ - ۹۶۳ - ۹۷۸
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیا
یادداشت	: فارسی - پهلوی
موضوع	: اندرزنامه‌های پهلوی -- متون قدیمی تا قرن ۱۴
موضوع	: اخلاق زردشتی -- متون قدیمی تا قرن ۱۴
شناسه افزوده	: آذر فریخ فرخزادان، قرن ۲ ق.، گردآورنده
شناسه افزوده	: آذرید مهراسپندان، قرن ۳ ق.، گردآورنده
شناسه افزوده	: رضایی، مریم، ۱۳۵۳، مترجم
شناسه افزوده	: عریان، سعید، ۱۳۲۹ -
رده‌بندی کنگره	: ۱۳۹۳ د ۹۱۳ د ۸ / PIR۲۰۶۵
رده‌بندی دبیری	: ۰۶ / ۰۴
شماره کتابشناسی ملی	: ۳۵۸۵۹۳۳

خیابان انقلاب - مقابل در بزرگ دانشگاه تهران
شماره ۱۲۲۴ تلفن: ۶۶۴۶۰۶۶۷

دینکرد چهارم

آوانویسی، ترجمه، واژه‌نامه

پژوهش: مریم رضایی

زیرنظر: سعید عریان

چاپ اول: ۱۳۹۳

تیراژ: ۵۵۰ نسخه

لینوگرافی: کوثر

چاپ: مهارت

صحافی: حقیقت

حق چاپ برای ناشر محفوظ است

شابک ۸ - ۲۷۶ - ۳۰۳ - ۹۶۲ - ۹۷۸

مرکز بخش: خیابان انقلاب، خیابان ۱۲ فروردین - شهدای واندانری - پلاک ۱۰۳
تلفن تماس جهت دریافت کتاب در منزل یا محل کار: ۱۲-۵۱۱-۶۶۴۶۰۷۲ - ۶۶۴۶۳۰۷۲

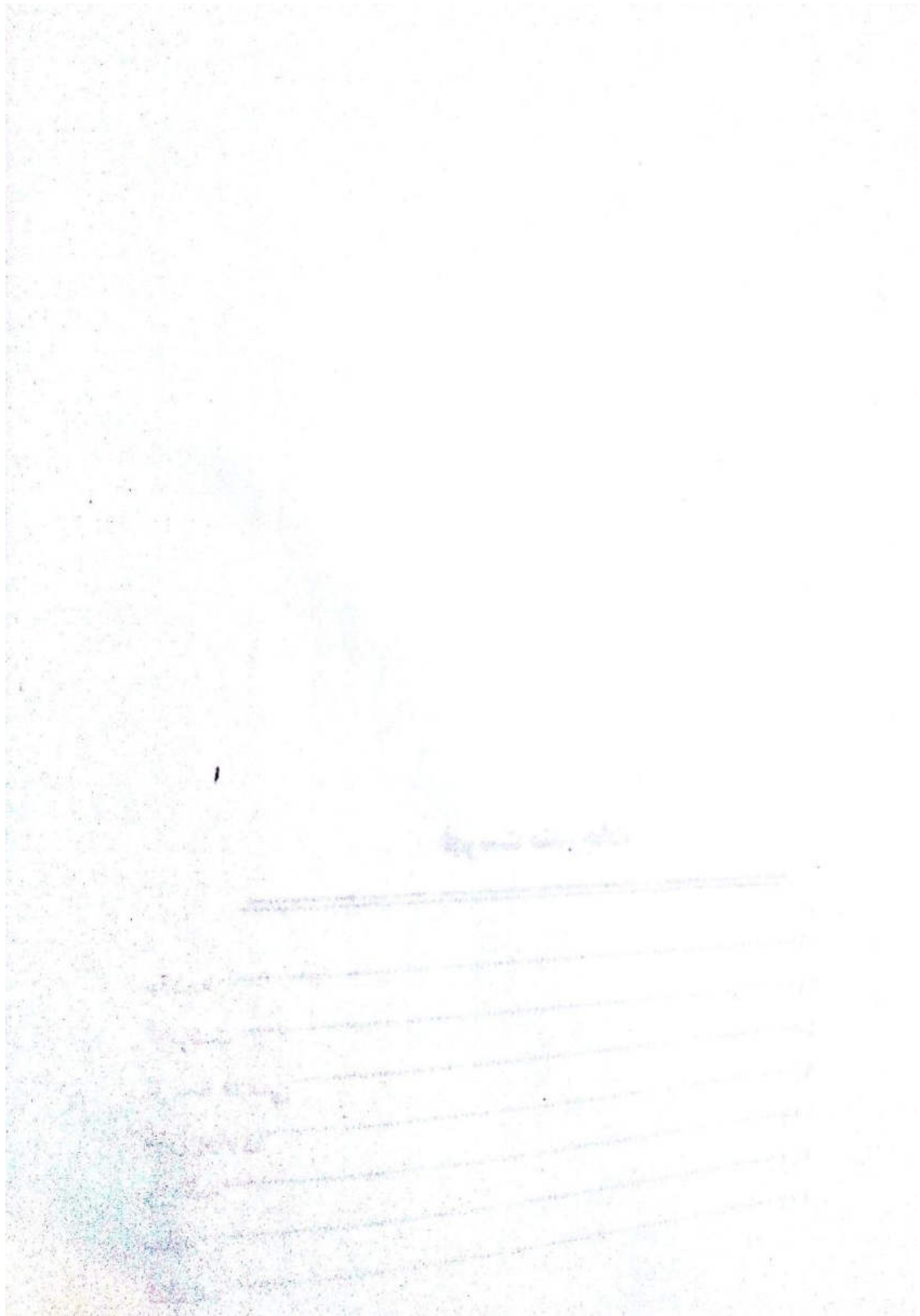
یادداشت ناشر

مطالعه‌ی تاریخ زبان‌ها، بخشی ناگسستنی از دانش زبان‌شناسی است و نادیده گرفتن این دسته از مطالعات نوعی نقص جبران‌ناپذیر در پژوهش‌های زبان‌شناختی تلقی خواهد شد. انتشارات علمی افتخار دارد با همیاری مجموعه‌ی وسیعی از متخصصان این حوزه، نشر بخش دیگری از مراجع زبان‌شناسی، به ویژه درسنامه‌های تخصصی مطالعه‌ی زبان‌های ایرانی را با نام «کهن‌نامه‌های زبان‌شناسی» در اختیار علاقمندان این رشته قرار دهد. این مجموعه شامل مهم‌ترین آثار تألیفی و نیز برگردان برجسته‌ترین درسنامه‌هایی خواهد بود که در این حوزه همواره مطرح هستند.

محمدعلی علمی

فهرست مندرجات

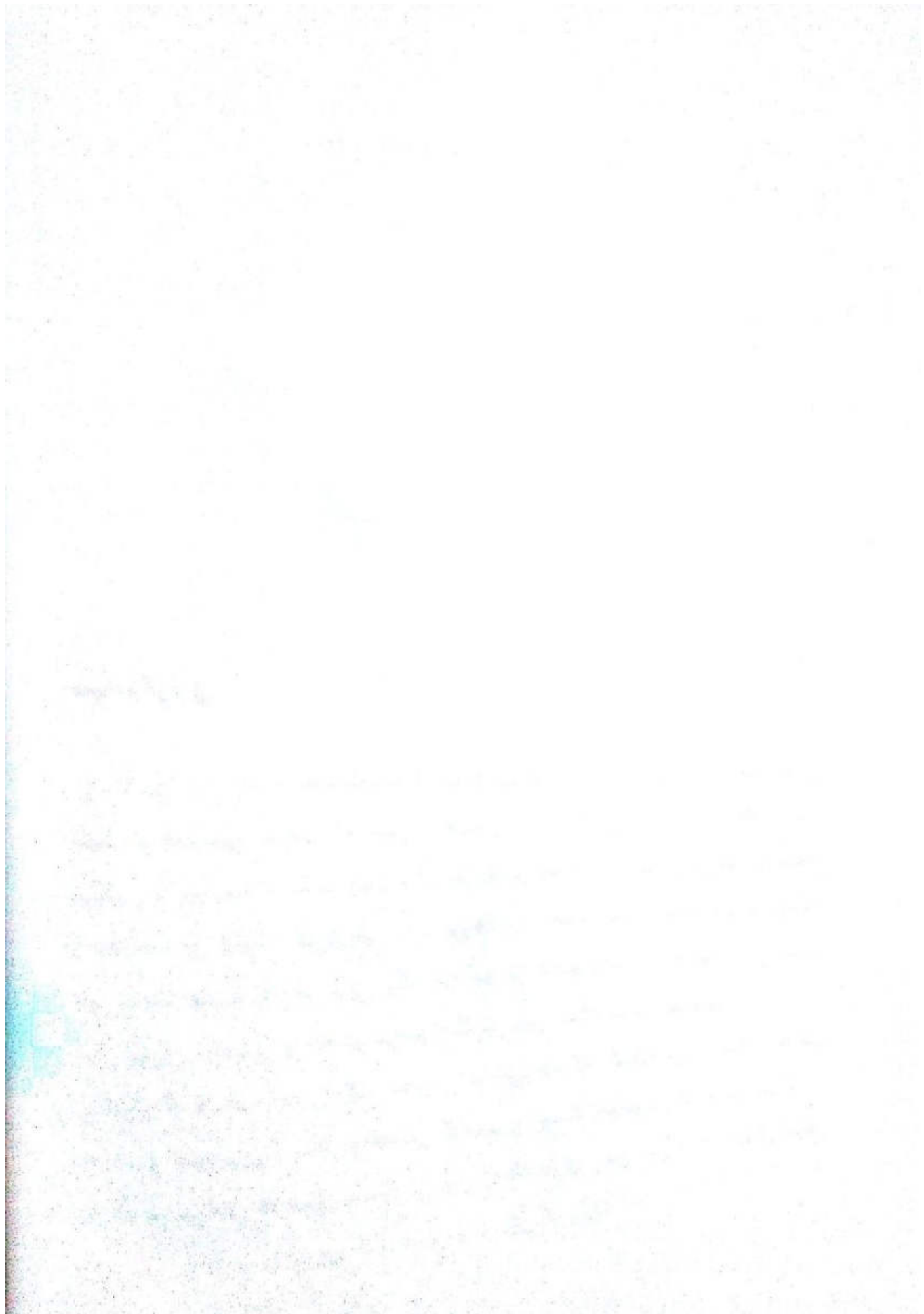
۱۱	مقدمه
۲۷	آوانوشت
۵۷	ترجمه فارسی
۹۱	متن پهلوی
۱۱۲	واژه‌نامه
۲۱۱	نمایه
۲۱۲	کتابنامه

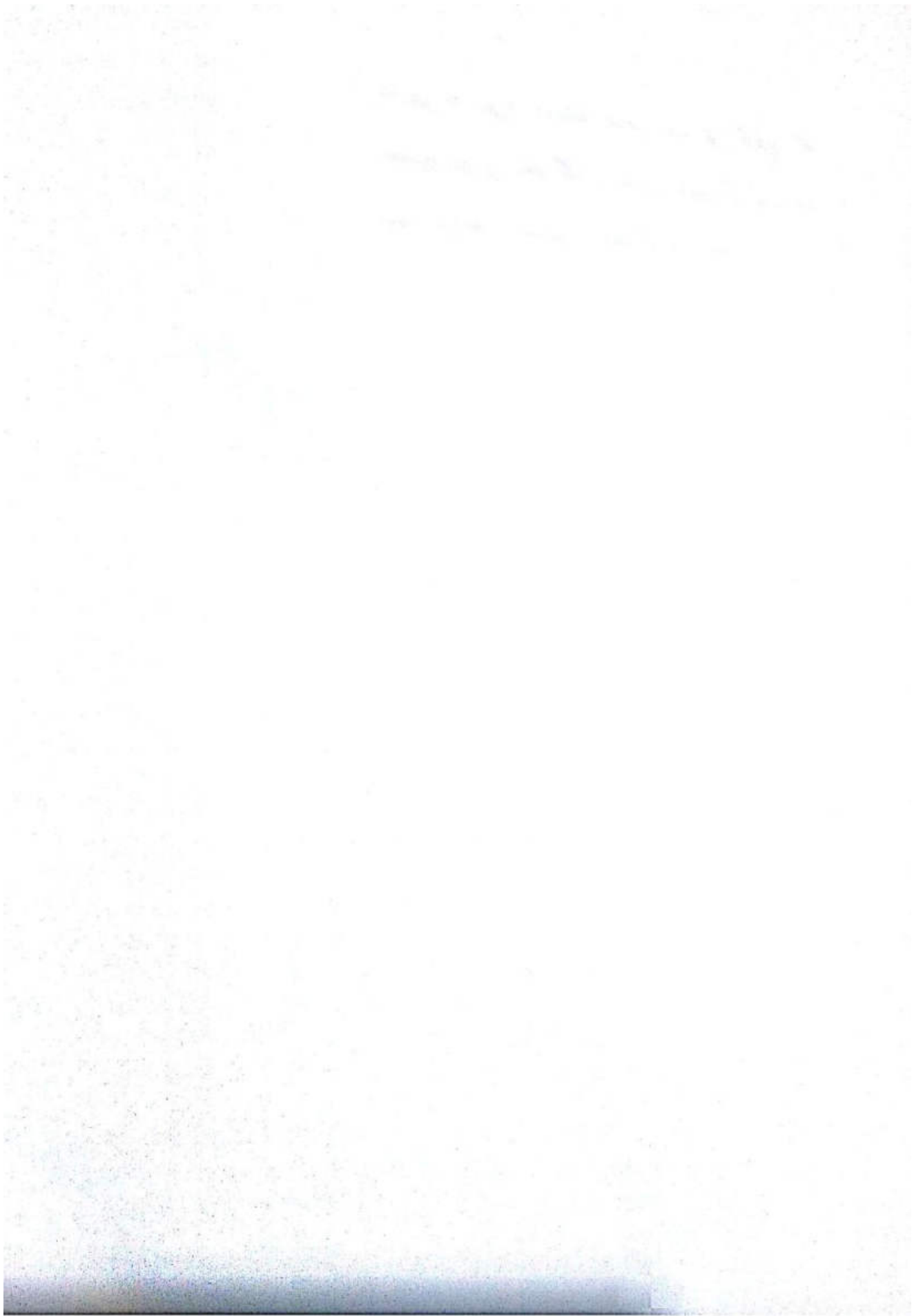
سپاسگزاری

در نگارش این رساله نخست باید از استاد بزرگوارم جناب آقای دکتر سعید عریان تشکر و قدردانی نمایم که بدون راهنمایی ایشان فائق آمدن بر مشکلات متن سنگین و پیچیده دینکرد چهار برای من امری محال بود. ایشان با وجود مشغله‌ها و دغدغه‌های فراوان کاری در روند پژوهش و تحقیق متن کتاب چهارم دینکرد طی پنجاه جلسه نه راهنمایی بلکه مرا آموزش دادند و من از محضر ایشان چه در طول دوران تحصیل و چه در مراحل نگارش این رساله بسیار آموختم.

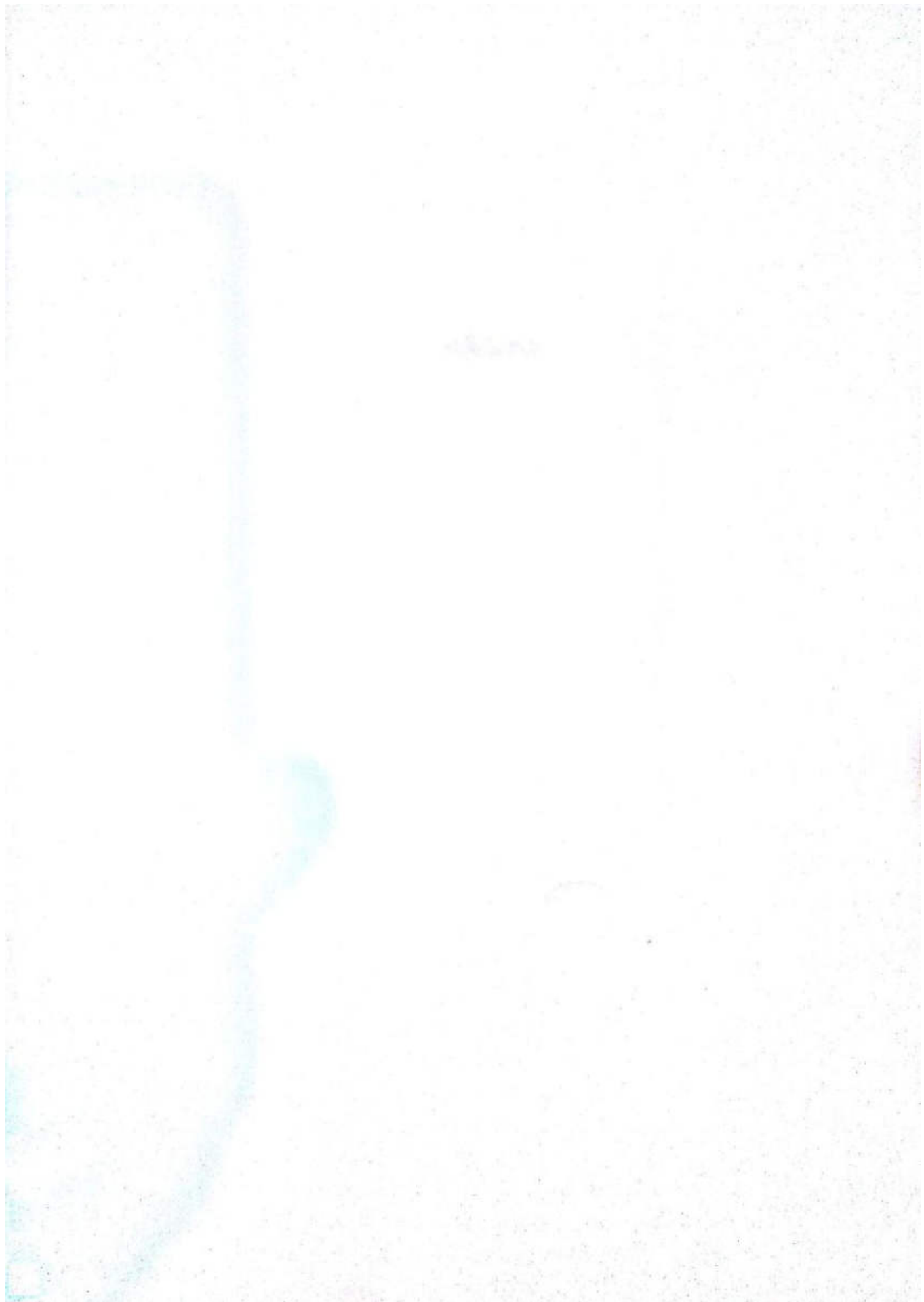
دیگر از جناب آقای دکتر مجتبی منشی‌زاده که کمک‌های ارزنده‌ای به من نمودند و همچنین از مادر و همسر گرامیم و دوست خوبم سرکار خانم لیلا نوری نیز که در مراحل تحصیل و نگارش این رساله یاری رسان من بودند، کمال تشکر و قدردانی را دارم. با آرزوی تندرستی برای این عزیزان.

تقدیم به روح همیشه حاضر پدر بزرگوارم که
حضور سبزش نکیه گاه و مشوق همیشگی من در
تمام مراحل تحصیل و زندگی ام است

مقدمه

مقدمه

زبان فارسی میانه یا پهلوی زبان جنوب و جنوب غربی ایران بوده و زبان رسمی دوران ساسانی به شمار می‌رفته است. چون این زبان در منطقه فارس سخنور داشته است و از نظر ساختمان زبانی در مرحله‌ای میان فارسی باستان و فارسی نو یا دری قرار دارد، محققان آن را «فارسی میانه» نام نهاده‌اند. اصطلاح پهلوی را نویسندگان دوران اسلامی برای تمایز این زبان از فارسی نو (دری) به کار برده‌اند (تفضلی، ۱۳۷۶: ۱۱-۱۲).

آثاری که به زبان پهلوی تألیف شده، بیشتر آثار دینی زرتشتی است. آثار ادبی پهلوی به سبب اهمیتی که سنت شفاهی در ایران پیش از اسلام داشته است، اغلب به کتابت در نیامده بود و آن چه از این آثار ادبی و علمی دوره ساسانی برای ما باقی مانده در فاصله میان قرون دوم تا چهارم هجری به کتابت درآمده و باقی آنها به علت مکتوب نشدن از میان رفته است. آثار دینی پهلوی نیز به همین سبب دستخوش آسیب‌های فراوان شد و همان‌گونه که گفته شد بیشتر این آثار در قرن سوم و چهارم هجری یعنی هنگامی تألیف نهایی یافت که دین زرتشتی دیگر دین رسمی ایران نبود. علاقه به داشتن آثار مکتوب و احساس خطر از نابودی آنها موجب شد که موبدان و علمای دینی زرتشتی دست به گردآوری و تألیف این آثار بزنند، اما تعصبات دینی، حوادث و جنگ‌ها، خصوصاً حمله مغول و خرابی‌های ناشی از آن، موجب از میان رفتن بسیاری از این آثار شد. حتی بعضی از کتاب‌های باقی‌مانده پهلوی نیز مانند دینکرد به صورت ناقص به دست ما رسیده‌اند (تفضلی، ۱۳۷۶: ۱۱۲-۱۱۴).

دینکرد در لغت به معنای «اعمال دین، تألیف دینی» و در حقیقت تبیین دین مزدیسناست. منظور از دین در این کلمه روایات و کتاب دینی (اوستا و زند) است. این کتاب مبتنی بر اوستا، ترجمه‌های آن و خلاصه‌ای از علوم دینی مزدیسنا مربوط به قرن دهم میلادی است. این کتاب در اصل مشتمل بر نه کتاب بوده که

کتاب‌های اول، دوم و بخشی از آغاز کتاب سوم از بین رفته‌است. این اثر بالغ بر ۱۶۹۰۰۰ واژه است که ژان دومناش^۱ آن را از نظر در برداشتن مطالب گوناگون به درستی «دانشنامهٔ مزدیسنی» نام نهاده است. دینکرد را باید «تالیف» و به معنای واقعی کلمه «گردآوری» و «تدوین» دانست که تنها نام دو تن از مؤلفان آن در کتاب آمده است. این اثر در حقیقت چکیده‌ای از نوشته‌های مقدس در محیطی ایرانی بود که دین اسلام در آن گسترش یافته بود و به عنوان پاسخی علیه یورش مسلمانان به ثنویت تلقی می‌شد.

موضوع کتاب سوم تا پنجم دینکرد اختصاص به فن اثبات حقانیت بخردانه، کتاب ششم خرد اخلاقی و کتابهای هفتم تا نهم دربارهٔ تعالیم و اعتقادات مبنایی دین است.

گردآورندگان دینکرد

بنا بر روایتی از کتاب سوم دینکرد، نوشته‌ای مشابه در دورهٔ گشتاسب وجود داشته که اسکندر آن را از میان برده و توسر در دورهٔ اردشیر بابکان آن را مجدداً تدوین کرده‌است. پس از برافتادن سلسلهٔ ساسانی و فرمانروایی تازیان این کتاب دوباره دچار پراکندگی و آشفته‌گی شد تا این که آذر فرنبغ فرخزادان^۲، پیشوای بزرگ زرتشتیان، آن را گردآوری کرد. در زمان زرتشت پسر آذر فرنبغ، کتاب باز دچار آشفته‌گی و پراکندگی شد. آذرباد ایمیدان مطالب پراکنده را گرد آورد و آن را «دینکرد هزار فصل» نامید. گردآورنده سرگذشت تدوین دینکرد را همچون اوستا الهام خدا به زرتشت می‌شمارد که نسل به نسل به او رسیده است.

از زندگی آذرباد ایمیدان، آخرین مدوّن مهم کتاب، اطلاع دقیقی در دست نیست. در بندهش او از هم زمانان زادسپرم مؤلف کتاب گزیده‌ها که در قرن سوم

1- De Menasce.

۲- طبق نظر دومناش، آذر فرنبغ فرخزادان معاصر با خلیفه مأمون بوده است. نک. Gignoux, 1994:285.

کتاب‌های اول، دوم و بخشی از آغاز کتاب سوم از بین رفته‌است. این اثر بالغ بر ۱۶۹۰۰۰ واژه است که ژان دومناش^۱ آن را از نظر در برداشتن مطالب گوناگون به درستی «دانشنامهٔ مزدیسنی» نام نهاده است. دینکرد را باید «تألیف» و به معنای واقعی کلمه «گردآوری» و «تدوین» دانست که تنها نام دو تن از مؤلفان آن در کتاب آمده است. این اثر در حقیقت چکیده‌ای از نوشته‌های مقدس در محیطی ایرانی بود که دین اسلام در آن گسترش یافته بود و به عنوان پاسخی علیه یورش مسلمانان به ثنویت تلقی می‌شد.

موضوع کتاب سوم تا پنجم دینکرد اختصاص به فن اثبات حقانیت بخردانه، کتاب ششم خرد اخلاقی و کتابهای هفتم تا نهم دربارهٔ تعالیم و اعتقادات مبنایی دین است.

گردآورندگان دینکرد

بنا بر روایتی از کتاب سوم دینکرد، نوشته‌ای مشابه در دورهٔ گشتاسب وجود داشته که اسکندر آن را از میان برده و توسر در دورهٔ اردشیر بابکان آن را مجدداً تدوین کرده‌است. پس از برافتادن سلسلهٔ ساسانی و فرمانروایی تازیان این کتاب دوباره دچار پراکندگی و آشفته‌گی شد تا این که آذر فرنبغ فرخزادان^۲، پیشوای بزرگ زرتشتیان، آن را گردآوری کرد. در زمان زرتشت پسر آذر فرنبغ، کتاب باز دچار آشفته‌گی و پراکندگی شد. آذرباد ایمیدان مطالب پراکنده را گرد آورد و آن را «دینکرد هزار فصل» نامید. گردآورنده سرگذشت تدوین دینکرد را همچون اوستا الهام خدا به زرتشت می‌شمارد که نسل به نسل به او رسیده است. از زندگی آذرباد ایمیدان، آخرین مدوّن مهم کتاب، اطلاع دقیقی در دست نیست. در بندهش او از هم زمانان زادسپرم مؤلف کتاب گزیده‌ها که در قرن سوم

1- De Menasce.

۲- طبق نظر دومناش، آذر فرنبغ فرخزادان معاصر با خلیفه مأمون بوده است. نک. Gignoux, 1994:285.

هجری (نهم میلادی) می‌زیسته، به شمار آمده و در آخرین فصل کتاب سوم خود را پیشوای به‌دینان نامیده است. چنین به نظر می‌رسد که مطالب کتاب‌های سوم، چهارم و پنجم دینکرد که بیشتر جنبه جدلی و کلامی و فلسفی دارد، از تألیفات آذر قَرْنَبَغ فرخزادان بوده که آن‌ها را آذرباد ایمیدان به صورت نهایی تدوین کرده و نام خود را در آخرین فصل از کتاب سوم آورده است.

کتاب‌های مختلف دینکرد

دینکرد سوم

بزرگترین کتاب از کتاب‌های موجود دینکرد است. فصل‌های آن کوتاه است، ولی چند فصل نسبتاً طولانی دارد که به مطالبی دربارهٔ پزشکی، ازدواج با نزدیکان و تکوین وجود اختصاص یافته است. تکرار موضوعات در جاهای مختلف خود بیانگر ادبیات شفاهی آن دوره است. کتاب سوم با دوازده پاسخ به سئوالات بدعت‌گذاران و شانزده پاسخ به سئوالات شاگردی آغاز می‌شود. از موضوعات مورد بحث در دینکرد سوم: اثبات ثنویت، تکوین عالم و بازگشت آفریدگان خوب به اصل‌شان یعنی هرمزد، یکی دانستن دین مزدیسنا با خرد گریزی (آسن خرد)، اختیار انسان، انتقاد از مطالبی با در نظر گرفتن عقاید مسلمانان چون: جاودانه بودن دوزخ و عذاب‌هایش، دستور خدا به فرشتگان دربارهٔ سجده به آدم، واحد بودن اصل و منشأ نیکی و بدی، انتقاد از عقیدهٔ تثلیث مسیحیان، انتقاد از عقاید یهودیان و مانویان، ردّ عقاید معتزله، ذکر مطالب بدون مأخذ از قرآن، ذکر نام پیامبر اسلام. در این کتاب همچنین فهرستی از صفات نیک و بد آمده که بیشتر متعلق به اندرزهای دینی است.

دینکرد چهارم

کتاب چهارم دینکرد، کوتاهترین کتاب دینکرد است. این کتاب مشتمل بر حدود چهارهزار کلمه^۲، منتخبی است از آیین نامه آذر فرنبغ فرخزادان که مطالب آن با کتاب سوم دینکرد تشابه دارد ولی جنبه جدلی و منطقی آن ضعیفتر است. موضوعات کتاب چهارم عبارت است از: شرح آفرینش امشاسپندان، ذکر اسامی شاهانی حامی دین مزدیسنا از داریوش سوم هخامنشی تا خسرو اول، موجودات گیتی و خویشکاری آنها، تفکر درباره زمان بیکران و کرانمند، کنش و زمان وقوع کنش، پرسش‌هایی درباره محدود یا نامحدود بودن خداوند، ستاره‌شناسی و طالع‌بینی، درست فراگرفتن اوستا و زند، برخی قوانین جزایی (کفاره، دیه و...)، فرمانروایی بزرگ ایرانیان، فصاحت و بلاغت در سخنوری و پرسش و پاسخ نزد فرمانروایان، ضرورت کسب هنر و تخصص، شکر و شکرگزاری، کتاب بدعت‌گزاران، تقسیم طبقات چهارگانه مردمان و پرسش و پاسخ‌هایی درباره زندگی اخروی و ضرورت حاکمیت درخشان دین مزدیسنا و سه اصل مطمئن اخلاقی اندیشه نیک، گفتار نیک و کردار نیک.

دینکرد پنجم

شامل دو بخش است: بخش نخست شامل پاسخ‌هایی است که آذر فرنبغ فرخزادان در کتاب سمران به سنوالات یعقوب خالدان داده است و همچنین سابقه مردم سمران، همکاری آنان با لهراسب، سرگذشت دین هرمزد پیش از زرتشت، شرح زندگی زرتشت تا درگذشت وی. بخش دوم شامل پاسخ‌هایی است که همان دانشمند به سی و سه سؤال بخت ماری مسیحی داده است که این پرسش و پاسخ شامل امور مابعدالطبیعه، الهام ایزدی، پرستش و آیین‌های دینی زرتشتی

است. این کتاب شیوه جدلی سست‌تری نسبت به کتاب سوم دارد و در آن به جای استدلالات منطقی از برتری‌های ملی و نژادی صحبت شده است.

دینکرد ششم

بزرگترین اندرزنامه دینی پهلوی با تأکید بر اندیشه و تفکر دینی است که احتمالاً ترجمه برش نسک اوستاست. این کتاب شامل شش بخش است که مطالب آن شامل: خرد، دانایی، فرهنگ، مشاوره و هم نشینی با دانایان و نیکان، اعتقاد، دین، اعتدال و افراط و تفریط، صفات نیک و بد، فقر در مفهوم خوب و بد آن و ... است. بعضی از این اندرزها منسوب به شخصیت‌هایی چون: خسرو انوشیروان، آذرباد مهراسپندان، آذر نرسه، بخت آفرید و آذرباد زرتشتان است.

دینکرد هفتم

این کتاب در حقیقت نوعی تاریخ دینی زرتشتی از آغاز تا پایان است و بر اساس ترجمه سه نسک اوستایی به نام‌های سپند نسک، چهارداد نسک و وشتاسپ ساست تدوین شده است که خلاصه آنها در کتاب هشتم دینکرد آمده است. سپند نسک شامل سرگذشت دین و زندگی‌نامه زرتشت است. بخشی از چهارداد نسک درباره زرتشت است. شرح زندگانی زرتشت در متون پهلوی دیگر نیز همه برگرفته از این سه نسک است. از مقایسه این کتاب به لحاظ وفاداری به ترتیب جمله بندی اوستا و ترجمه لفظ به لفظ اصل بسیاری از جملات را می‌توان بازسازی کرد. دینکرد هفتم با شرحی از کیومرث تا گشتاسپ و ذکر نام و اعمال کسانی شروع می‌شود که پیش از زرتشت موفق به دریافت الهام ایزدی شده‌اند. این اثر شرح افسانه‌ای زندگی زرتشت، بسته شدن نطفه، تولد، کودکی، به پیامبری رسیدن، دشمنی بدخواهان، گرویدن گشتاسپ به او و درگذشت او، ذکر معجزات او و همچنین حوادث پس از زرتشت چون حمله اسکندر، پراکنده شدن اوستا،

اقدامات تنسر، آذربادمهراسپندان و انوشیروان، شرح مفصل حوادث دوران سه موعود زرتشتی (هوشیدر، هوشیدرماه و سوشانس) را نیز دربرمی گیرد.

دینکرد هشتم

شامل خلاصه اوستای ساسانی است که گردآورنده آن احتمالاً همان آذربادایمیدان است. به گمان نگارنده، متن اوستا به سه کتاب عمده گاهانیک، دادیگ، هادگ مانسریک و هر کتاب به هفت بخش و هر بخش به فصل‌های گوناگون تقسیم شده که این تقسیم بندی‌ها از روی اهوَنور، مهم‌ترین دعای زرتشتی شامل سه بیت و بیست و یک واژه، انجام گرفته است و پس از آن نام بیست و یک نسک اوستا را ذکر می‌کند. اما مهم‌ترین بخش‌های دینکرد هشتم، بخش‌های حقوقی مربوط به قوانین جزا و زمین‌های زراعتی است.

دینکرد نهم

شامل شرح و تفسیر سه نسک از بیست و یک نسک اوستاست: سودگر نسک، ورشت مانسر نسک و بغ نسک. سودگر نسک در این کتاب ۲۲ فرگرد دارد که مطالب آن شامل اندرزها و دستورالعمل‌های دینی، مطالب گوناگون اساطیری مانند داستان گرشاسب و آتش، هفت فرمانروای بی‌مرگ، جمشید، ضحاک، فریدون، کاووس و کیخسرو است. ورشت مانسرنسک در این کتاب ۲۳ فرگرد دارد که شامل چکیده‌ای از زندگی زرتشت، ذکر بعضی از جملات هرمزد خطاب به زرتشت و یا خانواده، شاگردان و پیروان او مانند فروشتر و جاماسپ است و مطالبی چون ردّ عقاید زروانیان در مورد همزاد بودن هرمزد و اهریمن، مانی، بخشی از داستان کیومرث و کشته شدن او، الهام دین به جمشید و فریدون و کی‌ارش و گرشاسب پیش از زرتشت و تکذیب آنان نیز از جمله مطالب این نسک است. فرگرد ۲۳ این نسک ترجمه‌های واژه به واژه از متنی اوستایی است. بغ

نسک نیز ۲۲ فرگرد دارد که مطالب آن بیشتر در باب مسائل اعتقادی دین زرتشتی است و شباهت‌هایی نیز با زند یسن‌ها دارد. در پایان این سه نسک بخشی با عنوان گزیده‌ای از همه یشت‌ها آمده که برگرفته از نسک ۲۱ است و مطالب آن با ترجمه گاهان و یسن‌های هفت فصل شباهت دارد (آموزگار، ۱۳۷۷: ۴۳-۴۴؛ تفضلی، ۱۳۷۶: ۱۲۸-۱۳۱؛ Gignoux, 1994: 284-285).

نسخ خطی دینکرد^۴

تاریخ کتابت نسخه‌های خطی پهلوی موجود با زمان تألیف این متون (قرن سوم هجری/نهم میلادی) نسبتاً فاصله بسیاری دارد. قدیم‌ترین انجامه دال بر استنساخ نسخه‌ای از دینکرد است که در سال ۱۰۲۰م استنساخ شده و آن انجامه در نسخه K43 که خود در قرن ۱۶م به کتابت درآمده، نقل شده است. قدیم‌ترین نسخه‌های موجود مربوط به قرن چهاردهم است و بیشتر آنها در کرمان کتابت شده‌است. نسخه‌هایی که در هند نوشته شده، از روی نسخه‌های ایرانی موجود در هند، استنساخ شده‌اند. از قرن ۱۴م به بعد استنساخ نسخه‌ها در هند رواج داشته است، اما بیشتر نسخه‌ها در قرن‌های ۱۸ و ۱۹م استنساخ شده‌اند.

اکثر متون پهلوی در میان مجموعه‌های نسخ خطی‌ای قرار دارند که در کتابخانه‌های بمبئی، نوساری (در هندوستان)، کپنهاگ (کتابخانه دانشگاه)، مونیخ (کتابخانه دولتی)، پاریس (کتابخانه ملی)، لندن (دیوان هند) و پترزبورگ (کتابخانه فرهنگستان علوم و کتابخانه دولتی) نگهداری می‌شوند (تفضلی، ۱۳۷۶: ۳۲۵).

۴- برای نسخ شماره‌های ۱ تا ۳ نک. تفضلی، ۱۳۷۶: ۱۴۰، ۳۲۷، ۳۲۹؛ Gignoux, 1994: 91; West, 1974: 91.

دست‌نوشته‌های دینکرد عبارت است از:

۱- نسخه B:

کامل‌ترین نسخه، نسخه B است که تاریخ کتابت آن توسط ماه ونداد ترک آبادی به سال ۱۶۵۹م است. این نسخه به سال ۱۷۸۳م توسط «ملا بهمن، پسر «ملا بهرام»، موبد پارسی اهل یزد، به دستور سورات «ک. رستم‌جی»، سپرده شد. این دست‌نوشته که نسخه B نام دارد، سپس به تملک «ملا فیروز»، در بمبئی درآمد و در کتابخانه وی ماند. سلسله نسب این نسخه به نسخه‌ای می‌رسد که در سال ۱۰۲۰م در بغداد به دست ماه ونداد نرماهان کتابت شده بود. نسخه B در حال حاضر ۳۲۲ برگ دارد که تعداد برگ‌های نسخه اصلی ۳۹۲ برگ بوده‌است و در مؤسسه کاما^۵ در بمبئی نگهداری می‌شود.

۲- نسخه K43:

دست‌نوشته مهم دیگر K43 است که به سال ۱۸۴۳م توسط وسترگارد از ایران برده شد. این نسخه شامل دو بخش است. بخش اول شامل این متن‌هاست: قسمتی از پایان بندهش کوچک، مینوی خرد، کتاب ششم دینکرد، بخشی از پایان کتاب سوم دینکرد همراه با انجامه‌ای که به سال ۱۵۹۴م در ترک‌آباد نوشته شد، زند و همن یسن و بخشی از متن پازند جاماسپ‌نامه.

بخش دوم شامل ۴۲ برگ است و انجامه‌ای ندارد. این بخش شامل این متن‌هاست: بخشی از پایان کتاب سوم دینکرد، همه کتاب پنجم و کتاب نهم دینکرد. نسب این نسخه به همان نسخه‌ای می‌رسد که اصل نسخه B بوده است.

۳- مجموعه DH:

مجموعه DH، مجموعه دستور هوشنگ جاماسبی، ۱۳۷ برگ دارد و ۱۵۹ برگ آن مفقود شده است. متن‌های این مجموعه شامل بندهش بزرگ، زند و همن یسن، بخش‌هایی از کتاب سوم دینکرد، همه کتاب پنجم و قسمتی از کتاب نهم است.

۴- نسخه T 65(a):

این نسخه شامل کتاب چهارم و پنجم دینکرد به کوشش دکتر ماهیار نوابی، دکتر کیخسرو جاماسب آسانا با همکاری فنی دکتر محمود طاووسی از انتشارات مؤسسه آسیایی شیراز است که در جلد بیست و پنجم گنجینه دستنویس‌های پهلوی و پژوهش‌های ایرانی قرار دارد.

۵- نسخه J5:

این نسخه شامل کتاب پنجم تا نهم دینکرد به کوشش دکتر ماهیار نوابی، دکتر کیخسرو جاماسب آسانا با همکاری فنی دکتر محمود طاووسی از انتشارات مؤسسه آسیایی شیراز است که در جلد بیست و دوم گنجینه دستنویس‌های پهلوی و پژوهش‌های ایرانی قرار دارد.

۶- نسخه T66:

این نسخه شامل کتاب سوم دینکرد به کوشش دکتر ماهیار نوابی، دکتر کیخسرو جاماسب آسانا با همکاری فنی دکتر محمود طاووسی از انتشارات مؤسسه آسیایی شیراز است که در جلد بیست و یکم گنجینه دستنویس‌های پهلوی و پژوهش‌های ایرانی قرار دارد.

۷- نسخه D10(a):

این نسخه شامل کتاب چهارم تا نیمه کتاب هفتم دینکرد به کوشش دکتر ماهیار نوابی، دکتر کیخسرو جاماسب آسانا با همکاری فنی دکتر محمود

طاووسی از انتشارات مؤسسه آسیایی شیراز است که در بخش نخست جلد نهم گنجینه دستنویس‌های پهلوی و پژوهش‌های ایرانی قرار دارد.

۸- نسخه D10(a):

این نسخه شامل نیمه کتاب هفتم تا کتاب نهم دینکرد به کوشش دکتر ماهیار نوایی، دکتر کیخسرو جاماسب آسانا با همکاری فنی دکتر محمود طاووسی از انتشارات مؤسسه آسیایی شیراز است که در بخش دوم جلد دهم گنجینه دستنویس‌های پهلوی و پژوهش‌های ایرانی قرار دارد.

پیشینه تحقیق^۶

ویرایش اول متن دینکرد توسط دستور پشوتن بهرام جی سنجانا^۷ انجام گرفته که هشت جلد را بین سالهای ۱۸۶۹ تا ۱۸۹۷م چاپ کرده است. چاپ جلد‌های نهم تا نوزدهم نیز به طور کامل توسط پسرش داراب^۸ در سال ۱۹۲۸م انجام گرفت. د.م.مدن^۹ نیز متن کامل پهلوی دینکرد را در دو جلد (بمبئی، ۱۹۱۱م) چاپ کرد. در سال ۱۹۶۶م، ام.جی.درسدن^{۱۰} رونوشتی از نسخه B را با اضافه کردن برگ‌های گمشده چاپ کرد.

ال-سی کاسارتلی^{۱۱} (۱۸۸۱-۱۸۸۶م)، ترجمه بخش‌هایی از کتاب سوم دینکرد؛ وست^{۱۲}، ترجمه آغاز کتاب پنجم و کتاب‌های هفتم و نهم؛ موله، ماریان^{۱۳} (۱۹۶۷م)، ترجمه فرانسوی کتاب هفتم و قسمتی از کتاب پنجم؛

۶- ماهیار نوایی، ۱۳۶۶: صص ۲۶۳ - ۲۵۷، ۲۸۵. Gignoux 1994: 285

7 -Dastur Peshotan Bahramji Sanjana

8 -Darab

9-D.M.Madan

10 -M.J.Dresden

11 -L.-C.Casartelli

12- E.W.West

13 -Marijan Molé

دومناش (۱۹۷۳م)، ترجمه فرانسوی کامل کتاب سوم دینکرد؛ شاکد^{۱۴} (۱۹۷۹م)، ترجمه انگلیسی کتاب ششم؛ احمد تفضلی و ژاله آموزگار^{۱۵} ترجمه فارسی بخش‌هایی از کتاب هفتم؛ فضیلت، فریدون (۱۳۸۱ش)، ترجمه، آوانویسی و پژوهش دو بخش از کتاب سوم دینکرد در دو جلد؛ میرفرخایی، مهشید (۱۳۹۲ش)، دینکرد ششم؛ آموزگار، ژاله و احمد تفضلی (۱۳۸۶ش)، دینکرد پنجم؛ راشد محصل، تقی (۱۳۸۹ش)، دینکرد هفتم؛ آهنگری، فرشته، دینکرد ششم. تعدادی نیز ترجمه‌های پراکنده انجام شده که از آن جمله می‌توان به آثار بیلی^{۱۶} و آرسی.زئر^{۱۷} اشاره کرد.

فهرستی از مقالات و کتب درباره دینکرد نیز به شرح زیر است:

- 1) Bharucha, sh.D: "Pazand and English version of a chapter of Pahlavi Dinkard relating to the solar and luna-solar years in the Zoroastrian religion", *CMW*.Bombey, 1900, pp.12-28.
- 2) Hodivala, shapurji kavasji, "The influence of Sanskrit writings in Dinkard", *OSP*. London, 1933, pp.140-42.
- 3) Ito, Gikyo, "From the Denkart", *Ac.Ir*.pp.423-33.
- 4) Jackson, A.V.W., "On an allusion to Mani in Dinkart", *MMV*. Bombay, 1930, pp.34-6.
- 5) _____, "The so-called injunctions of Mani-Translated from the Pahlavi of Denkart 3", 200. *JRAS*. 1924, pp. 213-27.
- 6) Junker, H.F.J., "Collation and notes from Denkart VI", *JJM*.Bombay, 1914, pp.106-15.
- 7) Kanga, M.F., "The last chapter of Denkart III, Apar dēn nipēk dēnkart nipēk", *ISB*, Copenhagen, 1966, pp.117-27.
- 8) de Menasce, J.P., *Le troisième livre du Denkart*, Paris, 1973.

14 -Shaul Shaked

۱۵-آموزگار، ژاله، تفضلی، احمد؛ ۱۳۸۲، اسطوره زندگی زرتشت، تهران.

16- H.W.Bailey

17 -R.C.Zachner

- 9) Motafram, Ervad R.R., "Gleanings from Denkart III", *kuruš Mem.vol.* Bombay, 1974, pp.100-32.
- 10) Nyberg, H.S., "The opening section of Denkart V", *UMW.* Bombay, 1964, pp.99-112.
- 11) Shaki, Mansour, "Some basic tenets of the eclectic metaphysics of the Denkart", *Ar.Or.* 38, 1970, pp.277-312 (Addenda p.512).
- 12) Unvala, M.R., *The pahlavi Dinkard book VII*, Lithographed Bombay, 1901.
- 13) West, E.W., "The Dinkard VIII, IX BY Peshotan Dastur Behramjee Sanjana", *JRAS.*, 1901, pp.151-4.
- 14) _____ and Haug, M., *Glossary and index of pahlavi texts of the book of Arda Viraf, Tale of Gosh-i Fryano, the Hadokht Nask and some extracts from the Dinkard and Nirangistan*, Bombay-London, 1874.

در مسیر انجام این پژوهش اشاره به موارد زیر ضروری است:

کتاب با معرفی و ارائه مقدمه‌ای در خصوص ادبیات پهلوی، کتاب‌های مختلف و گردآورندگان دینکرد و همچنین نسخ خطی دینکرد آغاز می‌شود سپس آوانوشت (بر اساس متن پهلوی مدن)، ترجمه و متن پهلوی آمده است. آوانوشت بر اساس شیوه مکنزی است، با این تفاوت که به جای دو نشانه نوشتاری e, o نشانه‌های i, u به کار رفته^{۱۸} و شماره صفحه و هر پنج سطر متن فارسی میانه در بالای هر قسمت از متن آوانوشت و ترجمه آمده است.

از آن جا که این متن، متنی انتقادی است لذا اصلاحات مربوط به متن پهلوی با ذکر شماره در بالای هر واژه مشخص شده و نیز در زیرنویس صورت تحریر شده اصلی در متن آمده است. برای قرائت متن در مواردی که تنها متن پهلوی مدن گره‌گشا نبود، مورد مربوطه با دو متن پهلوی سنجانا و درسدن نیز مقایسه شده است.

۱۸- نک. عربان، ۱۳۹۳، فرهنگ پهلوی: پنجاه و یک.

در ترجمه متن سعی بر آن بوده که هم مطابقت با متن پهلوی رعایت شود و هم ساختار جمله روان باشد ولی به دلیل تفاوت نحو فارسی میانه با فارسی امروز و نحوه بیان متن دینکرد چهارم که بسیار اختصاری است، بعضی جاها این تطابق و همخوانی کمتر شده است. در برخی موارد نیز واژه‌های پهلوی متن تحت تأثیر فارسی دری تغییر معنایی پیدا کرده که در این صورت معنای به کار رفته مورد استفاده قرار گرفته است، مانند واژه handāxtan در بندهای ۸۲-۸۵ که به معنای «انداختن، از بین بردن» آمده است.

هرگاه واژه یا عبارتی نیاز به توضیح داشته، با شماره‌ای مشخص و در زیرنویس ذکر شده است.

در بخش بعدی کتاب واژه‌نامه پهلوی متن مربوطه با ذکر شماره صفحه متن پهلوی آمده است. در این واژه‌نامه به واژه‌هایی پرداخته شده که در دینکرد چهار دارای معانی ویژه هستند و از آوردن واژه‌های بدیهی و آشکار صرف‌نظر شده است. برخی واژه‌ها بدون شماره مرجع آمده‌اند، ذکر این واژه‌ها که از نظر معنایی کاملاً روشن و واضح و حتی عمومی هستند تنها بدان دلیل است که در ترکیب با واژگان دیگر معنای خاصی یافته‌اند، لذا برای آوردن ترکیبات، این واژه‌ها به عنوان مدخل ذکر شده‌اند.

در انتهای واژه‌نامه نمایه اسامی خاص افراد و مکان‌ها با ذکر شماره صفحه متن پهلوی آمده است.

در پایان نیز فهرست منابع فارسی و لاتین مورد استفاده در این پژوهش ذکر شده است.

کوتاه نوشت‌ها و نشانه‌های بکار رفته عبارت است از:

() : برای نشان دادن واژه یا عبارت افزوده در ترجمه.

> < : برای نشان دادن واژه یا عبارت افزوده در آوانوشت.

مندرجات متن دینکرد چهارم هر چند که به صورت فشرده و اختصاری بیان شده و این امر کار بررسی و پژوهش را بسیار دشوار می‌کند، اما بین مطالب آن و مجموعه متون معارف دینی زرتشتی اعم از متون تاریخی، کلامی، دینی و غیره هیچ مغایرتی وجود ندارد. به طور خلاصه باید یادآور شد آن چه را که در توجیه و تبیین مبانی دینی زرتشتی در منابع گوناگون زبان پهلوی یافت می‌شود به طور یک جا در دینکرد چهارم یافت. البته از دشواری‌های متن و دست یافتن به مطالب آن باید از همین ویژگی یاد کرد یعنی تنها با بررسی این متن بدون تمهیدات پیشین از جمله آشنایی به مبانی دینی زرتشتی اصول و مبانی کلام زرتشتی و بسیاری از علوم دیگر دینی و غیر دینی همانند مطالب تاریخی، نجومی، علمی و غیره آن گونه که بایسته و شایسته است نمی‌توان به مطالب دینکرد دست یافت.

از جمله محدودیت‌هایی که در پژوهش و بررسی متن دینکرد چهارم می‌توان بدان اشاره کرد این است که جدیدترین بررسی‌های صورت گرفته روی متن دینکرد چهارم مربوط به دهه پنجاه است و آن ترجمه سنجانا است. این ترجمه بسیار آزاد انجام شده به طوری که یک سطر آن با متن پهلوی قابل قیاس نیست و در حقیقت بازتابی از برداشت شخصی سنجانا بوده نه چیزی که در متن وجود دارد.

از دیگر موارد می‌توان پیچیدگی خط پهلوی را نام برد که باعث کاهش علاقه نسبت به قرائت متون پهلوی از دهه شصت به بعد شد. همچنین عدم تسلط کافی به معارف زرتشتی نیز از دلایل این امر محسوب می‌شود. از دهه مذکور به بعد مطالعه در زبان‌های ایرانی متمرکز روی زبان‌های میانه شرقی یا زبان پارسی و مانوی و ترسانی شد. نگاهی به شبکه‌های اطلاع رسانی رایانه‌ای و نیز مجموعه اطلاعات مربوطه در کتابخانه‌های بزرگ و مراکز پژوهشی مؤید این امر است.

آوانوشت

Dēnkard

1-^(M4,409,1)niyāyišn dēn<i>māzdēsñ ī ŋud-dēw ī ōhrmazd-dādistān.

2-čahārum az gōwišnīhā wizīdag¹⁹ az wih-dēn hammōg hu-fraward
ādur-farrōbāy ī farrōx-zādān ī hu-dēnān pēšōbāy ō hammōg dar az
ēwēn hammōg wizīn.

3-hād ēk buništ-iz xwad-iz mānāg^(M4,409,5)ast nē čimīg.

4-5-dō dōyīh ī naxust andar xwēšīgān az dahišn bōy ī ast fradum
wahman bē-š bun az ēbgat ud āhōg²⁰ast dahišn čim.

6-dō ud abārīg buwandag nigirišnīhā wēnīhēd kū andar ēd xīr dō ham-
rāyēnišn, ēd rāy pad and bār and bun nēstīh, čē-š bun nām abāg
nāmčišt az ŋud-ēkīh^(M4,409,10)ud hambadīgīh āmadan²¹, az dō hambadīg
passāzišn ī rāst ī handāzag būdan nē šāyēd ud pad-iz kanārag tēz
sōgīhā brīdan ēd rāy ēdōn nē šēd šāyēd ī ān tēz sōg ī dō kust dārēd ō
bahrān²² baxšīhēd čē ēk ī pad ēkīh ōstīgān xwad a-brīn, ēdōn az ham-
iz az ka-iz^(M4,409,15)gardīd pad xwadīh āyēd ham ēk nē win(n)ārihēd
čiyōn čīš ī az čim.

19- wcyt̥ y

20- ʔhw y

21 -Y̯TWnt

22 -bhl̥n

7-ud dō-iz ēk ēk xwad čim ud nē bē dōyīh az čim ud ēn nimāyēd abar buništaḡih ud ōstīgānih ēkih ēk ēkih ud hambadīgih ī dōān nē ēkih ō ēkih, bē ēk ō ēk abārīg ī andar margihā pad ham-šōn.

8-ud dō nāmih^(M4,410,1) ēg bawēd ka ēk abāg ēk gōwihēd ēnyā ēk ēk judāg ēk nām.

9-sē. bundām az abzōn<īh>²³ ī andar xwēšīgān ēk abar dō ašwahišt ī dārēd andar amahraspandān gyāg ī sidīgar, pad fradum tarsagāhīh, čē az āfurišn frāz^(M4,410,5) fradum dahišn andar dādār tarsāgāh²⁴ ī bawēd, sidīgar čiyōn xwad ast dādār-ōhrmazd fradum, dudīgar wahman ī ast fradum dahišn, sidīgar tarsāgāh ašwahišt ī bawihist pad-iš wahman tarsāgāhīh az ōhrmazd, bawēnidārīh ud ham-andāzag xwadāyīh paristišnīgih ud bandagīh paristagīh az^(M4,410,10) bundahišn ōrōn ōstīgān pad čīhr ud bandagān paristagīh ō xēm ī xwadāyān handāzišn.

10-čahār pāhlum andar xwēšīgān xwadāyīh nāmīhist šahriwar āfrīn²⁵ anē ēwēnag būd šāyistan az pāhlum rāst-kardār tarsāgāhīh ašwahišt ī ast sidīgar pad bawīšn ī az ōy ī dudīgar wahman ī ast fradum^(M4,410,15) dām. āyōxšust zēn driyōšān abāg āmurzišn srāyišn, u-š pad ham-wāzīh abyōxt, axw-kāmagīh ud dēn-abzōnīg āštīh āsnxrad ud gōšōsrūdxrad ī wahman, ham-zahagīg zahag, ērmān xwāhišnih ud sōg ī ašwahišt ham-wāzīg ud pad ham-wāzīh hamāhīgihā frāz franāmišnih,

23- > pzwn'

24 - tsk> syh

25 - > plyntn

hāwandag xwadāyih wardīg, dēn ō dāmān^(M4,410,20) rāyēnīdārīh ud
ēbgat ānāftārīh ud hamāg xwārīh mihēnīdārīh.

11-ōh-iz rawāgīh dēn²⁶ ī yazadān andar gēhān rawāg, xwadāyih gēhān
pad kāmāg ud andar dāmān u-šān rawāg xwadāyih rawāg dēnīh, ī
ast^(M4,411,1) rāst²⁷ paymān.

12-xwadāyih ī mādayān pad xwēš nērōg dēn, wābarīgānīh, ud dēn
mādayān pad xwadāyih nērōg xwēš rāstīh, abēzagīh andar abēzagān
gōwišnān.

13-gumēzagīh andar gumēzag gōwišnān har dō ēwēnag hambadīg.
kō(x)šīšnīg padīrag ham-ēstārān^{28 (M4,411,5)} tagīgīhā rawāg ham-gōnag
pad gōwišn kunišn. ēwēnag ī ātaxš mānāg abrōzišnīg ēzm²⁹ ī hušk, ān
ī xwēd har dō ēwēnag pad sardīh ud huškīh az-iš ud dēn ahlaw
tābišnīh čiyōn padīrift ēstēd, gēhānīgān abēzagīhā ud gumēzagīhā čēr-
iz pad-iš hamē wānīhēd, čiyōn tarzamān xām spāsīh ud^(M4,411,10) pad-iz
andar gumēzagīh ud pad-iz škiťīh³⁰ ēwēnag abāg hambadīgān
kō(x)šīšn. ēdōn-iz dēn xwadāyih hamē frahistīhā hu-xwadāyih pērōz
ud dēn ī rāst wābar ud kām ī yazadān andar gēhān rawāgīh ud
parwastagīh ī har dānāgīh andar dēn mazdēst drust pattāyišnīh, ī-š hu-
xwadāyih ud ham-wāzīh ī-šān āginēn nihuft,^(M4,411,15) hu-pānagīh ud
rawāg dahišnīh ī-šān ēk ō did rāy-iz dahibidān dēn wābar, dēnīg hu-

26- dynyh

27- l'styh

28 -hmyyst' l'n'

29- 'sym

30- škptyh

dahibidih amāwand dāštan, mahist warzihā abar tūxšēnd dahibidān
dād ēwēn u-šān ēwēn dēnīg.

14-wištāsp šāh ka az kārizār ī abāg arjāsp pardaxt būd ō sar-xwadāyān
abar padīriftan ī dēn paristag ud ^(M4,411,20)nibēgihā ī az wisp dānāgih
pēsīd, māzdēsn dēn pad was ēwēnag abzār frahang būd, ī ham-iz kār ī
frahixtan uzwān³¹ dānāg-mard³² abāg frēstīd, spiti³³ nūn erezrāspa³⁴
abārīg ī ^(M4,412,1)az bē xwanirah pad dēn pursišnih ō frašōštr³⁵ āmad
hēnd spurr-āgāhīhā wisē kard.

15-dārāi³⁶ ī dārāyān hamāg abistāg zand čiyōn zarduxšt az ōhrmazd
padīrift nibištāg dō pa(č)čēn, ēk pad ganj ī ^(M4,412,5)šāhīgān³⁷ ēk pad diz
ī nibišt dāštan framud.

16-walaxš ī aškānān abistāg zand čiyōn abēzagihā andar āmad ēstād,
hammōg ī az-iš har čē az wizind ud āšōftagārīh ī aliksandar ud
ēwbār³⁸ rōb³⁹ hrōmāyān andar ērān-šahr pargandagihā abar nibištāg tā
čē uzwān abispārišnīg pad dastwar mānd ^(M4,412,10)ēstād andar šahr
čiyōn frāz mad ēstād nigāh dāštan ō šahrīhā <1> ayādgār kardan
framud.

31- +d'y...

32- mynn>

33- spyt'

(Justi, 1963:310a)

34- >lcl' sp'

(Justi, 1963:89a)

35- Nyberg, 1974:77a.

36- Nyberg, 1974:58a.

37- >pyk'n

38- >yw'l

39- >yw'l wlwp>

17-ōy ī ardaxšēr⁴⁰ šāhān šāh ī pābagān pad rāst dastwarīh tōsar, ān-iz hammōg ī pargandag hamāg ō dar xwāst. tōsar abar mad ān ī ēk frāz padīrift ud abārīg az dastwar hišt.

18-ēn-iz framān^(M4,412,15) būd kū frāz ō amā har nigēzišn ānbawēd az dēn māzdēs n čē nūn-iz āgāhīh ud dānišn az-iš frōd nēst.

19-šābuhr ī šāhān šāh ī ardaxšērān⁴¹ nibēgīhā-iz ī az dēn bē abar biziškīh ud star gōwišnīh, wizōh/yišn ud zamān, gyāg ud gōhr, dahišn, bawišn, wināhišn jadagwihīrīh ud gōwāgīh ud abārīg^(M4,412,20) kīrrōgīh ud abzār andar hindūgān, hrōm, abārīg-iz zamīgīhā pargandag būd abāz ō ham āwurd ud abāg abistāg abāz handāxt. har ān ī drust pa(č)čēn ō ganj ī šāhīgān dādan^(M4,413,1) framūd. <pad> āwurdan⁴² ī hamāg a-rāstān⁴³ abar dēn māzdēs n ō uskār kard<an>.

20-šābuhr šāhān šāh ī ōhrmazdān hamāg kišwarīgān pad pahikārišn abāz⁴⁴ ēk kardan hamē⁴⁵ gōwišn ō uskār ud wizōh/yišn āwurd. pas az bōxtan ī ādurbād^(M4,413,5) pad gōwišn ī passāxt abāg hamāg ōy-šān jud sardagān⁴⁶ nask⁴⁷ ōšmurdan⁴⁸ ō-iz-ī jud ristagān ēn-iz guft kū nūn ka

40- ʔr'hšr

41- ʔr' thšl' n

42- HZTynytn'

43- ʔlyst' n'

44- ʔp' n

45- hm' k

46- slytk' n'

47- wnsk

48- ʔwšmult

mān dēn pad gētīg⁴⁹ bi dīd kas-iz adēnīh⁵⁰ bē nē hilišn wēš abar tuxšāg tuxšēm ud ham-gōnag kard.

21-im husraw šāhān šāh kawādān čiyōn-iš ahlumōyīh ud^(M4,413,10) sāsātārīh spurr-ham-ēstārīh⁵¹ wānīd pad paydāgīh az dēn andar har ahlumōyīh čahār pēšag āgāhīh ud uskārīšn ī gōkānīg wasīhā bi abzūd⁵².

22-ēn-iz pad yazadān har-dēnīh guft kū rāstīh ī dēn māzdēsna bi dānist, hōšyārān pad uskārīšn ōstīgānīhā⁵³ tuwān bē pad gētīg dīd ud abardar abzōnīg ud^(M4,413,15) pēšrad būd. mādayān nē pad uskār bē pad abēzagīh minišn, gōwišn ud kunišn ud wihmēnōg wāzišnīh mānsrbarān abēzagīhā ēzišnīh ī yazdān šāyēd.u-mān ōhrmazd muwbid ān ān xwānd xwānēm kē mēnōg wēnišnīh andar amā paydāgīhist. u-mān frāx čārīh, mēnōg wēnišnīh, gētīg handāzag nimāyišnīhā-iz har^(M4,413,20) dō ēwēnag spurrīg u-šān xwāhist xwāhēm.

23-abāg-iz ān ī u-š ābādīh kardārīh ī yazadān wāspuhragāīhā⁵⁴ abar ērān rāy ērān-šahr pad hammōg ī az dēn māzdēsna frāz raftan. ^(M4,414,1) pēšēnīgān hangad dānāgīh āmēzišnīh, ō-iz ham xwanīrah, ān ī āgāhān pad juttarīh pahikār nēst. ōwōn wasīhā abistāg ēwāzīg pad abēzag gōwišnīh nibēg payrāyišnīg az mādayān ayādgārīh, pāyram-iz

49- gyt

50- ydyn'yh

51- spwlmmyst'lyh

52- pzwtn'

53- wstykyh

54- spwhlk'nyh

ēwēnag ēwāzīg⁵⁵ andar gōwišn āgāhēnišn^(M4,414,5) dāšt ēstēd. pas-iz hamāg xānīg dānāgīh ī dēn māzdēs n ēd-iz rāy ī-mān šnāxt ēstēd kū ka hamāg wīr-ōmand ud uskārīšnīh ī bēgānag az dēn māzdēs n gēhān ō ēd gyāg rasēnd pad nōg handēšīšnīh⁵⁶ ud uskārīšnīh bēgānag az dēn māzdēs n hēnd, dānišn ayāftan paydāgēnīdan, ō sūd ud^(M4,414,10) ayādgārīh⁵⁷ ī gētīg ō āwurdan nē šāyēnd čand andar ōšmurišn ī rad ī pad wēš wizōh/yišn ud wēš uskārdan, ud agar abardum xwāhišnīhā framāyēm, hammis muwmardan⁵⁸ wēnāg ēr-tar ud hu-xēm-tar ud wih nōg nōg āsūdāgīhā abistāg ud zand uskārdan ud ayābišn ī az-iš ō dānāgīh gēhānīgān arzānīgīhā^(M4,414,15) abzūdan.

24-ōy-šān kē gētīgān ō šnāxtan ī dādār ud abdīh mēnōgān čiyōnīh ī dahišn az dādār fradum ayāftan nē šāyistan ayāb hamāg ayāftan šāyistan guft pad kam-dānišn waranīg⁵⁹, ōy-šān kē paydāgīh ī az dēn ēdōnīh ud pad-iz hangōšīdag ast ī šnāxtan šāyistan. guft pad uskār-gar^(M4,414,20) ud ān kē rošn nimud⁶⁰ pad dānāgīh dēnāgāhīh dāštan. 25-ud az ān čiyōn har dānāgīh bun dēn, ham⁶¹ pad nērōg ī mēnōgīg ud ham pad paydāgīh juttarīh gētīgīg, ān ī kas^(M4,415,1) dānāgīhā guft ka-čē-š az kadām abistāg paydāgīh hammis⁶² nē dāšt ēg-iz pad paydāgīh ī az

55 - ʷcyk

56- hndšnšnyh

57 -nʷyʷtkʷlyh

58- mgw-GʷBDʷn

59 -wlɪnyk

60- nmwtnʷ

61- hmw

62- hmyytʷ

dēn hangārd, kē xwēškārīh pad hammōg frāz ō yazadān zādagān barēnd.

26-panj.panjum andar xwēšīgān passazagīh⁶³ pad xwadāyīh (M4,415,5) tāšt⁶⁴ abzōnīg buwandag minišn spandarmad⁶⁵, ī ast ī zahag pad dahišnīh zāhagīh ham zāhag nērōgīh mēnōg ud gētīg ud mēnōgān ud gētīg nērōg tan.mārišnān ud grīwān hammis ud waxš⁶⁶. gētīg pad buwandagīh, uš ud pad-iš andar abāg buwandag ud šnāsagīh-iz, ī čīgām-iz minišn ud gōwišn ud kunišn, čē-šān ham-paywand ō-iz^(M4,415,10) gētīgān abēzag dahišnīhā, purr nekīh bār, uš gumēzag padirišnīhā, ast ī ōwōn mad ēstēd čiyōn ham-paywand ān panj abzōnīgīhā⁶⁷ pēš xradīh ud abārīg ī-šān nām andar ēn guft ēstēd.

27-šaš. šašum andar xwēšīgān pad abzōnīg ud buwandag (M4,415,15) minišnīh hamāg rawišnīh hurdād pad paywand purr sardag abāg paydāyēnīdan ī dāmān, xwēškārīh hu-dām ud hu-minišnīh ud hu-pānagīh, ud rāh ī ō har kārīh ud har čārīh padirišn ud xwāhišnīg spurr-āgāhīh abyōxt, amurdādīhā ud frawahr ud bōy ud axw ud ōš ud xrad ud kē ka abārīg ī mēnōg kārīg, gyān hamīgīhā^(M4,415,20) tan, winnārdār ud rāyēnīdār hēnd, mārišn-ōmandīhā āgāhdāštārīh ī gyān tan. pad-iz

63 -psckyh²

64- t²šyt'

65 -spdrmt'

66 -w²hš

67- ²pzwnykyh

paywastagih pad-išan nihuftār xīr mēnōg ud ān ōwōn paywandišn⁶⁸
čimīg xwānīhēd asūdagih pad ayāftan ī-šan ēk ō did.

28-(M4,416,1)haft. haftum hu-pānagih abāg hamāg rawiṣnīh a-marg
rawiṣnīh ī ast, paymānīg ramagīg, amurdād, abzōnīg hu-hangirdēnīd
hangirdīgih ī dāyagān tōhmag, <ud> zāhag purtspāh zahagān
mēnōgān ī hēnd, pad zāhagih zahagān <ud> tōhmag ī hammis gētīg ud
(M4,416,5)dāyagān ōšyār⁶⁹ was ēwēnag pad paywand widird az ōšmār
dahišnān.

29- az-išan ēk bawiṣnīh ud pad haft hangirdīg spurīgih ud purr
sardag⁷⁰, spurrēnīdārīh ham-spāh⁷¹ ō xwēškārīh astēnīdārīh ud pad-iš
pērōzīh ī yazadān, (M4,416,10)ēn ēwēnag guftan ī az ēd ī niwist paydāg.

30-dāmān šān dastwar āgāh dēn dānāgih guft kū ēk ēk dām xwēškārīh
čē ud čiyōn ō kār-barišn, pad āgāhīh ī az mānsarbarān⁷² ī dēn āgāhān
abēr-tar dānīhēd.

31-abar-šan akanāragih ī zamān paydāgih ē⁷³ bawēd nē (M4,416,15)
šāyistan dahišn bē andar zamān guft.

32-ud andar-šan sazišn ī kanārag zamānīh abar winnārīšn hamīh ī
būdan bawēd ud ēk ō did ēn-iz paydāgih guft kū har būd bawēd ud har
bawēd būd bawēd.

68- PWN tn' dšn'

69- Apšyh⁷

70- slhtk'

71- w h'm sp'h

72- m' nslwkl' n

73- ywk'

33-sān nišān gyāg abar ast ud nē čiš bē gyāg, ī čišān čand čišān čiš kanārag-ōmand, ud gyāg-iz^(M4,416,20) hamāg az tuhīgīh, ud tuhīgīh mānāg gyāgīg akanārag, guft pad abastagīh. čiyōn pad zamān dādār hastīh akanārag, zamānīhā abar-iz-išān nēst čiš, guft čiyōn ī būd bawēd.

34-baxt^(M4,417,1) šān abar ān ī brēhēnīdārīh pad kunišn.

35-ud kunišn abar ān ī kardārān brīn-iz ud mēnōgān gētīg⁷⁴ xwad ēd wizīd hamē⁷⁵ guft baxt abar ān ī az mēnōgān kunišn, abar ī ān ī az gētīgān handāzišn ī wēnišnīg. andarwāyīgān tā-iz ō rōšnān ī^(M4,417,5) abar-tar pad čandīh u-šān hangirdīh,⁷⁶ ān ī hammōxtag⁷⁷ ān-iz ī jud nihādag ulīh ud frōdīh ud abārīg kust wardišnīh, andar zamīg paymānīh bawēd, u-š abzār čašm wizōstag⁷⁸ ārāyišnīhā ī čandīh ī hangird dō hēnd. xīr nērōg kē nērōg xīr nē pad wizōstag⁷⁹ handāzēnd.

36-ārāyišnīhā pad dibīrīh⁸⁰ handāxtan, ī^(M4,417,10) gāhīhā ō ham wad⁸¹ kunēnd⁸², snāh ud ānāb wināhīh⁸³ frahist ō mādag saxwan, amaragānīhā ud zāyīšnīg xwaš srōdīh nāmčīštīg ayārīh. čiyōn was

74- gytydyk

75- hmyh'

76- hngldyh

77- hmw'htk'

78- cwyzpk'

79- cwyzpk'

80- kpynyh

81- slš

82- slš w h'wnd

83- wn'kyh

nāmih ēk čiš, ō hu-ārāyih ī srōdihā. ān ī wizāyišnīh⁸⁴ ō anāšnāgih, ī čišān pad nāmag ast nāmčīstīg-tum čim gōwāgih.

37-bawēd xwānd^(M4,417,15) abar spurīg padīš⁸⁵ ī passāzišn ī gyānwarān pad hamih ī ātaxš ud āb.

38-dēwrawišnīh⁸⁶ ī awardagān ayāftagih pad šnāsagih, hangirdīg handāzag ēk gēhānīgān rāyēnidārīh⁸⁷ pad ham⁸⁸ sarxwadāyih ud andar xīrān wimand parwast, dāyagih pad tōhmagān, guft ēdōn-iz hangirdīg pad hangirdagān čiyōn čiš-iz^(M4,417,20) pad bahrān.

39-čīš čīš ēdōnīh abar brīdagihā tā abāg čē abrīdagihā čand ēwēnag u-š astūh pad baxšišn, čiyōn āb az rōd ast ī pad nērōgīg, čiyōn frādahišn⁸⁹ ayāb^(M4,418,1) awištābišn ī az sard garm abārīg mālūn čiyōn ān gōn ud bōy ud mizag ud xōn ud handēšišn handēšīdār.

40-ud was wardišn ī pāyagihā paywand⁹⁰ čiyōn bām az frōg⁹¹, frōg az brāh ud brāh az rōšn.

41-ast ī pad kunišn čiyōn xānag az mardōm ud ast ī^(M4,418,5) pad tōhmag čiyōn muy az muy.

42-ast ī pad hamē⁹² kunišn abāg tōhmag čiyōn mardōm az mardōm.

43-ast ī az axw hamē⁹³ pad ham-šōn.

84- wzyšnyk

85- ptšyh

86- dyp'lwdsnyh

87- l'ynytl'nyh

88- h'm

89- plšmšn'

90- pwn wnd

91- pylwk'

92- hamīg

44-ast ī pad axw čiyōn ābādīh ī az wārān ayāb radān.

45-ud dustīh ī az dīdan ayāb āšnūdan⁹⁴ abārīg xānagīhā.

46-ud astīh pad čiyōnīh čiyōn^(M4,418,10) ēwēnag nigārag⁹⁵ abārīg čiyōnīh
čīš az čīš.

47-ud ast pad būmīgīh ayāb āwardagīh čiyōn⁹⁶ wahmān šahr.

48-ud ast ī pad āfurišn ī ast fradum uš⁹⁷ kū-šān jud jud uš⁹⁸ čiyōn
mānsarbarān⁹⁹ ī dēnāgāhān wih dānēnd.

49-abāyišn hamāg az awištāb pad čand ēwēnag baxt nē juttar.

50-ud^(M4,418,15) kō(x)šīdārān¹⁰⁰ paymān gōwišnīh ī dād dēn ēn-iz ū-šān
pursīd kū šāyēd būdan kanārag-ōmand ayāb nē.

51-ud tuwān dānāgīh andčand šāyēd būdan ayāb frāy.

52-ud ēk ō ī did frawāg ayāb nē.

53-ud agar šāyēd būd nē kanārag-ōmand ān ī nē šāyēd būd xwānēnd
čē čē wimand ud tuwān čē ān ī^(M4,418,20) šāyēd būd.

54-kunišn hamāg andar zamān ayāb bē-iz zamān. winastag ī abē-
frazām šāyēd ayāb nē.

55-ud hamāg ī kunīhēd bawēd nūn pad dānāgīh parwastag ayāb nē ud
agar abāg bun^(M4,419,1) nērōg kunišnīh-iz ī akanārag zamānīhā dēn
dānišn gōwēd.

93- hamīg

94- šmmnwtn'

95- ud kanārag

96- + MN

97- Apšyh

98- Apšyh

99- m⁷ns/wkbl⁷n

100- kwhy⁷t⁷i⁷n

56-ud pas payrāstag čē payrāstdār kē.

57-u-š tuwān čihriḡ kunišnīh pad čē.

58-ud društāg xwāhišnīhā ēn-iz kū ka kāmāg-hanjāftārān¹⁰¹ ī dādār
čim har šōn az stāyišn pad čē juttar^(M4,419,5)warzišn¹⁰² burdišnōhrīh pad
čē.

59-60-61-62-paydāg čiš ī was čiyōn čiš¹⁰³ ī kam-garmīh ī¹⁰⁴ zamīg ān
ī az zamīg zamānīg hangāmānīh, ī xwaršēd bē frōg ī spurriḡ¹⁰⁵ az ān ī
pad nēmrōz, čand az-iš ēk andak dūrīh az ān ī nēmrōzīg ud ēk xwēdīh
ud abārīg andarwāy ī zamīgīg andarag wēš astišnīh ī az ān ī pad
nēmrōz dō (2)^(M4,419,10)ēwēnag:

63-ēk abēr āhōgīgīh abāz waštāg az ān ī ātaxš¹⁰⁶ ud kam-paydāgīh pad
abrang-garānīh čim, ēk kam-zōrīh ī sudāb¹⁰⁷ nizārīh¹⁰⁸ čašm pad
nērōg dādārīh ī ahrāmišn ī ō abar.

64-hilēnd gōspand¹⁰⁹ šān pad bōxtišn ī az duz(d)ān¹¹⁰ bīm, ōstīgān
drubuštīh guft.

65-kē azadār andar-iz wināh,¹¹¹ ōy wānēdag, rāst^(M4,419,15) gōwišn
andar-iz garān minišnīh ud rād andar-iz gursagīh pad pāhlum čīnīh
wizīn abar kard ēstēd.

101- kʰm hncʰptʰlʰn

102- wylcšn

103- cym

104- +bʰckl

105- plʰk y aspwhlk

106- phš

107- stdʰp

108- zʰrʰnyh

109- KYNDʰ

110- dwʰnkʰ

66-hu-tōhmagih gōhr gugāyih paydāg-tar kunēnd, kū sazīdagārih ud pas-iz sazīdagān, ¹¹² čimīg kunišnih ī dahibidān rāy hamē abarmāndīgih grāmīg dāštan. kē-iz abāz ō ōy-šan ī pad abistāg paydāg tōhmag ōšmurdan^(M4,419,20) nē dānist, ka abāz ō windād sazīdagān paydāg būd pad abarmāndīgih hangārd.

67- ōy-ī ardaxšēr¹¹³ šāhān¹¹⁴ šāh ī pābagān pargūdāgih ī-š xwadāyih az-iz tā¹¹⁵ pid ud niyāg rāy pad^(M4,420,1) dahibidih kam-sazāgih.

68-ud dēnāgāhān abar pēš-iz madan guft-iz¹¹⁶ ī dēnāgāhān awiš āgāh būd, ī ōy-ī ān ī ōwōn gēhān sūd abāz ārāyīšnih pad xwarrah.

69-ud ēn-iz guft kū payrāstag ī ōwōn wuzurg pēš-iz az rasišn ī ōy ī^(M4,420,5) xwarrah-ōmand ud ōy-iz ī hu-bām frazānag āgāhīh ud wihān ī tuxšišn bawēd ēnyā ān ī apayrāst jastag pēš az madan nē ayābihēd.

70-baxšišn ī kardāgihā starān ōšmārān pad hangārišn dārēnd.

71-čim andar bun ī sōgihā ī bahrān, pand pand, abāg marag, wad ō kār-barišnih, ī xrad xwāh, ān ī^(M4,420,10) abārīg-iz ī was ēwēnag paymāyīšn az nibīg ī zamīg paymānih paydāgih. mādagwarīhā hudahag ī star-ōšmārān pad-iz zamīg paymānih, ud ān ī biziškān pad čiyōn ham-bunišnih ud astišnih waxšišn¹¹⁷ ī hambadīgān ī pad čihir xwāstan ud čiyōnih bawišn, wināhišn wizōh/yišn jumbišn ī čiš-ān,

111- wnyh

112- scikd'ī'n

113- 'r'ihšl

114- MLKd'n'

115- MN cnd

116- guptn'

117- wwššn'

zamān gyāg šnāxtan. ^(M4,420,15)āfurišn az āfurdār ud gōhr az dahišn ud astīh az paydāgīh. čē juttar čišīh az astīh xūb wizīdan pad nāmčīštīg šnāsagīh dāšt ēstēd. jadagērīh kirrōgīh andar amaragānīhā.

72-pad ham-āfurišnīgīh ud az ham-gōhr dahišnīh nāmīg gētīg čīgām-iz kunišnīh, ud ēkānag juttarīh pad jud ^(M4,420,20)tanīh ud dahišnīhā jud jud judāgān ī pad dāyag wāspuhragānīhā az xwēš baxtīg tōhmag bunīh. čiyōn aspān az fradum asp, wādrang ¹¹⁸ az rang fradum wādrang. drust abispārišnīhā ud ^(M4,421,1)padīriftārīhā winnārdan ī ham-tōhmag pad daxšag paydāgīh nāmčīštīg-tar pad čiyōnīh.

73-pad-išān ēwēnag-ī bun gōhr tōhmag ī ōwōn čiyōn čašmān wēnag nērōgīh, ī bē-iz hangāmānīh ī winišnīg čiš dānāgīh-iz akanāragīh zamānīhā, pad ham ^(M4,421,5)nērōg ud hammis dahišn u-š dāyag pad paywand, čiyōn bām az frōg ¹¹⁹abāz kard šāyistan-iz ī xwābar dādār pad xwēš nērōg ham-gōnag guft.

74- az-išān dēn dānāgīh wih ēr xwadāyīh ī dēn burdār ī dānāg kē xwadāyīh mih-xwadāy čim.

75-ēk abāyišnīgīh ī dānišn ō sūd, sūd ō ^(M4,421,10)xwēšāwand ud ēk az-iš-īh pad xwadīh būd šāyistan guft, yazadān šān kām framān anhambasān guft. dānišn šān abar čiš guft tuwān šān abar nē kardan nē, bē abar abāz hāwandīh ī az kardan jōmā abārīg kardan guft. dādwarīh šān az dēn wizīr ī dādār, framān abar čīhr ī gēhān darmān ī ^(M4,421,15)bēšāz-tum. dād-iz ī abar astišnīh az ham bē spurīgīh abēr-tar

118- w⁷tlwšn

119- pylwk'

pad dō guftan, ēk abē-mustīh ēk xwarrah pādār¹²⁰ ud az ham čim
tōzišn dō xōg paydāgēnīd, ēk pad tan ēk pad xwāstag. andar jud jud
ēwēnag and bay ud mānsarbarān¹²¹ ī dādāgāhān dānēnd. kē abar ān ī
kas pad wināhgārīh ī^(M4,421,20) ham¹²² kē gōwēd kū gugāy hēm, ēdōnīh
gōwēd ud naxust bawēd pad nakkīrāyīh ī az xwad wināhgārīh bōzišn,
čē dādāgāhān dānēnd bawišn šān ī andar gētīg-ōmandīh ay^(M4,422,1) az
ham-bawišnīh ēk. ōwōn bawēd guft čiyōn az ham-bawišnīh ī āb ud
xāk xištān ēk bawišn az ham-bawišnīh pad ham-šōn wināhišn.

76-ast šān abar čiš, ud abar-iz rāy čiš, ud čiš-īh abar ast, ud abar-iz
nēst ōwōn guft. ēk čiyōn abar tuhīgīh^(M4,422,5) astīh, ud abar būdan
bawēd ud čiš-īh. mādag¹²³ šān handāzišn ān ī andar dahišn azabar
humānāgīh¹²⁴ nērōg ī kunišn andar ān astīh nē uskārēd. dahišn šān pad
čim ud ō kār ud čim čē abāyišnīgīh tā čē abāg abāyišnīgīh guft.
buwandag¹²⁵ a-pōhišndārīh šān abar ōy guft^(M4,422,10) kē pad čār nē bēšīd.
dānist šān kanārag zamānīg ud dānāg pad-iz dānāgīh a-kanārag zamān
guft.

77-78-ačār nē būd šān frāz payrāstan nē uskārdan ud bun-išān pad
ōstūgānīh nimūdan pas čiš az-iš paydāgīh guft.

79-dušux šān tār xwānd rōšn nē.

120- p^ṭī^ṭlyh

121 -m^ṭnsīwkbī^ṭn

122- hmn

123- m^ṭt y

124- h(w)m^ṭn^ṭk^ṭh

125- bwyk

80-hambadīgān-išān ī^(M4,422,15)čiyōn garmīh ud sardīh ud xwēdīh
huškīh andar ēd tan āmēzišnīg passāxtagīhā kārīg ud pad-išān
zīndagīh-iz winnārdan ud wihān ī pattāyišnīg ī tanān. az-iz mihmānīh ī
wināhišn-kārān čiyōn sardīh ud huškīh ān ī wišōbišn madan, az-iz
bawīšn-kārān čiyōn garmīh ud xwēdīh, ud har čahār pad paymānīg
ham-rasišnīh^(M4,422,20)winnārišn.

81-pad frihbūd ud wany(b)ūd wišōbišn az-iš būd čim, ēk astīh jud
dahišn ōz nē, hamāg ēk ō did padīragīg ham-ēstārīg¹²⁶.ast kē¹²⁷
hambadīgīhā kō(x)šidārīh, bē^(M4,423,1)jud jud ān ī ō xwaš
wāspuhragān¹²⁸ padīrag hambadīg. čiyōn sard ō garm ud hušk ō xwēd
nāmčištīg spōxtārīh ud abāg ān ī kustagīg ham-ēstār rasišn ān-iz ī nē,
spōzišnīg ud bē pādīrān kārīg andar ham-jādūgīh ud xōn pad ham-
šōn^(M4,423,5)huškīh abāg garmīh sardīh abāg xwēdīh, ham-
dahišnīh¹²⁹hu-sāzagīh ī garmīh abāg xwēdīh ud sardīh abāg huškīh
hambast¹³⁰ī-šān duš-wizār az āginēn pad ān bun āmēzišn huškīh abāg
garmīh ud sardīh abāg xwēdīh rāy ōwōn garmīh abāg sardīh ud
xwēdīh abāg-iz huškīh nazdist¹³¹pattūdan^(M4,423,10)šāyēd ud abāg-iz
ham-wārīhā kō(x)šēd, ī-šān nūn-iz ēk ō did čand pattūgīh ud
awardišnīg ēstād. nē šāyistan ī pad-iz ham-čim tanān andar gumēzagīh,
pas-iz pad ēd šōn hambadīgān āginēn asāzišnīgīhā ud andar-iz ē tan

126- hmyyst²lyk

127- AYT^m

128- ²spwhlk²n

129- hmdhšnyk

130- bstkyh

131- nzdyk

hamēšag¹³² kō(x)šīdārīhā kardan¹³³ ham-parwandīh ud ān wišōbišn
 <az> ān ī az^(M4,423,15) wināhišn-kārān pad frāyīh az stōwēnīdārīh ī-š ān
 bawišn-kār ī padīrag hambadīg. pad kamīh az hambandīhā bē
 kō(x)šēd¹³⁴ ī-š az ān bawišn-kār ī hamīg ān ī az bawišn-kārān pad
 kamīh az ānābišn ī xwad bār ī bawišn-kār ud pad frāyīh az abāgīh ī
 wināhišn-kār ī-š hamīg andar stōwēnīdārīh.^(M4,423,20) ī-šān ham-ēstārān
 abāg ānābišn, ī-šān hambadīgān pad-iz bē kō(x)šīdārīh,¹³⁵ ī-šān jud
 dahišnān ī hamāg¹³⁶ ud abārīg čand ēwēnag margīh ud wišōbišn, ī nē
 az ēd ōwōn wihān bawišn ī nē^(M4,424,1) az hambadīgān guft.
 82-83-84-85-čiyōn wizīdārīh ī kadār-iz-ē(w) pad xweškārān az
 pōryōtkēšān¹³⁷ abārīg az-išān abārīg-iz ī awizīrišnīg, andar rāyēnīdārīh
 abar astišnīh awiš frēzwānišnīh¹³⁸ ī u-š frēzwānišnīhā¹³⁹
 pōryōtkēšīhā¹⁴⁰ pōryōtkēšīh¹⁴¹. mard ka-š abistag zand^(M4,424,5) drust
 āwāzīhā pād, u-š paydāgīh ō gēhānīgān āgāhēnīdan ud frāxīhā
 wizārdan ud jud¹⁴² pahikārān ērangīh paydāgēnīdan, niyāzišnīg
 handāxtan ud hixtagīh¹⁴³ huškīh ud namakīh¹⁴⁴, yazišn yazadān,

132- myšk'

133- krtk'

134- kšytn'

135- kšyt'lyh

136- hmyk

137- pwlywtkyšn'

138- plyc'nšnyh

139- >plycšnyh<

140- pwlywtkyš

141- pwlywtkyš

142- wynyt

143- whyxtk'n

144- nmk'h

dastwarīh dahibidān wizīr ud dādwarīh ī kišwarīgān kardan. ud čahār
pēšag mardōm pad xwēškārīh wizīdār, pad^(M4,424,10) pursišn passōx ī
čimīg abē-¹⁴⁵ āhōg ud čāšīdārīh ud yaštārīh ud abārīg āsrōnān niyābag
rawāg dāštan spurīgīhēd ¹⁴⁶ šāyistan. pad xūb afragud u-š
ārāstag¹⁴⁷ dāštan, az hamēšag¹⁴⁸ griftārīh pad-iš abzōn xwāhišnīh ī dēn
āgāhīh ī rāyēnīdārīh ud abārīg ān xīr ud abēzagīhā dārišnīh ī
harwisp^(M4,424,15) āgāh ī gumān wizār¹⁴⁹ ī driyōšān šnāyēnīdār māzdēsn
dēn u-š abē-niyāz nōg mādayān niwēyišnīh¹⁵⁰ pad xwēš nam¹⁵¹ ārāstan,
pardazišn ud nixwārišn nē būd nē hangrāyīdan pad padēxīh ud abē-
bēmīh ī tanīg ud abārīg bandagīh¹⁵² kam-iz dahišnīg dāštan. pad
abaxšāyišn¹⁵³ kirbag mīzd, appārīh wināh, pas-iz^(M4,424,20) tōzišnīh čim
ēk xwēšīh ī mīzd ud axwēšīh tōzišn guft čim-išān pad framān spōzih
dahibidān marg puhl arzānīgīh. was u-š ēk wišād ī pad framān
spōzih^(M4,425,1) band ī hamāg wināh ī pad ruwān, framānīh ī xwadāyīh-
iz ud dast¹⁵⁴ az-iš bast ēstēd ān ī adastwarīh grāyīh ān garānīh. ēk abāg
hištan dēnīh brīd rāhīh ī az bēšāzēnīdār ī ruwān bizišk guft.

145- > p̃ n

146- spwlykšyt

147- > p̃ lsk̃

148- myšk̃

149- c̃ l

150- nwykykyh̃

151- ŠMyh

152- bwnyklyh

153- > phšyh

154- +QDH y

86-mādagwarīhā ērān^(M4,425,5)šahr pad pāhlumīh ī zay mayānīh ī gēhān, sar rāyēnišnīh ī pad-iz mārīšnān az-iš¹⁵⁵ ud mēhanīh haft-kišwar xwadāyān pad-iš mihmānīh ī dēn ud kayānīgān¹⁵⁶ abārīg xwarrah, čē andak awišān paywand ud u-šān āyišn hammis čim ī mihīh ud abardarīh būm ud čimīg šāhān¹⁵⁷ šāhīh¹⁵⁸ ī ōy ī ērān dahibid ud^(M4,425,10) baxšišn xwadāyīh ī haft-kišwar xwadāyān az ham dahibidīh. brāh az ham xwarrah, bām az ēm brāh, dānāgīh az ham dēn, abēr-tar abzār az ham hammōg nērōgīh az ham, kē nūn uzmāyišn az ham wišād rāhīh. tan kardārīh az ham nērōg ud pānagīh az ham pādārīh abarōzīh ī hamē ērān, abārīg ham-^(M4,425,15)rāyēnišn rāy, ān-iz ī bē kišwar dānišn hammōg ud abzār kīrōgīh ud hunar ud tēx¹⁵⁹ ud ābādīh ud tuwānīgīh ud hammis abāyišnīg ī pad-išān ud agar pad xwešīg abar xwadāyīh ōy ī ērān dahibid abrid az-iš.

87-mādagwarīh ī ērān abarīh rāst xwastūgīhā handāzag abzārīh-iz čiš hangārd ēstēd. ham^(M4,425,20) pad bun xwēšīh ud ham pad abarwēzag pad-iš-īh ud frēstagān ī az bē kišwar ka-šān az abdīh ī widimāsīh ī did, tuštīh, widimuštīh, xastagīh¹⁶⁰, ud māndagīh abar^(M4,426,1) paydāgīhist pad-išān nē afsēnīhēd ud bē hangāmīg wistāxīh abar barišn.

88-nōg hangāmān hu-minišn abēr-tar pad saxwan xwēš dāštan ō any čiš nē ālūdan nāmčištīg ayārīh ōš. kē pad fradum hangāmānīh ī andar

155- hcšyh

156- kd>n'

157- MLKd>n'

158- MLK>

159- t'h

160- w'yštkyh

gōwāgīh ī pēš xwadāyān bē nē^(M4,426,5) mānd, ka nē az stardīh būd pad
ast dil ōšyār dāštan az bē mānd, ēg-iz wizīr pad widārdīh ud
windādagīh¹⁶¹ abar nē kard čē nē kard¹⁶², čē-išān¹⁶³ dānist ka abēr ān
xwarrah xwarrah brāh, nē was dil bē ēstēd ud xwaršēd nigirišnīhā būd
ka-šān abāz-iz ō bahr ī hangāmīh dād,^(M4,426,10) pad wēš wistāxēnīdārīh
abāz uzmūd. saxwan ōh-iz ān ī pēš xwadāyān čand kār bē nē mānd, ō
hangirdīgīh handāxtan pad xūb dāšt<an>¹⁶⁴.

89-andar frašn pursīdārīh wizārdārīh ō pēš saxwan, bē pad ān ī čiyōn ō
frēzwān kunišnīh ahlumōyān pēš az xwad griftārīh tā ōst nē kardan
pēš az^(M4,426,15) xwad ud pursēd.

90-saxwan ud frašn ī ham-pahikārān niyōxšīdan, andar-iz pahikār ō
frāy gōwišnīh nē nixwārdan, frašn xūb bē niyōxšīdan, ud andar-iz
pahikār pursīšn ī ēk wizārīšn, ān ī was wizārīšn was rōy bē šnāxtan.

91-buwandag ud ayārdēnīdārīh¹⁶⁵ ōwōn kū tan xūb paydāg bi kunēd
abāz pursīdan gōwišn^(M4,426,20) ī ham-pahikārān bōy ī awardīšnīg pad-iš
ud anhangrāyišnīh čē ham-pahikār nē xwēš awīš nē dād ān ī xwad
xwēš pad-iš nē hišt. az sūdāg bōzišnīh xwābarīh ī pad
xwad^(M4,427,1) xwēš nē hišt bōzišn drō waranīgīh wēšīh ud māyišn-garīh
pahrēzīdan pad bōxtagīh rāstīh har ēwēnag abē-gumān būdan ēč

161- HŠDYnykyh

162- kryn'

163- MHššn

164- d'št

165 ->y>ltyny>lyh>

ēwēnag az-iš bē nē ēstād pad āhr¹⁶⁶ tēzihā xwastūgih paydāgēnīdan ān
ī dānistan nē šāyēd čim ī^(M4,427,5) dānistan nē šāyēd nimūdan. ī az-iz
ham-pahikār xwāstan nāmčīštīg šōn. ud drō ka-iz kār ē pad-iš rāyēnīd
ēstād nē stāyihēd. ušān rāst-iz pad kārīgih ān xwand ī sūd-ōmand ud
padīriftag. mih-sūd dāšn abēr-tar ān ī xām dāšn uskārdan.

92-93-andar frāz rasišnīh kārān widarag wēš^(M4,427,10) tuxšīdan ō hunar
windišnīh buwandag¹⁶⁷ ī mih ī guft. uzmūdārān šān ī harwīn¹⁶⁸ pad
ham-nibardīg kō(x)šāgih ēk abāz waštan¹⁶⁹ az ōy ī did rāyēnišnīhā
bārag ud zēn ud gurdagih ud padēxih-iz ī tan srāyišn az-iš stānēnd pas
andar ō ham-kō(x)šīšnīh ēstādan nē pad xūb uzmūdārīhā hangārdan.

94-rād ī^(M4,427,15) ān ī kē čīš ī xwēš ud rāst ān kē ēranjīšn pad ēč abar ēč.

95-ud spās-dār ān ī spās-šnās ud spās-šnās ān xwand kē
buwandagdārīh¹⁷⁰ spāsīhbawišn ī xwēš ud did anāgih madan šāyistan
nē mad ēstēd ud pas abārīg ābādīh did čand tuwān bud pad-iz
gōwišn^(M4,427,20) kunišn spāsdārīh ēstād.

96.ka-šān čim pursēd ī amaragānīhā wēš dustih rādān abārīg
ābādīhkardārān ō xwēšān abārīg ābādīh windišnān ud wēš dušminih
abaragān^(M4,428,1) abārīg anāgīhkardārīh¹⁷¹ ō zīwēnīdagān abārīg must-
ōmandān az ān ī ābādīh windišnān ō ābādīhkardārān must-ōmandān ō
mustīg-garān ēk wēš nērōgih ēmēd az spās ud bīm az kēn guft.

166- w^hl

167- cwyk

168- y 2 hrwynyh

169- wštk'

170- bwn y d^hryk

171- >n^hkyhkr>l^hn'

97-ud pid-iz pus ud wāspuhrag¹⁷² pādixšā ud gōhrīg^(M4,428,5) pad
handāzag abar āwurdan hunsandih-iz ī mihrbānīh pad hammis kardan
must-ōmand ān ī pad hammis must ud abarmāndān abar frihistīhā
ham¹⁷³ xīr paydāgīh daxšag nimud.

98-pad-išān pahikārišn¹⁷⁴ ī abar dēn kadām šān-iz kas dādīstān-ōmand
kardan ud tā ērangīh paydāgēnīdan ahlumōyiz ī nask ošmurdan
(M4,428,10) pādīfrāh kardan nē framud.

99-nibēg-išān ī talag xwānd pad drāyišn ī dēwān hangārd ānāstīh ud
pad čiš-iz ō mar nē kunišnīh ī paydāgīh ō gōwišn ī bērōn ham nibēg
niyāz nē būd andar ham nibēg paydāg kard. ān jud¹⁷⁵ dibīrīh pad ham
tāgīh ī wisp dibīrīh ud nibēg ī abē¹⁷⁶ -grīw xwānd. pad kē¹⁷⁷
(M4,428,15) āgāh ī gōwišnān <ud> dām šnāsān¹⁷⁸ fradum dānēnd.

100-andar¹⁷⁹ kōxšīšn¹⁸⁰ ī awēnāg¹⁸¹ ud mastōg¹⁸² ī hrōmīg¹⁸³ ud abārīg ī
az ān šōn abāg bun nibēg ī pad ganj ī šāhīgān ōh handāxtan čē andar-
šān wirāyišn abāg čim ō xwāstārān ī ham-āgāhīh ōh nimudan.

172- w^ˈsp^ˈk

173- dm

174- ptk^ˈl^ˈn^ˈ

175- ywd

176- ^ˈpyh klw^ˈ

177 AMT

178 šn^ˈyk

179 d^ˈl

180 kwš^ˈk

181 ^ˈwwynk^ˈ

182 mystyk

183 hlwmy

101-nibēg-išān ī nērōmandīh nōg ārāstan ē čē az^(M4,428,20) bē kišwar
āwurd¹⁸⁴ nigirīd ud¹⁸⁵ wizōstan frāz nē hišt nigūnīh ud bēgānag¹⁸⁶
nāmīh rāy nē kam padīrift<an>¹⁸⁷.

102-ud būd ka waxšišn ī dānāgīh rāy wēš-iz stāyīdan pad čašm
ī^(M4,429,1) bē kišwarīg nibēgīhā nihādan nē wizud.

103-ēg¹⁸⁸ šān nibēg ud mādayān pad buwandagīh¹⁸⁹ ī har āgāhīh ud
dānišn ī andar nibēgīhā ud mādayānīhā paydāg nē kard bē-šān jūd jūd
az bun nibēg ud mādayān ī xwēš xwāstan ud hangirdīg xwānd^(M4,429,5)
nibēg ī pad ganj ī šāhīgān abar hamāg saxwan.

104-ud andar šān tan ī mardōmān čahār pēšag ī gēhān pad baxšišn
abar sar āsrōnīh ud abar dast artēštārīh ud abar aškum wāstaryōšīh ud
abar pāy hu-tuxšīh.

105-azabar čahār pēšagīg abar gyān abar-iz gyānīgān¹⁹⁰ xwadāyīh guft.
har ēk čīm^(M4,429,10) paydāg.

106-gōwišn ī ayāb kardag ī pad dō gyāg ud nazdist¹⁹¹ ān ī pas az
hammōg ī ān ī pēšag abēr-tar hangārd.

107-ērān hamē paymān stāyīd frēhbūd ud wan(y)būd nikōhīd.

184- +dō (2)

185- +dō (2)

186- byk⁷n⁷nk

187- ptylptn

188- ⁷ywk'

189- bwndklyh

190- gy⁷ny⁷n

191- nzst'

108-pad hrōm flāsōfā ud pad hindūgān dānāg ud pad abārīg dānāg
šnāsag ān abēr-tar stāyīd kē gōwišn nēzūmān ¹⁹² az-
išān ^(M4,429,15) paydāgīhist frazānagān ī ērān šahr passandīdan ēstād.

109-dānāgān frahist windišn ōh-iz ān ī az xwadāyān abēr arzānīgīh
madan pad wuzurg ham-bār ud drubuštīh ud abar az arzānīgīh bahr
kunišnīh pad garān bīm ud puhl ī ēdar ud ānōh dārēnd ud andar
nixwārān ī abar ō paymānīg bahr ¹⁹³ windišnīh pahrēz ī ^(M4,429,20) az ān
āhōg nē hilēnd nē-iz čīhrīg pad šōnīg bahr xwāhišnīh ¹⁹⁴ wastārīh
rēšīdār ¹⁹⁵ bawēnd xwēš mēnōgīg ¹⁹⁶ mān ud wis ud zand ud diḥ ud mān
ta-iz ī bahr ¹⁹⁷ pad anarzānīgān ^(M4,430,1) gāh kunišnīh. dānāgān abāg
xwāstan ī mih-gāhīh andar xwadāyān ōh-iz andar pāymār ¹⁹⁸ mih-kār
xwāhišnīh was bundāštīh-iz ī abārīg pityārag ¹⁹⁹ ī az-iš zāyīhēd ud
andar āfrāhīh ²⁰⁰ ham-mōxtārīh ²⁰¹ padīrišnīh purr bōzišnīh ī ōy ī
xwadāy kāmāg ī ī-š pad ān ^(M4,430,5) āfrāhīh ²⁰² ud abārīg kard ī ān kāmāg
rāh ō azēr wihīh gāh šabīg ²⁰³ ud nazd kō(x)šišnīh-iz ī-š mēnōgīg ō gāh
ī abar padīrag kō(x)šišnīh wizīrīh ān ī ōy ī xwadāy ud abārīg ī abar

192- wnyč'm'nyh

193- b'l

194- xw'dšn'

195- lyšyt'lyh

196- mynwgyh

197- b'l

198- pkdwn

199- pytd'lk'

200- 'ply'nyyh

201- ALPtyh

202- 'ply'nyyh

203- wšsp'

ham-dar abēr nigirēnd ud ān-iz rāy gāh winnārišnīh mēzag wih dānēnd.

110-dēndārān pad xwāhišnīg mard^(M4,430,10) abar anāftan ī kam pad xwāh kas ayāb pad ham čim az nazdikīh ī sālārān tuxšīdan nē xwēš pad xwāh dōstīhā ōh-iz ka apādixšāyīh-iz²⁰⁴ abārīg gyāg abāyēd u-š az rēzišn ī ō gyāg ī čārag nēst.

111-dānāgān ka-šān appārīhā padīrīftagīh ī az sālārān ayāb hilēnd paristišnīh ī ud^(M4,430,15) tuxšāgīh ī pad-iš abispārišn ō hunsandīh ī az-iš bawēd ēdōn wih mēnēnd ud āsān minišnīh-iz ī xwēš nē sūd ī az dar pad hilišn az griftārīh ud frāz nayīšn pad andar hilišn ī xwāhišnīhā²⁰⁵ hangārēnd ī u-šān nimāyišn ān ī sūd-ōmand ud kunišn andarōn ud bēron astišnīh ast passazagīhā^(M4,430,20) bawēd.

112-dānāgān dar ī awiš franāmišn āhōgīg frāz az ān ī yazadān nē²⁰⁶ abēr-tar dōšēnd ī pādixšāyān dānāgān warzāwandān²⁰⁷ rādān kardspāsān awiš ēmēdān dōšāramīgān ud pad^(M4,431,1) ačār ō ān-iz ī bīm az-išān pad bar dahišnīh ōh-iz ī niyāz-ōmandān. dānāgān rōz ud pih ī rōzīg ud bīm ud ham-bār ī sālīg handāzag bi šnāsēnd ud wuzurgīh-iz ī mēnōg xīr ud sarzamānīh²⁰⁸ ī payrāstan ēstēd rāy abar xwēš čiyōn baxšišn zamānīg-iz^(M4,431,5) niyāzag pad rōzīg az sidigar pad ham-bār

204 >ptšyhc

205- hw>dšnykyh>

206- nuh

207- wlc>n>n'

208 -slzym>nyh

buwandag nē²⁰⁹ ud az atarīh²¹⁰ sālīg²¹¹ apahrēz nē abē-wināh²¹² šādīh
bārwar ud dānāgīh bar pazzāftār bawēnd.

113-tan dāštan dānistan kār ī awiš dād²¹³ ēstēd xūb bi šnāxtan andar
rāmišn ī az spurr-xwēškārīh tuwān sāmān afragūd u-š gāh šōnīg
hunsandīh^(M4,431,10) zīwistan ud abārīg kard dānistan.

114-agar tō ēmēdēnēd hammōxtan ka-iz kār ī frazānag nazdik ka juttar
wiyābānīhā ud gumān ayābišn ud xwāhišn šawē ō wiyābān-garān ī
was ēwēnag.

115-kē-m hammōzēd dēn. dastwar ī dānāg.

116-čē-m hammōzēd. sē pāhlumīh.

117-kū pāhlum ēdar ud ānōh.

118-pad tan ī pasēn mizd čē xwāhēd. kirbag.

119-čiyōn-m tuwān hammōxtan. dastwarān gōwēd.

120-121-122-123-124- kē-m frāz nayēd²¹⁴ .xwad frāz nay²¹⁵ .pad
kadām rāh? pad wahman mihmānīh. pad čē abzār? mihmān-
tum²¹⁶ .pad buwandag minišnīh. pad čē handōzēm. buwandag
minišnīh. pad xrad ōšdārīhā nigirīdārīh. tō-m jār-ī wāzag dō bi
hammōz. hangad ān kun²¹⁷ hangad ān hil. čē hilēm čē kunēm? hilēm

209- l'h

210- >tl's

211- ŠNyK

212- w'p'wn's

213- YHWWNt

214- DZLWNd

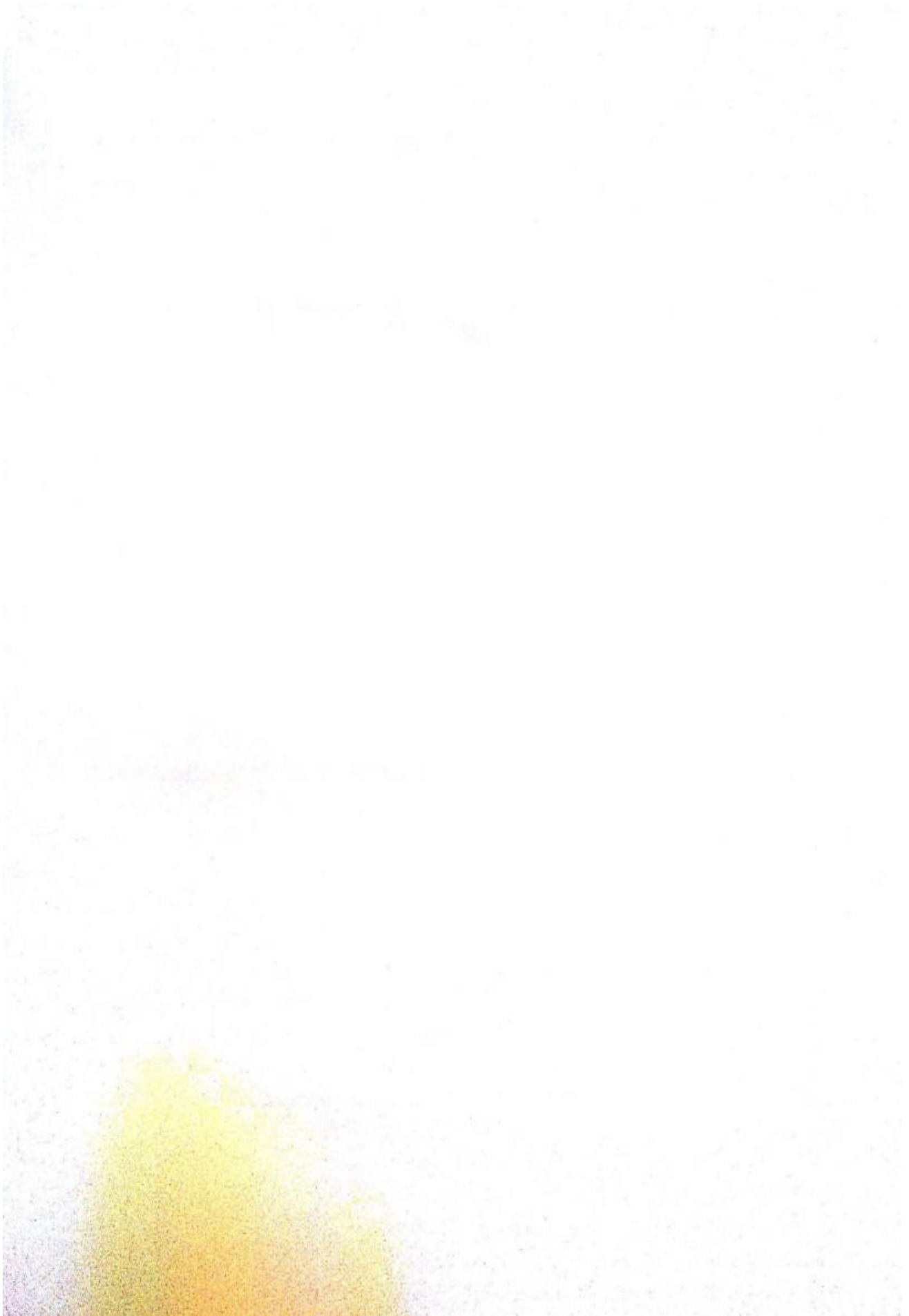
215- NZLWN

216- dwm

217- BYDWN

duš-mat duš-hūxt ud duš-xwaršt, kunēm hu-mat hu-hūxt ud hu-waršt
u-t ēd har hammōg ī frārōn.

ترجمہ فارسی

کتاب چهارم دینکرد

- ۱- نیایش بر دین مزدیسنا که قانون آن ضد دیو و هرمزدی است.^(M4,409,1)
- ۲- (کتاب) چهارم (دینکرد) از گزیده گفتارهای مربوط به آموزه شادروان بهدین آذر فرنبغ فرخزادان (که) پیشوای بهدینان (است) در باب آموزه‌ای مربوط به «آیین آموزه گزین»^{۲۱۸} (شکل گرفته است).
- ۳- بدانید که اصل یکی است آن هم (در وجود) قائم به ذات^(M4,409,5)، نه معلول و حادث.^{۲۱۹}
- ۴-۵ (موجود) دیگر بعد از هرمزد^{۲۲۰} و نخستین در میان وابستگان هرمزد از آفرینش انتزاعی^{۲۲۱}، بهمن است که هدف یورش اهریمن (بود) و همین (امر) سبب اختلال در آفرینش است.^{۲۲۲}
- ۶- با یک نگرش ثنوی و یا نگرش کامل دیگری (این گونه)^{۲۲۳} به نظر می‌رسد که در یک امر دو مدبر (وجود دارد)، به این سبب هر از چند گاه چند اصل به نیستی می‌گراید، زیرا (همانطور که) از نامش پیداست^{۲۲۴}، (اعتقاد به این امر) از یگانه

²¹⁸ - ēwēn ī hammōg wizīn

۲۱۹- کما اینکه در اوستا هرمزد در صفات خود می‌گوید: «نگاهبان نام من است، پشت و پناه نام من است، دادار نام من است، نگاهدارنده نام من است، شناسنده نام من است، بهترین شناسنده نام من است، پرورنده نام من است، فشووشمنشره نام من است، جویای شهریاری نیکی نام من است، بیشتر جویای شهریاری نیکی نام من است، شهریار دادگر نام من است، دادگرتین شهریار نام من است (هرمزد پشت، بند۱۳).

۲۲۰- اگر فرض کنیم وجود به دوتا برسد و غیر از هرمزد موجود دیگری به وجود آید، قطعاً آفریده اوست، آن موجود به اعتبار موجودیت وجود دوم ولی به اعتبار آفرینش و حدوث اولین موجود خواهد بود که همان بهمن امشاسپند است.

۲۲۱- مینوی.

۲۲۲- چون اهریمن موجودی مینوی است و نه مادی، از این روی مینوی است و یورش او نیز بر مینو است. در این میان اندیشه تنها و بزرگترین عرصه مینو و یورش اهریمن است.

۲۲۳- یعنی نگرش ثنوی با هر درجه و سطحی

۲۲۴- منظور ثنویت و وجود مستمر و پیوسته آن است.

جدا^(M4,409,10) (بودن) و (با او) به تضاد درآمدن (است)^{۲۲۵}. از دو رقیب آماده کردن (امور) به اندازه درست، نشاید و با دو سوی تیز بریدن به این سبب آن گونه شایسته نیست که آن تیزی دو سو دارد و به دو (بخش) تقسیم می‌کند. آن سو که به جانب توحید است، مطمئن و خود نابرنده است؛ (یعنی) این گونه است اگر کسی (از او) روی بگرداند^(M4,409,15)، علیه خود می‌ایستد و گرایش به توحید پیدا نمی‌کند، همچون چیزی که از علت (جدا شده باشد).

۷- (دیگر اینکه) دو نیز یکی است و آن یک (در مرحله وجود)، قائم به ذات (است) و نه چیز دیگر و این گونه می‌نماید که (خداوند قائم به ذات) بنا بر اصل و قاعده و حصر عقلی، (بدون تردید) واحد مطلق است^{۲۲۶}. تقابل عوامل دوگانه به این معنا نیست که وحدت در برابر وحدت، بلکه (به این معناست) که یکی بعد از دیگری به صورتی فانی از یک آیین^{۲۲۷} پیروی می‌کنند.

۸- اما دوگانگی در نام^{۲۲۸} بدین سبب است^(M4,410,1) که (همیشه نام) یکی با دیگری گفته می‌شود^{۲۲۹} در حالیکه هریک نامی جدا از یکدیگرند.

۹- سوم، بن آفریدگان (هرمزد) از برکتی که در وابستگان هرمزد (است)، یکی (دیگر) را (علاوه) بر دو (تای قبلی)، (یعنی) اردیبهشت را که در میان امشاسپندان جایگاه سوم دارد و نسبت به (آفرینش) نخست (یعنی بهمن) ترس

۲۲۵- شخص در این حالت از اصل جدا و با آن در تعارض است.

۲۲۶- آفرینش در بود وحدت دارد و در نمود کثرت، پیامبران تجلیات وحدانیت هستند و اصل نور یکی است.
۲۲۷- تمامی آفریدگان یکی و سپس دیگری به گونه‌ای همانند در فنا توسط هرمزد آفریده شده‌اند و هیچ آفریده‌ای با او همسان نیست تا با او در تقابل باشد و اهریمن هم مستثنی نیست از نظر منطقی دو پدیده متقابل با تناقض دارند یا تضاد. وقتی دو پدیده در کمیت اختلاف داشته باشند، متضاد هستند اما اگر در کیفیت تفاوت داشته باشند، متناقض خواهند بود که در آن صورت یا منفصله حقیقی یا مانعه الجمع و یا مانعه الخلو هستند. اهریمن حادث است و هرمزد قدیم و خالق و در نتیجه بین آن‌ها تقابل منطقی شکل نمی‌گیرد، زیرا اهریمن شریک هرمزد نیست.

۲۲۸- به کار بردن واژه دوگانه.

۲۲۹- هرمزد و اهریمن همیشه کنار هم نام برده می‌شوند.

آگاهی دارد، (می‌آفریند)، زیرا از آغاز^(M4,410,5)، (بهمن) نخستین آفریده در میان ترس‌آگاهان بوده‌است و (اردیبهشت) سوم چون دادار هرمزد (در حقیقت) خود نخستین است. جایگاه دوم بهمن است که (خود) نخستین آفریده است و ترس‌آگاه سوم، اردیبهشت باید باشد که در رأس او بهمن قرار دارد که خود ترس‌آگاه هرمزد است که هستی و غلبه و تسلط (در جهان آفرینش) و نیز قرار دادن بندگی و عبادت از^(M4,410,10) آغاز آفرینش به گونه‌ای استوار در طبع (انسان) و اطاعت و احترام فرمانروایان دینی از طریق بهمن صورت پذیرفته است. (از آغاز آفرینش به گونه‌ای استوار در طبع (انسان) و اطاعت و احترام در بندگان نسبت به خصلت فرمانروایی فرمانروایان (دینی) به وسیله بهمن صورت گرفته است).

۱۰- در میان وابستگان هرمزد چهارمین (امشاسپند) شهریور نامیده می‌شود که به طریقی دیگر شایسته ستایش است و ترس‌آگاه اردیبهشت راست کردار (یعنی) آفرینش سوم است که خود^{۲۳۰} (در آفرینش ترس‌آگاه) بهمن (آفریده) دوم (در آفرینش) و آفریده اول^(M4,410,15) (در میان امشاسپندان) است. (شهریور موکل بر) فلزات است که زین^{۲۳۱} درویشان است و حافظ پارسایی (آمرزش). امیال دنیوی و گسترش دین در هم می‌آمیزند و آشتی خرد ذاتی و خرد اکتسابی بهمن تحقق می‌یابد. از عمق وجود پیروی از خداوند تحقق می‌یابد و (در بطن وجود) گرایش به سمت اردیبهشت^{۲۳۲} حاصل می‌شود برای هم آواز شدن با دوستان و یافتن دوستان جدید، خوی و خصلت خدایی یافتن و عرضه دین در بطن جامعه^(M4,410,20) و ممانعت از یورش اهریمن و گسترش دادن همه گونه سهولت و راحتی.

۲۳۰- اردیبهشت

۲۳۱- سلاح

۲۳۲- بهترین راستی

- ۱۱- همچنین کسی که دین یزدان را رواج می‌دهد و در جهان جاری می‌کند، بر جهان آن گونه که باید باشد^{۲۳۳} فرمانروایی می‌کند و در میان مخلوقات فرمانروایی دینی را رواج می‌دهد، او^(M4,411,1) راست پیمان است.^{۲۳۴}
- ۱۲- فرمانروایی‌ای که نیروی محرکه‌اش بر پایه دین استوار باشد، قابل اعتماد و اطمینان است و کسی که مایه اصلی فرمانروایی‌اش دین است در نیروی اصلی فرمانروایی‌اش دارای صداقت و پاکی و دارای گفتار راستین (نیز) خواهد بود.
- ۱۳- آلودگی در سخنان آلوده در هر دو مورد^{۲۳۵} تناقض و دشمنی ایجاد می‌کند. (در این صورت پیوسته) گفتار و رفتار (آن فرمانده)^(M4,411,5) در حالت ستیز، مقابله، تداخل و تناقض در رفتار و گفتار خواهد بود. مثال این وضعیت همچون آتش (است که) افروزنده هیزم خشک (است)، (هیزم) تر (در ذات خود) دارای دو خصلت سردی و خشکی است و تابش دین اهلو به محض این که پذیرفته شود، به پاکی‌ها و آلودگی‌های چیره جهانیان سیطره می‌یابد، همانند بی‌زمانی^{۲۳۶} که خام‌سپاسی^{۲۳۷} و^(M4,411,10) آلودگی حاصل از آن و شگفتی ناشی از آن را نسبت به هم در ستیز قرار می‌دهد. همانگونه نیز دین فرمانروایی را پیوسته به سوی بیشترین حد فرمانروایی خوب و پیروزمندانه (هدایت می‌کند) و دین راستین و قابل اعتماد و مطابق با اراده یزدان را در جهان رواج می‌دهد و قابلیت گسترش هر دانایی اندر دین مزدیسنا درست و ماندگار است و فرمانروایی خوب حاصل از آن^{۲۳۸} و هماهنگی همه آن‌ها با هم در آن مستتر است.^(M4,411,15) برای پناه و

۲۳۳- بر پایه دستورات دین.

۲۳۴- راست پیمان کسی است که خویشتکاری خود را در عالم آفرینش که نخستین و بزرگترین پیمان او با هرمزد است به نیکویی به انجام می‌رساند و خلف وعده نمی‌کند.

۲۳۵- رواج دین و فرمانروایی.

۲۳۶- زمان نامشخص.

۲۳۷- ناسپاسی.

۲۳۸- دین.

ملجاء خوب (بودن) و برای تداوم آفرینش هر یک در برابر دیگری، (باید) فرمانروایان دین باور (باشند) و امور دینی را در فرمانروایی خوب خود مسلط بدارند، بیشترین تلاش را بکنند و خود را متکی بر قانون دین بدانند.

۱۴- وقتی ویشتاسپ شاه از کارزار با ارجاسب آسوده شده بود نزد سرخدایان برای پذیرفتن دین پیغام (فرستاد) و ^(M4,411,20) نوشته‌هایی را به همه نوع نشانه‌های دانایی و فرهنگ مزین کرد، دین مزدیسنا دارای همه گونه آیین و نشانه‌های فرهنگ بود، و برای امر فرهیختن دانامردانی که زبان (نافذ داشتند)، (چون) اسپیتی و ایزراسپ ^{۲۳۹} و دیگرانی را ^(M4,412,1) که به خونیرث برای آموزش دین نزد فروشتر آمده بودند، با آگاهی کامل ^{۲۴۰} گسیل کرد.

۱۵- دارای دارایان همه نوشته اوستا (و) زند (را) همانگونه (که) زرتشت از هرمزد پذیرفته (بود) به دو نسخه یکی در ^(M4,412,5) گنج شایگان ^{۲۴۱} و یکی را در دژنبشت ^{۲۴۲} فرمود نگهداشتن.

۱۶- بلاش اشکانی اوستا و زند را همانگونه پاک ^{۲۴۳} که نازل شده بود، و نیز آموزه‌های آن را که به علت گزند و خرابکاری اسکندر و غارت و ویرانی یونانیان که در ایران‌شهر همه گیر شده بود، دستور داد بنویسند تا نزد دستوران همه به همین صورت و حالت ^(M4,412,10) به امانت بمانند و در کشور این گونه دستور داده شد که برای نگاه داشتن (متن)، (یک نسخه) در همه شهرها نگاه داشته شود.

۲۳۹- فروهر پاکدین سپیتی پسر اوسپسنو را میستاییم، فروهر پاکدین ایزراسپ پسر اوسپسنو را میستاییم،

فروهر پاکدین اوسدن پسر مزدیسنا را میستاییم..... (فروردین یش، بند ۱۲۱).

۲۴۰- با علم کافی به این امر که باید پیش فروشتر بیایند.

۲۴۱- استخر

۲۴۲- شیز

۲۴۳- بدون تحریف.

۱۷- اردشیر شاهان شاه (پسر) بابک بنابر راستی و اطمینان بر توسر^{۲۴۴}، همه آموزه‌های پراکنده را در دربار (خود) خواست. توسر آمد و هرکدام که حالت وحدت داشت پذیرفت و هرکدام که اختلاف داشت از حکم خارج کرد.

۱۸- این نیز یکی از دستورات (اردشیر) به ما بود^(M4,412,15) که هر گونه شرحی درباره دین چه آن که موجود باشد و چه آن که موجود نباشد همه جمع‌آوری شود.

۱۹- شاپور شاهان شاه پسر اردشیر نیز نوشته‌هایی از دین^{۲۴۵} درباره پزشکی، گفتارهایی درباره نجوم و بررسی‌هایی مربوط به زمان و مکان و جوهر (فلسفی) آفرینش، کون و فساد، تغییر و دگرگونی (و اینکه هیچ چیز در طبیعت از بین نمی‌رود و تنها تغییر می‌کند)، فصاحت و بلاغت و دیگر^(M4,412,20) صنایع و مهارتها که در هند و روم و دیگر سرزمین‌ها پراکنده بود، گردآوری کرد و با اوستا مطابقت داد، یک نسخه^{۲۴۶} از آن‌چه را با اوستا مطابقت داشت به گنج شایگان^(M4,413,1) فرمود دادن برای دعوت کردن همه ناراستان به تفکر درباره دین مزدیسنا.

۲۰- شاپور شاهان شاه پسر هرمزد همه مردم سرزمین (ایران) را با مناظره برای دوباره متحد کردن، پیوسته گفتن و فکرکردن و بررسی کردن گردهم آورد. بعد از رستگاری آذرباد^(M4,413,5) با سخنرانی‌ای که برای همه بی‌ایمانان کرد و نیز تفسیر کردن نسک (توضیح نسک‌های اوستا) به آنانی که راهشان را عوض کرده بودند این را گفت که اکنون که شما دین ما را به گیتی دیدید از حال به بعد کسی

۲۴۴- وقتی اردشیر به تخت سلطنت نشست، توسر مطمئن‌ترین دستور بود.

۲۴۵- منظور از دین اوستاست. آن چه مربوط به دین بود سینه به سینه حفظ شده بود، ولی نوشته‌هایی درباره پزشکی و ... همه پراکنده شده بود که اردشیر دستور جمع‌آوری آن‌ها را هم داد.

۲۴۶- اوستای آغازین بر روی هزارودویست قطعه پوست گاو در دو نسخه نوشته شده بود. وقتی اسکندر به ایران حمله کرد، نسخه موجود در گنج شایگان را سوزاند و دیگری یعنی نسخه موجود در شیز را به یونان برد (عربان، ۱۳۷۷: ۷-۱۳).

بدون دین نباید رها شود و در این کوشایی بسیار مداومت خواهم کرد و همین کار را هم کرد.

۲۱- دیگر اینکه شاهنشاه خسرو قبادان چونان که با بدعت گذاری و ^(M4,413,10) ستمگری در نهایت شدت برخورد کرد، برای آشکار شدن دین از هر بدعت گذاری، چهار طبقه را برای آگاهی بیشتر و اندیشه دقیق‌تر (به جامعه) اضافه کرد.

۲۲- این را نیز به ایزدان همه دین گفت که راستی دین مزدیسنا را دانسته‌است و هوشیاران را با تفکر، اندیشه و با استحکام توان هرچه بیشتر به گیتی دیده‌است و این بزرگترین افزونی و ^(M4,413,15) بالاترین مقام بوده‌است. اصل و اساس نه تنها به تفکر بلکه به منش پاک، گفتار پاک، کنش پاک و مینوی پاک، کلام مقدس الهی و خلوص پرستش یزدان شایسته (دریافتن) است. ما هر مزد را موبدان موبد می‌خوانیم همانگونه که شایسته اوست زیرا که بصیرت و درک مینو را در ما ایجاد کرد. ما اسباب فرج، بصیرت مینوی و دریافتن ویژگی‌ها و خصوصیات گیتی را به هر ^(M4,413,20) دو صورت کمال (مادی و معنوی) همانگونه که ایزدان خواسته‌اند، می‌خواهیم.

۲۳- علاوه بر آن آبادگری مربوط به ایزدان در مورد ایرانشهر برای آزادگان و ایرانیان برای فراز رفتن بر اساس آموزه دین مزدیسنا ^{۲۴۷} (را نیز می‌خواهیم). ^(M4,414,1) پیشینیان برای کمال دانایی و (بهترین) تعامل همه به خونیرث رفتند؛ آنجا که آگاهان با هیچ عنصر معارضی پیکار ندارند ^{۲۴۸}. همانگونه که لحن (کلام) اوستا دارای بیشترین حد خلوص و پاکی در گفتار، همراه با بیشترین حد آراستگی نوشتار از اوستای اصلی (بود)، مردم نیز به همان صورت در گفتار ^(M4,414,5) همین لحن را رعایت می‌کردند. پس به این سبب ما از همه

۲۴۷- مملکت را آباد کنند تا مردم بتوانند بر اساس آموزه‌های دین مزدیسنا پیش بروند.

۲۴۸- همه چیز خوب و پسندیده است.

سرچشمه‌های دین مزدیسنا شناخت پیدا کرده‌ایم که همه اندیشمندان و بیگانگان متفکر جهان (که) از دین مزدیسنا (اطلاعی نداشتند) برای پیدا کردن اندیشه نو و تفکر نو همه به این مکان می‌آیند^{۲۴۹} و چون بیگانه از دین مزدیسنا بودند باید این دانش را می‌یافتند. فرا گرفتن (این دانش‌ها) فقط برای سود دنیوی و (M4,414,10) باقی ماندن نام در دنیا شایسته نیست، بلکه در تفکر پیشوا پژوهش و اندیشه بسیار باید باشد و اگر بخواهم بالاترین حرف را بزنم همه مغ‌مردان آگاه، آزاده، خوش نیت و خوب هر از چند گاهی باید با آرامش در مورد اوستا و زند تفکر کنند و به آن (نکاتی) برای دانایی جهانیان با ارزشمندی (هر چه بیشتر) بیافزایند.^{۲۵۰}

۲۴- (M4,414,15) گفته شده است که باید برای آن‌هایی که دادار، شگفتی امور مینوی و نیز چگونگی آفرینش دادار را دریافتند و یا برای آن‌هایی که شایستگی یافتن این همه را داشته‌اند و همین طور برای (آن‌هایی) که دانش کم دارند ولی راغب (به آگاهی) هستند، و همچنین برای آن‌هایی که ظاهراً (دانش‌شان) از دین این‌گونه است، به این روش باید برایشان شناخت حاصل بشود. گفته شده است که (این روشنگری مردم) (M4,414,20) به عهده متفکران است و هر آن که باید آگاه بنماید خود به واسطه دانایی باید از دین آگاهی داشته باشد.

۲۵- به آن سبب اساس هر دانایی دین است، که هم وابسته به قدرت مینوی است و هم از نظر ماهیت در تعارض با گیتی است. از آن روست که (شخصی) از روی (M4,415,1) دانایی گفت چنان چه کسی از اوستا آگاهی کامل نداشته باشد، پس به اندازه آشنایی‌اش از دین می‌اندیشد. از این روست که خویشکاری را بر اساس (آموزش) به زادگان یزدان تفویض می‌کنند.

۲۴۹- همه آن‌ها به دلیل متفکر بودن به این مکان می‌آیند.

۲۵۰- از آن نکاتی برای دانایی جهانیان بیابند و ارزش آن‌ها را در اندیشه و تدبیر بالا ببرند.

۲۶- پنج. پنجمین (آفریده) در میان خویشان (هرمزد)، که (هرمزد) به خدایی او را^(M4,415,5) آفرید^{۲۵۱} با ویژگی بیشترین کامل اندیشی، اسپندارمذ است، در آفرینش مخلوق است؛ هم در گیتی، هم در مینو و هم در میان (موجودات) مینو و گیتی نیرومندترین است. در بین تمام محسوسات و انفس تماماً مجرد و انتزاعی است. در گیتی سبب کمال می‌شود، کمال و آگاهی کامل از او و با اوست^{۲۵۲} و منش و گویش و کنش هر کس بازتاب اوست. آن‌ها که (با هرمزد) قرین شوند ایشان را نیز^(M4,415,10) پاکی گیتی نصیب می‌شود^{۲۵۳} و در نتیجه منشأ نیکی خواهند شد و آن کس که این آمیزش را بپذیرد، (این امر) برای او به صورتی واقع می‌شود که هم پیوند با آن پنج (عنصر) افزونی بخش^{۲۵۴} می‌شود، پیش خردی^{۲۵۵} و نام دیگر آن‌ها^{۲۵۶} در دین آمده است.

۲۷- شش. ششمین آفریده میان خویشان هرمزد در کمال افزونی،^(M4,415,15) کامل اندیشی و پویایی کامل خرداد است که برای آشکار کردن آفریدگان در این پیوند صورت‌های مختلف دارد.^{۲۵۷} خویشکاری او این است که آفریده خوب، اندیشه خوب و نگاهبانی خوب داشته باشد و راه به هر کار و چاره‌ای را با پذیرش و طلب آگاهی کامل بیامیزد. نامیرایان، فروهر، بوی، آخو، هوش و هر آن چه با مینو سروکار دارد و جان و کلیت تن، اینها همه^(M4,415,20) نظم دهنده و هدایت کننده

۲۵۱- آفرینش سپندارمذ هم شأن خدایی هرمزد است.

۲۵۲- خود عین کمال است و باعث کمال نیز می‌شود.

۲۵۳- بنیاد آفرینش‌شان پاک می‌شود.

۲۵۴- دیگر امشاسپندان.

۲۵۵- پیش خردی از صفات هرمزد است، یعنی از قبل آگاه است به آن چه پیش می‌آید، اما اهریمن پس‌دانشی دارد، یعنی اول هر امری اتفاق می‌افتد بعد اهریمن از آن آگاه می‌شود.

۲۵۶- افزونی بخش‌ها.

۲۵۷- یعنی در مرحله آشکاری و رشد و نمو آفریدگان طبیعت به صورت‌های مختلف تجلی دارد.

(تن) هستند، دارای حس و حواس و آگاه داشتن جان و تن^{۲۵۸}. پیوستگی بین اینها همانند امور مینو، (پیوستگی) نهفته است. این پیوند و پیوستگی^{۲۵۹} آنقدر منطقی است که فکر کردن در مورد اینکه یکی نسبت به دیگری چه می‌کند، بی‌فایده است.

۲۸- ^(M4,416,1) هفتم. مرداد حفاظت نیک همراه با پویایی کامل، حرکت جاودانه که جماعت را در اعتدال و افزونی نگه می‌دارد و کمال محافظت از نسل انسان را به نهایت می‌رساند، که این‌ها خیل عظیم زادگان مینوی هستند؛ (مرداد)^(M4,416,5) محافظ همه زادگان نسل‌ها در گیتی و محافظ دایگان هوشیاری است که به آیین‌های گوناگون از این پیوند درگذشتند و نیز از شمار آفریدگان.^{۲۶۰}
۲۹- از امشاسپندان^{۲۶۱} وحدت وجود حاصل می‌شود و از این هفت موجود کامل، کمال (هستی حاصل می‌آید) و نهایت کثرت و تنوع در انواع، به کمال رساندن و هم‌رأی شدن در انجام وظیفه بنیادی هستی و نیز برپاداشتن (قوانین الهی). به این وسیله است که اصل پیروزی یزدان حاصل می‌شود و حصول پیروزی یزدان از بیان خبر به این شیوه خود آشکار است.^(M4,416,10)^{۲۶۲}

۳۰- دستور آگاه از دین به دانایی به معتقدان خود گفت که تک تک مخلوقات (دارای) خویشکاری (هستند)، و اینکه چه باید باشند و چگونه باشند به کاربردشان (بستگی دارد) و (این کاربرد) بر اساس آگاهی مانسربران^{۲۶۳} دین آگاه بیشتر دانسته می‌شود.

۲۵۸- چیزی که باعث می‌شود جان دارای حس شود و آگاهی داشته باشد. آگاهی داشتن جان به صورتی محسوس و آگاه بودن به صورت محسوس (از راه حواس) را تن برای جان تدارک می‌پسند (تن آگاهی بر اساس حواس برای جان ایجاد می‌کند).

۲۵۹- منظور پیوند میان جان و تن است.

۲۶۰- آن‌هایی که کارشان محافظت بوده و به نوعی عمل مرداد را انجام می‌دادند و درگذشتند.

۲۶۱- امشاسپندان شعاع هر مزد هستند، نماد بود واحد هستند.

۲۶۲- اگر این اتفاق‌ها بیفتد، پیروزی یزدان تحقق می‌یابد.

۲۶۳- حاملان کلام الهی، کسانی که کلام الهی به آن‌ها سپرده می‌شود.

۳۱- بر آفرینش امشاسپندان بیکرانگی زمان آشکار بود، زیرا آفرینش (غیرامشاسپندان و ایزدان) ^(M4,416,15) شایسته نیست، مگر در زمان. ^{۲۶۲}

۳۲- در ارتباط با آن (آفریدگان)، ایجاد این محدوده زمانی برای ترتیب امور، آراستن امور دیگر و امور مربوط به همه موجودات باید پیش بیاید. صدق یکی بر دیگری این را نیز آشکار می‌کند که هر چیز که بوده است، خواهد بود و هر چیز که قرار است باشد، ماندگار خواهد ماند.

۳۳- بدین سان مکان بر هر آفریده‌ای احاطه دارد ^{۲۶۵} و هیچ چیزی بدون جا نیست. همه این آفریده‌ها (چه از نظر زمان و چه از نظر مکان) محدود هستند و این مکان آن‌ها نیز ^(M4,416,20) همه از تهیگی است و تهیگی مکانی است نامحدود، به این علت نامحدود است چون (از دو طرف) بسته نیست. چونان که زمان بر هستی دادر، نامحدود است به این دلیل که زمان بر او احاطه ندارد؛ از این رو گفته‌اند چیزی که بوده، خواهد بود. ^{۳۴-بخت} ^(M4,417,1) در زمان مقدر بر پایه کنش آن‌ها ^{۲۶۶} رقم زده می‌شود. ^{۲۶۷}

۳۵- به درستی که کنش وابسته به زمانی است که عمل در آن اتفاق می‌افتد ^{۲۶۸}، در مینو، گیتی این گونه شکل گرفته است ^{۲۶۹} و نیزهمی گفته شده است که بخت

۲۶۴- غیرامشاسپندان و ایزدان در زمان کرانمند آفریده می‌شوند. این عبارت بر «متی» از مقولات عشر اشاره می‌کند. «متی» عرضی است که بر بودن شیء در زمان معین دلالت دارد به عبارت دیگر، عرضی است که بواسطه بودن شینی در زمان معین عارض می‌شود. زمان هم گاه حقیقی است، یعنی دو طرف آن مطابق حال حدوث و فنا شیء متزن باشد، که این در واقع همان زمان کرانمند است مانند عمر انسان، عمر جهان و غیره و گاه غیر حقیقی و آن زمانی است محیط بر زمان حقیقی، مانند بودن شخص در فلان قرن یا فلان هزاره.

۲۶۵- این عبارت بر «این» یکی دیگر از مقولات عشر اشاره دارد. «این» عبارت است از بودن جسم در مکان خود به عبارت دیگر عرضی است که بواسطه بودن جسم در مکان معین عارض می‌شود. «این» یا حقیقی است به نحوی که تنها یک شینی در آن مکان بگنجد و لاغیر و یا غیر حقیقی است که در این صورت متمکن دیگری نیز در مکان خواهد گنجید.

۲۶۶- مخلوقات.

۲۶۷- مقدرات آن‌ها توجیه‌گر عمل و عمل‌شان توجیه‌گر مقدراتشان است.

۲۶۸- کاری که باید بشود در زمانش اتفاق می‌افتد، نه زودتر و نه دیرتر.

باید بر اساس آن عمل که در مینو گفته شده رقم بخورد، همانطور که در گیتی همین جور است. هر آن چه که آسمانی است در کمی به کمال خواهد رسید تا به روشن^(M4,417,5) ابرتر بییوندند^{۲۷۰}. این مطلب نیز آموخته شده است، آن چه که اساس مخالف^{۲۷۱} داشته باشد، گاهی فراز و فرود دارد، گاهی چرخش به طرفی دیگر و یا گاهی اعتدال در زمین دارد و ابزار تحقق این بصیرت (آن است که) این کمیت چگونه آراسته شده و بین دو امر قرار گرفته است. (دستیابی) به نیرو و امور امکان پذیر نیست (مگر) از طریق بصیرت.

۳۶- (این) آراستگی (در کائنات) باید از طریق خواندن و نوشتن (و علم آموزی) فراگرفته شود.^(M4,417,10) (مردم) گاه گاه نسبت به هم بد می کنند، بدی و تجاوز می کنند و برای پیشگیری از گناهکاری، بیشترین اتکا باید به اصل و اساس سخن الهی باشد. برای ازدیاد نسل و زیاد شدن زایش باید کلام خوب خدا را جاری کرد (و از خدا کمک خواست). چونان که پرآوازی (و نام و آوازه بسیار) به یک چیز (نیاز دارد) و آن این است که گفتار الهی را به بهترین صورت بیاراییم. همان چیزی که در برابر جهل قابل تأمل است. (به این امر) در نامه (الهی یعنی دین) نیز که بویژه^{۲۷۲} که گواه بر هر دلیلی است، (تصریح شده است).

۳۷- باشد که^(M4,417,15) پیوسته این سرود الهی) برای بر ساختن جانداران از طریق آمیختگی آتش و آب به کمال خوانده شود.

۳۸- آنان که به دین دیوان بر نمی گردند، برای شناختن شان باید پاداش بگیرند، ایشان به کمال و گونه ای برابر جهانیان را راهنمایی می کنند^{۲۷۳} و به واسطه همان حاکمیتی (که دارند)، در مرز هر چیزی محدودند^{۲۷۴}، و نیز دارای اصل و نسب

۲۶۹- همه چیز از روح مینوی آفریده شده است.

۲۷۰- پنج روشنایی وجود دارد: ۱- روشنی بیکران ۲- آتش ۳- باد ۴- آب ۵- زمین (بهار، ۱۳۷۵: ۴۳)

۲۷۱- غیر مینوی، گیتی ای، دارای نهادی جداگانه باشد.

۲۷۲- جهانیان را برای رسیدن به توحید راهنمایی می کنند.

۲۷۳- حد و مرز هر چیزی را از بین نمی برند و مشوش نمی دارند.

هستند. به همین سبب است که به این انسان‌های کامل^(M4,417,20) آن چیزی را که حق آن‌هاست (باید) به کمال داد.

۳۹- چیزهایی هستند که در عملکرد خود کامل‌اند تا هر چیزی را که در جای خود نیست، منظم کنند. همانند آب رودخانه که نیروزاست^{۲۷۴}، چونان (رود) فزاینده و^(M4,418,1) پرشتاب؛ از این روی طبیعی‌دان با اندیشه از سردی و گرمی و ویژگی‌های دیگر به مواردی چون رنگ، بو، مزه و خون پی می‌برد.^{۲۷۵}

۴۰- بسیاری از دگرگونی‌ها در بنیان و اساس به یکدیگر وابسته هستند، مثل درخشندگی از فروغ، فروغ از درخشش و درخشش (که) از روشنایی است.

۴۱- همانطور که خانه از مردم و نیز همانطور^(M4,418,5) که تخمه خرما از خرما (است).

۴۲- همانطور که در عمل (نیز) تخمه و نژاد انسان از انسان است.

۴۳- این گونه است که (شکل‌گیری) همه جهان بر این پایه است.

۴۴- به این گونه است که آبادی جهان هستی از باران و یا از خواست رَدان (حاصل می‌شود).

۴۵- نیز بدین گونه دوستی، که از دید و شنود با دیگران (میسر می‌شود).

۴۶- هستی در ماهیت همچون^(M4,418,10) نگاره‌ای است در آینه که هر یک (از دو صورت) در ماهیت مستقل از یکدیگرند.^{۲۷۶}

۲۷۴- ایجاد زندگی می‌کند.

۲۷۵- چیزهایی در جهان است که دقیقاً در جای خود قرار دارند مثل کلام الهی. این‌ها چون در جای خود هستند باعث می‌شوند انسان به چیزهایی که در جای خود نیستند و برایش مبهم هستند، پی‌برد. همانطور که آب رودخانه خصوصیتی دارد که کاملاً مشخص است مثل سردی و گرمی و ... اما این سردی و گرمی و ... که دقیقاً در جای خود مشهود هستند باعث می‌شوند خصوصیات پنهان دیگر آن‌ها نیز آشکار شود.

۲۷۶- تصویر و چیزی که تصویرش در آینه است، یا تصویر و آینه در ماهیت مستقل از یکدیگر هستند، گرچه همدیگر را نشان می‌دهند.

- ۴۷- (به همین صورت است که آگاهی ما از) چگونگی چیزهای بومی یا دستاوردهای یک سرزمین وابسته به آن است که (اقلیم) فلان شهر چگونه باشد.
- ۴۸- این گونه است که در آفرینش، نخستین (چیزی که آفریده شد، معرفت الهی بود) که مدارج مختلف آن را (کسانی) چون مانسربران دین آگاه (و حاملان کلام الهی) بهتر می دانند.
- ۴۹- اندازه و مقدار آن ستمی که (به علت جهل انسان ها باید به آن ها برسد) جدا از آن چه که برایش مقدر شده نیست.^{(M4,418,15) ۲۷۷}
- ۵۰- مخالفان و معارضان گفتار معتدل و منطقی دین این را نیز مطرح کرده اند که آیا (خداوند عالم) محدود است یا نه.
- ۵۱- آیا توانمندی و دانایی (خداوند) محدود است یا نه (نامحدود)؟
- ۵۲- آیا عناصر طبیعت فره خود را از یکدیگر می گیرند یا نه؟^{۲۷۸}
- ۵۳- اگر این عناصر (که به وجود می آیند) نامحدود باشند شایسته موجودیت نیستند، زیرا هر چیز که محدود باشد و توان محدود شدن را (داشته باشد)، آن^{(M4,418,20) ۲۷۹} شایسته موجودیت است.
- ۵۴- (آیا) کنش در زمان انجام می گیرد یا بیرون از زمان؟ آیا فساد باید بی فرجام بماند یا نه؟
- ۵۵- آیا هر کاری که انجام می گیرد، در لحظه انجام بر پایه دانایی است یا نه؟ اگر شالوده این کار به^{(M4,419,1) ۲۸۰} نیرویی اصیل وابسته باشد، چگونه در دین و دانش آن را متعلق به زمان بیکرانه می دانند؟

۲۷۷- انسان ها به خاطر جهل و عدم بهره مندی از معارف الهی دچار ضرر و زیانی می شوند که میزان این ضرر و زیان خارج از اندازه مقدر شده که قطعاً با میزان جهل آن ها تناسب دارد نیست. به عبارت دیگر هیچ کاری خارج از مقدرات انجام نمی گیرد.

۲۷۸- یا از خداوند می گیرند.

۲۷۹- هر مخلوقی در همه ویژگی ها محدود است. موجودیت در محدودیت زمانی و هر نوع محدودیت دیگری شکل می گیرد.

- ۵۶- پس پیراسته چیست و پیراستار کیست؟
- ۵۷- قدرت ذاتی او چگونه است و قدرت عمل او بر چه اساسی است؟
- ۵۸- نیز درشت خواهی (عمل مبنی بر درشت خواهی) این گونه است که کام انجامان به هر صورتی دادار را ستایش کنند^(M4,419,5) و (نیز) سپاسگزاری بورزند.
- ۵۹-۶۲- این روشن است که یک چیز بزرگ به اندازه یک چیز کوچک در زمین، گرمای درخشنده خورشید را در زمان خودش دریافت می کند^{۲۸۱}، اگرچه فروغ کامل خورشید به هنگام نیمروز است؛ (اینکه) هر پدیده ای چقدر از نور را (دریافت کند) بستگی به عوامل متعددی دارد، مقدار دوری از (خورشید) نیمروزی و دیگر میزان نمناکی^{۲۸۲} و دیگر عوامل (چون) هوای زمین (و اینکه) وضعیت تعلیق آن چگونه باشد^{۲۸۳}، از آن روی در نیمروز^(M4,419,10) دو وضعیت است:
- ۶۳- یکی کسانی که بسیار دیدن آتش (خورشید) آن ها را بیمار می کند و (در آن ها) کم سویی چشم ایجاد می کند، که در این صورت این امر دلیل بیماری چشم می شود و دیگر کسانی که با نیروی کمتر و با توجه به نزاری چشم و تبعات ناشی از آن بر اساس نیرویی که در چشم است (با اعتدال به خورشید) نگاه می کنند که در این صورت این امر باعث بالا رفتن دانایی می شود.^{۲۸۴}
- ۶۴- (مثل چوپانی هستند که) از بیم دزدان (گوسفندان) را رها می کنند تا (خود) نجات یابند و (وقتی علت را از آن ها می پرسند) می گویند این بهترین و محکمترین دژ است. ۶۵- کسی در همان وضعیت گناه بی آسیب است و کسی

۲۸۰- یعنی حادث بودن هر چیز با تعلق آن به بیکرانگی زمان تناقض دارد.

۲۸۱- همه چیز در طبیعت به اندازه خود از خورشید گرما می گیرند.

۲۸۲- هر چقدر نمناکتر باشد حرارت کمتر و هر چقدر خشک تر حرارت بیشتر دریافت می کند.

۲۸۳- چیزهایی بین زمین و خورشید معلق هستند که هر چه بالاتر و نزدیکتر به خورشید باشند میزان حرارتی که دریافت می کنند، بیشتر است.

۲۸۴- (کسانی) که مستقیم به (خورشید) نگاه می کنند (و زیر اشعه خورشید می ایستند) دچار بیماری چشم می شوند ولی دیگران که با عقل و درایت و با اعتدال رفتار می کنند، این (نور) باعث افزایش دانایی ایشان می شود.

(بیشتر) بر آن گناه غلبه می‌کند که ^(M4,419,15) راستگو، دارای اندیشه والا، و در نهایت گرسنگی بخشنده و گزیدار بهترین‌ها باشد.

۶۶- اصالت نژاد را با جوهره (نیک) پدیدارتر می‌کنند از این روی شایستگی و به تبع آن شایستگان، برای توجیه عمل فرمانروایان پیوسته به اصل و نژاد توجه دارند. همانطور که از اوستا برمی‌آید آنان که اصل و نژادشان پیدا ^(M4,419,20) نیست، چنان چه این نژاد (اصیل) را بیابند جزو شایستگان محسوب می‌شوند.

۶۷- حتی شاهنشاه اردشیر بابکان (هم) جدا از پدر و تیاکانش ^(M4,420,1) سزاوار پادشاهی نیست.

۶۸- دین آگاهان پیش از آمدن او (درباره ظهور او) گفته بودند، آن‌ها به بر آمدن کسی که جهان را به واسطه آراستن آن به فره، سودمند خواهد کرد، واقف بودند.

۶۹- این نیز گفته شده است که (بخت) پیراسته‌ای آن گونه بزرگ پیش از آمدن نیز باید ^(M4,420,5) فره‌مند، با فروغ، فرزانه و آگاه باشد و سبب کوشایی شود. مگر آن کس که بختش ناپیراسته باشد، (که در این صورت) پیش از آمدن از میان خواهد رفت.

۷۰- تقدیر امور را ستاره‌شناسان می‌دانند.

۷۱- ویژگی‌هایی در بن و نظام جهت‌های صور فلکی وجود دارد؛ مسیر حرکت، تعداد، تأثیرگذاری بد و ^(M4,420,10) خیلی چیزهای دیگر (مربوط به جزئیات نجوم) و بسیاری از راههای محاسبه را طالبان خرد (و نیز کسانی که خرد درک این مطالب را دارند) از روی اسناد و مدارک مکتوب مربوط به زمین بدست می‌آورند. اساس خلقت خوب را ستاره‌شناسان از طریق محاسبات زمینی می‌فهمند؛ همانطور که طبیب از چهره به فنا و رشد پدیده‌های متقابل در بدن پی می‌برد (ستاره‌شناس نیز) به اعتبار زمان و مکان چگونگی بودن، تباهی و نیز بررسی حرکت چیزها را می‌شناسد. ^(M4,420,15) ۲۸۵ آفرینش از آفریدگار است و جوهره

۲۸۵- عالم مینو زمان ندارد و همه چیز گیتی چون مادی است محدود به زمان و مکان است.

هرکس از آفرینش و هستی از پیدایی (و ظهور در عالم هستی). درست تشخیص دادن غیرمتعارف بودن امور^{۲۸۶} به ویژه وابسته به داشتن معرفت است. شکل دادن بخت و اقبال معمولی نامحدود است.

۷۲- کل کائنات در آفرینش از یک جنس است و به واسطه انجام اعمال ملموس در گیتی که انجام می‌دهند شهره می‌شوند و تقابل با وحدت (صورت)، (M4,420,20) تصور جدا آفریده شدن آفریدگان را به وجود می‌آورد و این که آفرینش جدا جدا (اتفاق افتاده) و این (عناصر) جدا هریک وابسته به دایه خود هستند و از آغاز که نطفه‌ای بیش نیستند طبق بخت و تقدیر وابسته به دایه خود شکل می‌گیرند. همانطور که اسبان از اولین اسب، و بادرنگ که از اولین بادرنگ به وجود می‌آید. واسپاری (چیزی از نسلی به نسل دیگر) و پذیرش درست (آن چیز)، و (M4,421,1) همچنین مرتب کردن امور هم مقوله بر اساس نشانه‌های ظهور (و چه بودی آن‌ها) ویژه‌ترند تا بر اساس هویت (و چگونگی آن‌ها).^{۲۸۷}

۷۳- جوهره اصلی تخمه آفریدگان (نیک) همانند نیروی بینایی چشم‌هاست که همین بینایی در مورد پدیده‌ها با گذشت زمان، دانایی بیکران (ایجاد می‌کند)، همه آفرینش به واسطه همین نیرو (M4,421,5) با خالق خود در ارتباط هستند، مثل

۲۸۶- پرسید دانا از مینوی خرد که چرا نیکی گیتی را بنا بر شایستگی (به هرکسی) قسمت نمی‌کنند، ولی روان را در جهان دیگر بنا بر شایستگی کردارش مؤاخذه می‌کنند؟ مینوی خرد پاسخ داد که هرمزد خدا به علت مهربانیش نسبت به آفریدگان، هم به نیکان و هم به بدان همه گونه نیکی می‌بخشد. اما اگر از روی حساب به آنان نمی‌رسد به سبب ستم اهرمن و دیوان و دزدی آن هفت سیاره است. (مینوی خرد، پرسش ۳۷).

۲۸۷- منظور از «چه بودی» همان «ماهیت» است که با «چگونگی» یا «هویت» کاملاً تفاوت دارد. کلی در آغاز به دو قسم «ذاتی» و «عرضی» تقسیم می‌شود. کلی ذاتی خود به سه قسم است: نوع، جنس، فصل. کلی عرضی به دو قسم است: «عرض خاص» و «عرض عام». در میان سه کلی ذاتی، دو کلی نوع و جنس در جواب «ماهیت چیست» می‌آید که به ترتیب نوع تمام و جنس بخشی از حقیقت را بیان می‌کند و کلی ذاتی «فصل» در جواب «هویت چیست» می‌آید که بر خلاف ماهیت که بر ذاتیات مشترک دلالت می‌کند، بر ذاتیات معیز نظر دارد. برای اطلاع بیشتر نک. منطق صوری، مبحث کلیات خمس.

روشنایی که شایسته است از فروغ به وجود آید، به همان صورت هم خداوند مهربان با نیروی خویش به همین گونه می‌آفریند.^{۲۸۸}

۷۴- از این میان دین دانایی، فرمانروایی متواضعانه در برابر خداوند، مروج دانای دین بودن بهتر است تا در فرمانروایی همانند فرمانروایی بزرگ بودن.

۷۵- یکی آن که دانش برای سود بردن و سود رسانی به ^(M4,421,10) خویشان، و دیگر برای شناسایی خود انسان، و نیز در برابر اراده ایزدان بی‌تقابل بودن و برای همه چیز ضروری است. (این دانش و معرفت) آن‌ها را در عدم انجام و انجام توانا نمی‌کند، بلکه توانایی انجام امر بهتر را میان دو امر که یکسان هستند، ایجاد می‌کند.^{۲۸۹} داوری آن‌ها بر پایه دین برابر است با حکم دادار و دستورات آن‌ها در مورد امور دنیوی دربردارنده ^(M4,421,15) بیشترین سلامتی و درمان است. قانون‌های حاکم بر هستی نیز به همان صورت اما به دو دلیل کاملتر هستند، یکی آن که بدون ظلم هستند و دیگر آن که دارای فره جاودان هستند و دقیقاً به همان دلیل دو نوع پادافره برای انسان ایجاد می‌شود، یکی جانی و دیگری مالی که احکام تک تک آن‌ها را ایزدان بسیار و حاملان کلام الهی و آگاهان به قوانین می‌دانند. کسی که (مراتب) گناهکاری ^(M4,421,20) کس دیگری را بیان کند و درباره گناهکاری همان شخص می‌گوید که من شاهد (آن گناه) هستم، به این گونه (می‌تواند) برای انکار گناه و رهایی خود از گناه (مسئله را) بیان کند، چرا که قانون دانان می‌دانند که آفرینش مادی انسان، آفرینشی یگانه است.^{۲۹۰} می‌توان این گونه گفت همانطور

۲۸۸- در متن واژه guft آمده است که اشاره به برابری کلام و اراده خداوند دارد که همان آفرینش است: «فانما قضي امرا فانما يقول له كن فيكون» (المومن ۶۷)

۲۸۹- میان بد و بدتر، بد و میان خوب و خوبتر، خوبتر را انتخاب کردن. نک. قزوینی ۱۳۳۶: ۲۳۰.

۲۹۰- درست است که آفرینش انسان از ترکیب چیزهای مختلف شکل می‌گیرد، اما در عمل پدیده‌ای واحد با قابلیت‌های خوب و بد به وجود می‌آید.

که از (M4,422,1) ترکیب آب و خاک، خشت حاصل می‌شود (که می‌تواند در ساخت بنا مفید باشد)، از این ترکیب به همین روش تباهی هم حاصل می‌شود.^{۲۹۱}

۷۶- هستی آن‌ها بر «چه چیز بودن» آن‌ها مقدم است و «چه چیز بودن» آن‌ها مقدم بر تجسد آن‌هاست، (در این میان) «چه چیز بودن» برتر است.^{۲۹۲} «چه چیز بودن» می‌تواند باشد، می‌تواند نباشد.^{۲۹۳} اگر یکی از اینها را (جداگانه) تصور کنیم، (تصور) هستی در (M4,422,5) تهیگی (خلأ) است، برای بودن، «چه چیز بودن» آن لازم است.^{۲۹۴} طراحی اصل و اساس آن در آفرینش بالاتر از آن است که به نیروی کنش در هستی اندیشه شود.^{۲۹۵} آفرینش آن‌ها مستدل است، کاربرد و دلیل (وجود هر پدیده) وابسته به ضرورت وجود آن‌هاست و این نیز وابسته به آن است که این قابلیت تا چه اندازه مقدر شود.^{۲۹۶} در باب نابودی کامل آن (هستی) گفته شده است (M4,422,10) که به هیچ وسیله‌ای به طور کامل از بین نمی‌رود. آگاهی پیدا کردن بر تمام پدیده‌های آفرینش در آن زمان محدود اتفاق می‌افتد و نسبت

۲۹۱- ساختن خشت همیشه خوب و مفید نیست، می‌تواند مضر هم باشد.

۲۹۲- چیزبودن برای تحقق این هستی لازم است، هستی نیز برای «چه چیز بودن» لازم است. به هر حال هستی و تجسد باعث پدیدار شدن می‌شوند.

۲۹۳- منظور این است که در عالم هستی و آفرینش هیچ پدیده‌ای به معنای اخص کلمه فانی نیست، بلکه تنها تغییر شکل و صورت در آن رخ می‌دهد، خلقت للبقاء لا للفناء ولكن منتقلون (۱-سبحار، جلد ۶، ص ۲۴۹، باب ۸-۲- همان، جلد ۵۸ ص ۷۸؛ غررالحکم، ص ۱۳۳ حدیث ۲۲۹۱، همان، ص ۱۴۰ حدیث ۲۴۷۸؛ نهج البلاغه، نامه‌ها، نامه ۳۱ بند ۱۲).

۲۹۴- هستی در مجرد تحقق می‌یابد لذا از بدیهیات است و دلیل نمی‌خواهد، اما وقتی صحبت از بودن است وجود هستی و چیزی با هم لازم است. هستی فناپذیر است اما چیز بودن فانی است. bawišn و پژء عالم گیتی است نه astišn.

۲۹۵- هستی اصل و اساس است و این برتر از آن است که به نیروی کنش در این هستی تفکر شود. انسان هستی‌ای دارد که اصل آفرینش اوست، وقتی به مرحله bawišn می‌رسد نیروی عملکرد هم می‌یابد. این طراحی اصل و اساس برتر از آن است که این گونه فکر شود که چون نیروی کنش دارد پس هستی هم دارد. نیروی کنش برای ایجاد و نفی هستی لازم نیست ولی آن را نفی هم نمی‌کند.

۲۹۶- خداوند قابلیت هر چیزی را مشخص می‌کند و متناسب با آن قابلیت آن پدیده آفریده می‌شود و سپس کاربرد پیدا می‌کند.

دانا به دانایی متعلق به زمان بیکرانه مقدر شده است.^{۲۹۷} ۷۷-۷۸-(مردمان) ناچارند که فقط در پیراستن پدیده‌ها تأمل کنند، نه در ذات خلقت آن‌ها و نشان دادن اساس آفرینش آن‌ها با قطعیت ممکن نیست، زیرا نمی‌دانیم که از این پدیده‌ها بعدها چه چیزهایی آشکار می‌شود.

۷۹- ایشان دوزخ را تاریک می‌خوانند نه روشن.

۸۰- عناصر متضادشان^(M4,422,15) مثل گرمی، سردی، تری و خشکی در یک پیکر آمیخته و به گونه‌ای مؤثر شکل گرفته‌اند و به واسطه آن‌ها زندگی نظم می‌یابد و علت دوام پیکرها نیز همین است. همانگونه که از سردی و خشکی تباهی حاصل می‌شود، همانطور نیز از عناصر ایجاد بقا مثل گرمی و تری نیز (می‌تواند تباهی حاصل شود)، و این چهار عنصر با اعتدال،^(M4,422,20) نظم را ایجاد می‌کنند.

۸۱- به واسطه افراط و تفریط، آشفتگی و تباهی حاصل می‌شود، زیرا هستی یک (پدیده) بر هستی دیگری برتری ندارد (که در نتیجه به یکی بیشتر پرداخته شود)، (به عبارتی دیگر) پیوسته یکی در برابر دیگری می‌تواند در تقابل باشد. گاهی اوقات از روی تخاصم با یکدیگر^(M4,423,1) ستیز می‌کنند در حالیکه (باید توجه داشت که وقتی می‌گوییم با هم در تقابل هستند، این گونه نیست که در کل با یکدیگر در تقابل باشند، بلکه) تمام اجزایشان جدا جدا با هم در تضاد هستند. مثل سردی و گرمی و تری و خشکی که به خصوص یکدیگر را دفع می‌کنند، علاوه بر این از یک طرف به طرف دیگر چیزی نمی‌رسد^{۲۹۸}، دافع و مانع یکدیگر هستند، به دلیل ویژگی‌های رازآلودی که دارند، خون نیز به همین روش^(M4,423,5) خشکی و گرمی، سردی و تری را با هم دارد، هم‌آفرینشی و

۲۹۷- سه پدیده دانا، موضوع دانایی و خود دانایی با یکدیگر در ارتباطند. نسبت عالم به معلوم نسبتی است مربوط به جهان کرانمند ولی نسبت عالم به علم مربوط به عالم بیکرانه است. عالم واسطه بین علم (ازلی و ابدی) و معلوم (متعلق به جهان محدود) است.

۲۹۸- ویژگی‌های ایشان با هم مخلوط نمی‌شود، زیرا به دلیل تخاصم متضاد یکدیگرند.

سازمان‌یافتگی خوب گرمی و تری، سردی و خشکی، توازن ایجاد می‌کند؛ اگر طوری هم‌آفرینش و سازمان‌یافته شوند که گرمی همراه تری، سردی همراه خشکی شود، آنوقت نتیجه بدی به دنبال خواهد داشت. از تمام این‌ها، آن که در آغاز آمیختگی آغازین، خشکی همراه گرمی، سردی همراه تری را آن‌گونه (سازمان بخشید) که گرمی همراه سردی، تری همراه خشکی (باشد)، این (عملکرد)^(M4,423,10) پایدار است^{۲۹۹} و این کوشش همواره ادامه دارد. به این ترتیب در حال حاضر نیز یکی نسبت به دیگری مدتی دوام می‌آورد و بی‌تغییر باقی می‌ماند. شایسته نیست که به این دلیل در این مجموعه آمیختگی اجزا حاصل شود، پس به این صورت عناصر متقابل با هم ناسازگار می‌شوند و در یک بدن همواره ستیز وجود خواهد داشت و در یک محدوده با هم ستیز می‌کنند و این آشفته‌گی حاصل از تباهی عناصر تباه‌کننده به^(M4,423,15) وفور به واسطه ایجاد فساد که در وجودش با عناصر هستی‌بخش هست، حاصل می‌شود. عوامل فساد با تمام کمینگی خود کارشان ایجاد فساد است و در برابر هستی‌بخشان تخاصم می‌کنند و (همه چیز را) از بین می‌برند.^(M4,423,20) حریفان آن‌ها با ممانعت، رقیبان آن‌ها با ستیز و موجودات جدا از آن‌ها در آفرینش همه و همه باعث فنا و آشفته‌گی می‌شوند، نه به این دلیل که^(M4,424,1) حریف هم هستند، بلکه ضرورت وجودی‌شان این است.

۸۲-۸۵- چونان که انتخاب فردی برای وظیفه‌شناسی از میان پوریوتکیشان، دیگران جز آن‌ها و نیز هرکس دیگری اجتناب ناپذیر است، کما اینکه در اداره امور هستی وظیفه را باید وظیفه‌شناسانه و پوریوتکیشی را پوریوتکیشانه (تحقق بخشید). هر کس که اوستا و زند را با^(M4,424,5) آواز درست حفظ کند، وجود او برای آگاهانیدن جهانیان، تفسیر هرچه کاملتر و گسترده‌تر (اوستا)، شکست

۲۹۹- سردی و گرمی، تری و خشکی و هر پدیده ظاهراً متقابل در صورت ترکیب معتدل در کنار یکدیگر می‌تواند عملکردی پایدار داشته باشد.

کسانی که با او مناظره می‌کنند، از بین بردن نیاز و خشکی و قحطی، یزش یزدان، قطعیت بخشیدن به حکم فرمانروایان و قضاوت دینداران لازم و ضروری است. طبقات چهارگانه مردم در خویشکاری گزیدار هستند،^(M4,424,10) به پرسش‌ها پاسخ منطقی و بدون عیب می‌دهند، آموخته‌ها را حفظ می‌کنند و تعلیم و تربیت روحانیون دیگر را به طریقی مناسب روا می‌دارند. به صورت بایسته و بنا بر عرف و بدون تردید آن را می‌آریند و پیوسته در گرفتاری از طریق ایجاد میل بیش از حد به دین‌آگاهی آن‌ها را برمی‌انگیزانند. نیز دیگر امور و حفظ و نگهداری^(M4,424,15) آگاهی کامل از بین برنده شک و تردید را به گونه‌ای پاک به خاطر درویشان^{۳۰۰} گرامی‌دارنده دین مزدیسنا (روا می‌دارند). همچنین آگاه کردن درویشان به بی‌نیازی و (بنیان نهادن) طرحی نو از طریق آراستن نام خویش^{۳۰۱} و نیز رهایی سریع (نفس) از طریق نبود و نقصان و حسرت نخوردن به خاطر (کمبود) آسودگی و غنا، بی‌بیمی از انسان دیگر و بنده دیگران بودن و (از بین بردن) کم‌بخشندگی (از وظایف دیگر آن‌ها به شمار می‌رود). با بخشیدن و دادن کرفه، فساد و عوارض گناه دور می‌شود و بنابراین شخص به دلیل پرداخت^(M4,424,20) کفاره، مالک مزد خود می‌شود و (در مورد) عدم مالکیت مزد در زمان کفاره گفته شده است که علت آن سرپیچی از (حکم) فرمانروایان است و این افراد شایسته مرگ هستند. بسیار کسانی هستند که (تنها) یکبار از فرمان (داده شده) سرپیچی می‌کنند و^(M4,425,1) (از آن به بعد) نسبت به روانشان گناهان دیگری نیز انجام می‌دهند. فرمانروایی در برابر فرمانروایان زمانی تحقق می‌یابد که شخص در برابر گناه دست نگهدارد و آن کس که دست نگه ندارد

۳۰۰- کسانی که در برابر خداوند تسلیم محض هستند.

۳۰۱- به آن‌ها آگاهی بدهند که بی‌نیازند و بنیاد جدهدی را در وجود خود ایجاد کنند از این طریق که نام خود را آراسته کنند یعنی به خوش نامی معروف شوند.

دچار انحراف شدیدی می‌شود. کسی که در دین بریده راه شده است^{۳۰۲} گویی که او را از پزشک التیام بخشنده روح و روانش جدا کرده باشند.

۸۶- بنا بر ضرورت،^(M4,425,5) ایران‌شهر به دلیل داشتن ویژگی‌های برتر در میانه جهان قرار دارد، فرمانروایی و اداره امور در بالاترین سطح ممکن (از سوی ایران‌شهر) به واسطه درک و عقل و شعور است و نیز اگر ایران‌شهر میهن فرمانروایان هفت کشور است به دلیل استقرار دین، پادشاهان دینی، کیانیان و نیز به خاطر فره است زیرا پیوند با آن‌ها حتی در کمترین حد و نیز آمدن آن‌ها، همه دلیل بزرگی و برتری سرزمین آن‌هاست و دلیل پادشاهی فرمانروایان ایران‌شهر و بخشش فرمانروایی فرمانروایان هفت کشور از همین فرمانروایی است.^(M4,425,10) شکوه از این فره است، درخشش از این شکوه، دانایی از همان دین، ابزار برتر و نیرومندی از همین آموزه دینی و کسی که پیوسته مورد آزمایش است به واسطه داشتن قابلیت انتخاب راههای گوناگون است. فعالیت بدنی از همان نیرو و مصونیت (در برابر آسیب‌ها) به واسطه همین پایداری و نیروی پیوسته ایرانیان است، دیگر چیزها به واسطه همان^(M4,425,15) هم‌رایی و قدرت مدیریت در سطح بالا است. هر گونه دانش، آموزه و نیز هرگونه ابزارسازی، هنر، برجستگی (رشد و شکوفایی)، آبادی، توانگری و همچنین هرگونه لیاقتی که در کشور است برآمده از ایرانیان است. اگر همه اینها در مالکیت ایرانیان باقی بماند، فرمانروایی فرمانروای ایران هرگز از او جدا نخواهد شد.

۸۷- (این امر) بنا بر ضرورت برتری ایرانیان به واسطه ایمان راست است و ایمان راست وسیله مناسبی برای این امر دانسته می‌شود.^(M4,425,20) به سبب همین قرابت و چیرگی بر آن (ایمان راست) است که فرستادگانی که از کشورهای دیگر می‌آیند از شگفتی و اعجازی که می‌بینند سکوت، حیرت‌زدگی، خستگی و

۳۰۲- منظور از بریده راه کسی است که دچار انحراف در دین شده باشد.

ماندگی بر ^(M4,426,1) آن‌ها غالب می‌شود و نه تنها آن (ایمان راست) را ویران نمی‌کنند، بلکه در جای خود به آن افتخار هم می‌کنند.

۸۸- این‌ها در جای خود بیشتر (می‌کوشند) اندیشه نیک را در سخن خود بیان کنند و آن را به چیزی نیالایند، به ویژه یاری هوش و ذکاوت را نیز (همراه کنند) که در اولین لحظه گواهی نزد فرمانروایان ^(M4,426,5) (در) نمی‌ماند (که اگر ماند) این از گنجی نیست، زیرا که دل را باید هوشیار (و بر حذر) داشت از ماندن. در این حالت نیز حکم او مبنی بر گذار ^{۳۰۳} است و دریافتن آن کاری که نکرده‌است. زیرا باید بدانند که بالاتر از فره، درخشندگی فره است. نه بسیار دل بود و نه نگرش به خورشید که آن‌ها باز بهره و فایده‌ای را که در زمان باید بدهند، ^(M4,426,10) داده‌اند و این امر با اطمینان زیاد آزموده شده‌است. سخن نزد فرمانروایان تا جایی که ممکن است نباید ناتمام بماند، آن را باید به کمال رساند و خوب و متعارف داشت.

۸۹- در هنگام سؤال کردن، باید درست سؤال کرد و قبل از سخن گفتن، باید فکر کرد. همانند بدعت گزاران که بر اساس الزام آن‌ها (به بدعت‌گزاری) پیش از آن که خود را گرفتار کنند، تا ^(M4,426,15) (در مورد پرسش خود) به اطمینان نرسند، سؤال نمی‌کنند.

۹۰- پرسش و پاسخ طرفین مناظره را باید گوش داد و نیز در بحث و مناظره نباید در زیاد سخن گفتن شتاب کرد، به پرسش باید خوب گوش داد، پرسش‌های دارای یک پاسخ را باید پاسخ گفت و آن پرسشی را که دارای پاسخ‌های مختلف است، ابعاد مختلفش را باید شناخت.

۹۱- خلاصه و مفید (باید سخن گفت) آنگونه که شخص خوب بفهمد. ^(M4,426,20) گفتار طرف مناظره را باید دوباره پرسید به گونه‌ای که دارای مفهومی بی‌تناقض و

۳۰۳- منظور از گذار همان عبرت گرفتن است، دل نباید متوقف شود، باید عبور کند و یاد بگیرد، کارهایی را به دلایلی نکرده‌است، حال باید انجام بدهد.

غیرقابل عیبجویی باشد، زیرا (در بین طرفین مناظره) نه در یکی خود به خود این حالت ایجاد می‌شود و نه اگر حاصل شد، خود به خود رها می‌شود. جهالت و نادانی^(M4,427,1) خود به خود به رستگاری و احسان و نیکوکاری تبدیل نمی‌شود، یعنی باید از دروغ، حرص، زیاده‌خواهی و مسائل جنسی زیاد پرهیز کرد و به نجات و رستگاری و راستی و صداقت به هر شکلی باید بی‌گمان بود و این روند (اعتقاد به راستی) به هیچ روی نباید متوقف شود و با نگرانی و دلوپسی هر چه بیشتر مراتب اعتراف ایمان شخص باید آشکار شود. آن چیز که شایسته دانستن نیست، نشان دادن و دانستن^(M4,427,5) دلیل آن هم ارزشی ندارد، به همین صورت مناظره کردن در مورد آن هم دارای ارزش و اعتبار نیست. اگر کسی بر پایه دروغ کاری را انجام داده باشد^{۳۰۴}، او را مستایید. آن چیزی را که آنان راست می‌خوانند، سودمند و قابل پذیرش است. پاداشی را که دارای بالاترین سود است باید برتر از پاداشی که دارای کمترین سود است، انگاشت.^{۳۰۵}

۹۲-۹۳- در جریان فرارسیدن و گذر امور برای دستیابی به هنر (مهارت و تخصص)^(M4,427,10) هر چه بیشتر باید کوشید که این امر را نهایت کمال گفته‌اند. کسانی که دارای تجربه و امور آزموده هستند در هم‌نبردی با امور کوشایی نسبت به امر خیر و روی برتافتن از امر شرّ را اختیار می‌کنند، برای مدیریت و تدبیر درست، باره، زین و تجهیزات، خوی و خصلت و نیز آسایش تن را از خود سلب می‌کنند و در این امر به کوشش در مقابل امر متقابل (و شرّ) می‌پردازند، نه اینکه تصور کنند در حال کسب تجربیات خوب هستند.^{۳۰۶}

۳۰۴- یا کاری را انجام نداده و به دروغ گفته که انجام داده و یا به ناحق کاری را انجام داده باشد.

۳۰۵- آخرت را نباید فدای دنیا کرد.

۳۰۶- نحوه این ستیز خود تجربه نیست بلکه نتیجه و حاصل تجربه است.

۹۴- راد آن^(M4,427,15) کسی است که به دارایی خویش قانع باشد و زمانی او راست است که به خاطر هیچ و پوچ خود را سرزنش نکند.^{۳۰۷}

۹۵- شخص شاکر و سپاسدار کسی است که شکرگزاری را بشناسد و شخص سپاس شناس کسی است که نسبت به وجود خود به طور کامل سپاس دار باشد و دیگر به دلیل بسیاری از سختی‌ها و مشکلاتی که می‌توانسته پیش بیاید اما نیامده نیز شاکر باشد و سرانجام در مورد تمام خوشبختی‌های دیگر که دیده است، در گفتار و^(M4,427,20) کردار تا جایی که توان دارد سپاسگزار باشد.^{۳۰۸}

۹۶- هنگامی که (در مورد) شیوه رسیدن به این مرحله زیاد می‌پرسند، (باید گفت که) دوستی زیاد با رادان، (پیوند) با کسانی که به خویشان و دوستان نیکی می‌کنند و دیگر با (کسانی) که رستگاری یافته‌اند و دشمنی با ارزشمندان و^(M4,428,1) نیز آسیب رساندن به موجودات زنده (را مذموم می‌دانند شیوه رسیدن به این مرحله است) کسانی که (پیوسته انحراف را برگزیده‌اند) از آن‌هایی که به نجات و رستگاری رسیده‌اند گله‌مند هستند. (از نیکوکاری) بیشترین (حد) امید به شکرگزاری و سپاس و از (ظلم) وحشت از کینه به وجود می‌آید.

۹۷- نیز پدر و پسر، شاهزاده و پادشاه و هر چیز دیگر را که در این رده است باید به^(M4,428,5) اندازه خودشان برآورد کرد. خرسندی نیز (عبارت است از) مهربانی

۳۰۷- منظور از رادی در پهلوی قناعت است یعنی حالتی که انسان بر سر دوراهی قرار بگیرد، یک راه، راه درست و اخلاقی با منافع کمتر و یک راه راهی غیر اخلاقی ولی با منافع بیشتر، قانع آن کسی است که راه اول را انتخاب کند و از مال خود چیزی را برای صواب ببخشد نه از مال زیادی خود.

۳۰۸- از آنجا که مردمان را به کنش گیرند (سجند)، این سه راه نیز در تن مردمان نهاده شده است. در این سه راه سه مینو گاه و سه دروج راه دارد. در اندیشه، بهمن گاه و خشم راه دارد، در گفتار، خردگاه (و) شهوت راه دارد و در کنش، سپندمینو گاه و گناگ مینو راه دارد. مردمان در این سه راه برای بسیاری دارایی و ثروت و آرزوی گیتی، مزد مینو را نباید بهلند (رها کنند)، زیرا فردی که این سه پاس را که من گفتم بر تن خویش بپايد، پس اندیشه را از دشمنیت، گفتار را از دشمن‌هوخ و کنش را از دشمن‌هورشت. سپاسدار باید باشد. درباره سپاسداری این که باید تلاش کند (برای این) که روان به دوزخ نرسد. (عریان، ۱۳۸۲: ۶۸).

کردن به همه (و) ناراضی و گله‌مند آن است که به همه ظلم (می‌کند) و نشانه همان امور در بازماندگان به بیشترین حد ظهور می‌کند.

۹۸- تقابل آن‌ها بر اساس دین است، (باید دید که) کدامشان مُحق هستند تا ندامت و پشیمانی (برای طرف دیگر) حاصل شود، نیز (به همین سبب) بر بدعت‌گزار برشمردن (و از بر کردن) نسک(های اوستا) و ^(M4,428,10) پادافراه کردن واجب نشده است.

۹۹- کتاب ایشان تله خوانده می‌شود^{۳۰۹}، و می‌توان تصور کرد که درایش دیوان است. تباهی و خلاف، اموری که غیر قابل انجام هستند و گفته‌هایی که ظاهراً بیرون از همان کتاب است و اصلاً مورد نیاز نبود، در آن کتاب^{۳۱۰} آمده است. این نوشته‌های متناقض برابر است با همه نوشته‌ها^{۳۱۱}، نوشته‌هایی که بی‌روح محسوب می‌شوند و کسانی که ^(M4,428,15) آگاهانه حرف می‌زنند^{۳۱۲} و (کسانی که) آفرینش را خوب می‌شناسند، از آن کتاب چیزی نمی‌فهمند.^{۳۱۳}

۱۰۰- در ستیزی کورکورانه و مستانه، رومیان و دیگران از آن قبیل، نوشته بنیادین^{۳۱۴} را که در گنج شایگان (بود)، با شیوه‌ای مورد ویرایش قرار دادند که (می‌خواستند) با همان آگاهی مورد نظر به خواستاران (آن) بنمایند.

۱۰۱- کتابشان را به نیرومندی از نو باید می‌آراستند و آن چه از ^(M4,428,20) بیرون کشور آورده شده بود باید مورد نگرش و پژوهش قرار می‌گرفت و نباید به دلیل عمق مطالب و بیگانه نامی^{۳۱۵} کمتر مورد استقبال قرار می‌گرفت.

۳۰۹- کتاب ایشان به دلیل گفتار متناقضی که در آن است مانند تله‌ای آن‌ها را گرفتار می‌کند.

۳۱۰- منظور کتاب بدعت گزاران است.

۳۱۱- یعنی مطالب این کتاب جدید نیست بلکه مجموعه‌ای است از بخش‌های مختلف نوشته‌های گوناگونی که از قبل بوده است.

۳۱۲- آشنا به کلام هستند.

۳۱۳- به دلیل عقل و منطق از آن پراکنده‌گویی‌ها چیزی استنباط نمی‌کنند.

۳۱۴- منظور اوستا است.

۳۱۵- این کتاب هم نوعاً دارای آموزه‌های بیگانه بود و هم نام آن کاملاً بیگانه بود.

۱۰۲- گاهی (پیش می‌آمد) که به دلیل رشد دانایی باید آن را بیش از پیش می‌ستودند و حتی با معیار^(M4,429,1) بیگانه‌نگری به نوشته‌های غیر نگاه کردن نیز باعث کوتاه شدن و آسیب رساندن به آن نمی‌شد.

۱۰۳- سپس در کتاب و مجموعه‌های خود هر آگاهی و دانشی را که در کتابها و نوشته‌های دیگر به کمال بود، پیدا نمی‌کردند، در حالی که تک تک آن‌ها را از نوشته بنیادین و مجموعه (در اختیار) خویش جویا می‌شدند^{۳۱۶}. از این رو^(M4,429,5) نوشته (نهاده شده) در گنج شایگان را در همه گفتارش کامل خواندند.^{۳۱۷}

۱۰۴- بر اساس ساختار تن مردمان طبقات چهارگانه جهان^{۳۱۸} تقسیم شده است، روحانیت همانند سر، ارتشتاری همانند دست، واستریوشی همانند شکم، و صنعتگری همانند پا.

۱۰۵- برتری آن چهار طبقه با جان است زیرا برتری جان تمام جانداران را در بر می‌گیرد و ویژگی و وضعیت هر کدام نیز روشن است

۱۰۶- یکی آن گفتار و کرداری که (معتدل) و آموزش یافته‌است و^(M4,429,10) دیگر (آن گفتار و کرداری که) فراتر از حد متوسط و متعارف به حساب می‌آید.

۱۰۷- ایرانیان پیوسته اعتدال را ستوده‌اند و افراط و تفریط را نکوهیده‌اند.

۱۰۸- (در بین) فیلسوفان رومی و دانایان هندی و دیگر دانشمندان آن (کسی) بالاتر ستوده می‌شود که در گفتارش فصاحت^(M4,429,15) آشکار باشد، (از این روی) فرزنانگان ایرانشهر (پیوسته) مورد پسند قرار گرفته‌اند.

۳۱۶- یعنی اوستایی که نزد آن‌ها بود.

۳۱۷- هریان، ۱۳۷۷: ۷-۱۳.

۳۱۸- منظور از جهان، جهانی بود که در آن زندگی می‌کردند و اعتقاد داشتند در تمام جهان هستی انسان‌ها چهار طبقه هستند.

۱۰۹- دانایان بیشترین موهبت و نیز هر آن چه را که از جانب خدایان^{۳۱۹} طبق ارزشمندی‌شان به آن‌ها ارزانی می‌شود، در بیشترین حد ذخیره می‌کنند و (از آن) به عنوان پشتوان‌های در برابر ترس زیاد و بیم گران و مجازات این جهان و آن جهان (استفاده می‌کنند)^{۳۲۰}. اما آن‌هایی که به جای به اعتدال بهره بردن، تعجیل می‌کنند^{۳۲۱} نه این عیب را از خود^(M4,429,20) دور می‌کنند و نه به طلب منفعت از راه معمول توجه دارند و به خاطر خودخواهی و لجبازی (حیلت) آن را مخدوش می‌سازند و خانواده، ویس، زند، ده و خاندان مینوی خود را بهره‌ناشیستگان^(M4,430,1) می‌کنند. دانایان با طلب جایگاه والا در ارتباط با فرمانروایان و نیز در ارتباط با طلب حکم مربوط به امر مهم و نیز با در اختیار داشتن گنجینه‌های وسیع (باید بدانند که) از آن‌ها (متناسب با این بزرگی) آسیب‌های دیگری هم ایجاد می‌شود زیرا آموزش و تعلیم پذیری باید بر پایه‌ی منافع و خواست فرمانروایان (باشد)، از این روی آن کس که به آن روش^(M4,430,5) آموزش و به امور دیگر همت گمارد از درجات بهی تنزل کرده و به تاریکی می‌گراید و نخست با (آن چیزهای) مینوی (که در بالا آمد) تقابل پیدا می‌کند و در تقابل با آن جایگاهی که با آن به ستیز برمی‌آید، چیرگی با فرمانروایان و دیگرانی است که نگرشی این گونه دارند، به همین دلیل تدارک آن جایگاه را بسیار مطبوع می‌دانند.^{۳۲۲}

۱۱۰- دینداران باید از کسی که از حد خود بیشتر می‌خواهد و^(M4,430,10) از کسی که هیچ چیز نمی‌خواهد دوری کنند یا بر همین اساس (در اجتناب) از نزدیکی به

۳۱۹- اعم از خداوند یا فرمانروایان.

۳۲۰- دانایان موهبت معنوی را برای رهایی از مجازات آن جهان مال و اموال و درآمدی را که بدست می‌آورند برای رهایی از مجازات این جهان ذخیره می‌کنند.

۳۲۱- در اندوختن مال و اموال از می‌ورزند.

۳۲۲- انسان‌های سطحی نگر و عامی بدون در نظر گرفتن مسئولیت‌های خطیر مقام‌های بالا فقط شکوه و جلال این جاه و مقام بالا را دوست دارند.

سالاران باید بکوشند. نه به دلیل خودخواهی خود، بلکه (برای اینکه به سبب) بی‌اختیار شدن در جایگاهی دیگر قرار می‌گیرند^{۳۲۳} و از حرکت در این مسیر چاره‌ای ندارند.

۱۱۱- دانایانی که دوری از سالاران را می‌پذیرند و یا خدمت و فرمانبرداری نسبت به آنان را رها می‌کنند باید خود را به^(M4,430,15) خرسندی حاصل از آن بسپارند. بر این اساس ایشان خوب فکر می‌کنند و به سبب این تسامح خود برای رهایی از گرفتاری به هدایت و راهبری خود برای رهایی از امیال و خواهش‌ها می‌انگارند، نه به سود حاصل از دربارها. آن‌ها نشان می‌دهند که سودمند واقعی هستند و کردار آن‌ها درون و بیرون از جهان هستی^{۳۲۴} کاملاً متناسب و شایسته یکدیگر است.

۱۱۲-^(M4,430,20) دانایان دربار پادشاهان را که از آن سرپیچی گناه آلوده از فرمان یزدان (حاصل می‌شود)، اصلاً دوست ندارند. دانایان، ورجاوندان، رادان، سپاسگزاران، امیدواران، عزیزان، و نیز^(M4,431,1) هرانکس که از سوی شاهان در بیم است و (در ضمن) امیدوار به سودرسانی از پادشاهان نیز هست، (پیوسته) نیازمند امنیت از سوی شاهان هستند. دانایان قوت روزانه، معاش، نگرانی (مربوطه) و اندازه اندوخته سالیانه خود را می‌شناسند و همین طور برای بزرگی و عظمت امور مینو و آخرالزمان که پیراسته شده است، زمان را برای خود به گونه‌ای بخش کرده‌اند که^(M4,431,5) در ارتباط با روزی خود بیشتر از سه بار^{۳۲۵} انبار نکنند تا در برابر قحطی و خشکسالی بی‌دفاع نباشند و (در نتیجه) شادی نیالوده به گناه، بارور شده و آنان نیز سبب تحقق ثمره دانایی بشوند.

۳۲۳- اگر به آنان نزدیک شود اختیار خود را از دست می‌دهد و تحت تسلط آن‌ها در هر جا و مقامی که میل سالاران است باید قرار بگیرد.

۳۲۴- این جهان و جهان آخرت.

۳۲۵- منظور از سه بار سه برابر نیاز سالانه است.

۱۱۳- هر کسی باید حفاظت از تن را بداند و کاری را که به او سپرده شده است، خوب بشناسد و در (تحقق) آرامش حاصل از خویشکاری کامل در نهایت خستگی ناپذیری توانمند باشد. (بدون تردید) جایگاه او (در چنین وضعیتی) با خرسندی زیستن است ^(M4,431,10) و اینکه شایسته است که انجام تمام امور دیگر را بداند.

۱۱۴- اگر تو امیدوار بودن را بیاموزی آنگاه است که به کردار فرزنانگان نزدیک می‌شوی، در غیر این صورت گمراهی و شک و تردید نصیب شده و بنا بر امیالت در پی گمراهان هزار راه خواهی رفت. ^{۳۲۶}

۱۱۵- چه کسی به من دین می‌آموزد؟ دستور دانا.

۱۱۶- چه به من می‌آموزد؟ سه (چیز) برتر را

۱۱۷- که هم در اینجا و هم در آن جا ^{۳۲۷} برتر است.

۱۱۸- در تن پسین بابت ^(M4,431,15) چه کاری مزد تعلق می‌گیرد؟ (بابت) کرفه و صواب.

۱۱۹- چگونه توان آموختن می‌یابم؟ (همان گونه که) دستور می‌گوید.

۱۲۰-۱۲۴- چه کسی مرا هدایت می‌کند؟ آن که خود هدایت شده است. ^{۳۲۸} به چه راهی؟ به مهمانی بهمن. با چه ابزاری (به عنوان) مهمان‌ترین (می‌برد)؟ به وسیله کامل اندیشی. با چه اندیشه کامل را بیاندوزم؟ با خرد، هوشیاری و نگرش دقیق. حال تو به من دو سخن ^{۳۲۹} بیاموز. ^(M4,431,20) هر کاری را که باید به کمال بکنی، بکن و هر کاری را که باید رها کنی، رها کن. چه چیز را رها کنم و چه کار رابکنم؟ (باید بدانی و با خود عهد کنی که) اندیشه بد، گفتار بد و کردار بد را رها

326- aevō.pantā.yō.aśahe.vīspe.anyaeśam.apātā

راه یکی است آن (هم) راستی است، همه (راه‌های) دیگر بیراهه است. پسنا، هات ۷۲، بند ۱۱.

۳۲۷- یعنی در همه جا از جمله این جهان و آن جهان.

۳۲۸- ذات ناپافته از هستی بخش کی تواند که شود هستی بخش

۳۲۹- منظور آموختن دو کاری است که تمام زندگی انسان به آن بستگی داشته باشد.

می‌کنم، (و در برابر آن‌ها) اندیشه نیک، گفتار نیک و کردار نیک را انجام می‌دهم
و این برای تو همانند هر آموزه نیک است.

متن پهلوی

Dinkard Book IV

[illegible]

DINKARD BOOK IV

[illegible]

DINKARD BOOK IV

457.

[illegible]

DINKARD BOOK IV

419

[illegible]

DINKARD BOOK IV

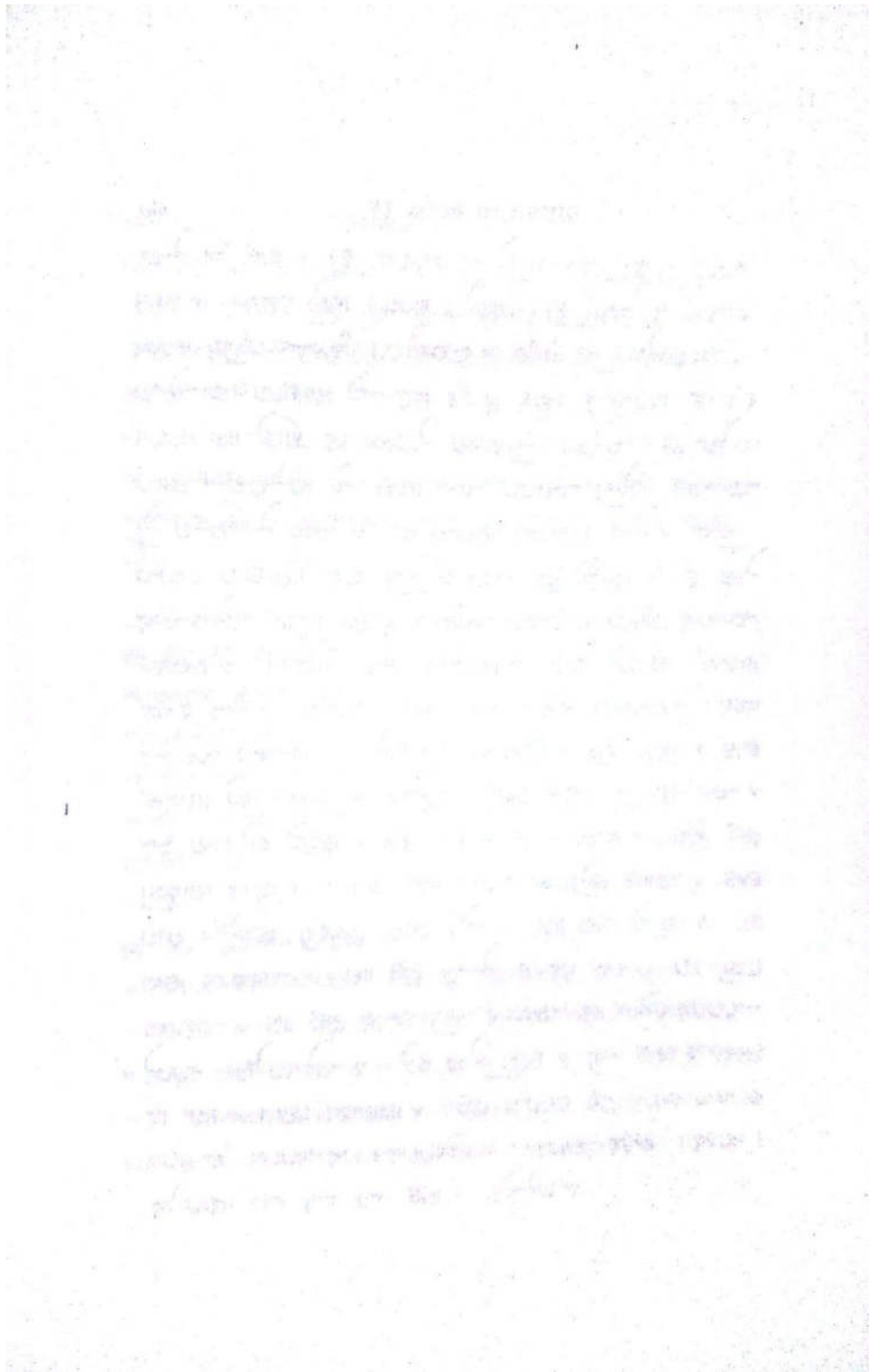
421

[illegible]

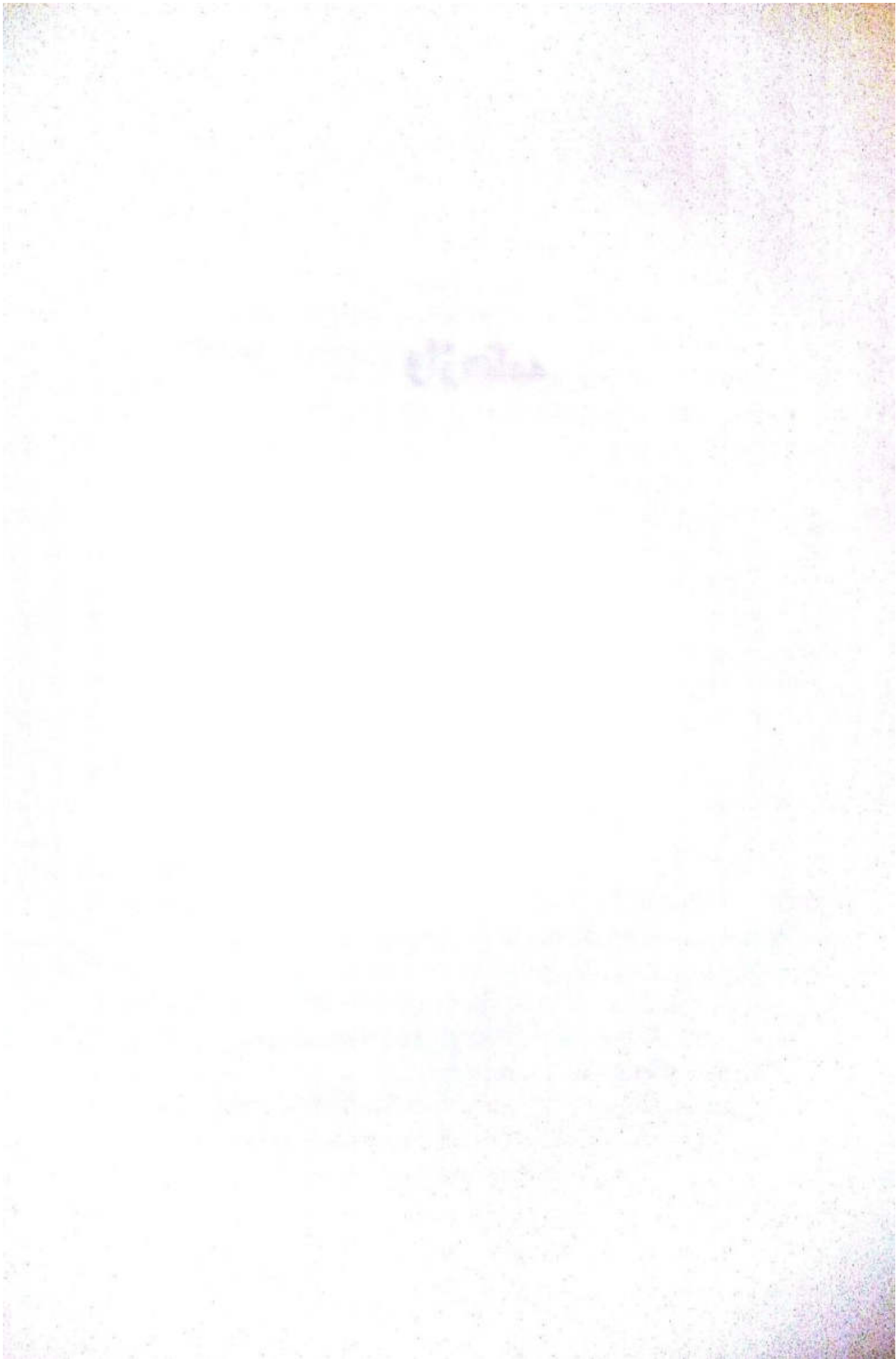
54

[illegible]

[illegible]

واژه نامه

A

ābād

[^ˈp^ˈd']

~ih

M427,22

~ih kardār

[-yh krt^ˈl]

(pl.)M427,21;428,2

~ih kardārīh

[-yh krt^ˈlyh]

M413,21

~ih windišn

[-yh wndšn]

(pl.)M428,2

آباد، پرجمعیت، مزروع

رستگاری، آبادی

نیکوکار

آبادگری

رستگاری یافته

abāg

[LWTH]

~ ān

[LWTH ZK]

M423,3

~...abāz handāxt

M412,21

~ih

M423,19

با، همراه

علاوه بر آن

با...مطابقت داد

همدستی، کمک، همراهی

abar

[QDM]

~āwurdan

[-YHYTYWNtn']

M428,5

بر، روی

محاسبه کردن، برآورد کردن

~buništaġih
[-bwnyštkyh]
M409,17

بنا بر اصل و قاعده

~ham-dar
[-hm BB^ʔ]
M430,8

در این رابطه

~ih
M425,18

برتری

~nibištaġ
[-npštġ']
M412,9

امر به نوشتن کردن

~spurrīg
[-spwlyk]
M417,15

به کمال

abar
[^ʔpl]
~ag
(pl.)M427,22

برتر، بالاتر

ارزشمند، والا

~darīh
M425,9

برتری

abārīg
[^ʔp^ʔryk']
~ az ān šōn
[-MN ZK šwn']
M428,16

دیگر

دیگران از آن قبیل

~bandagīh
[-bndkyh]
M424,18
~māndān
[-m^ʔnd^ʔn]
(pl.)M428,6

بندگی غیر، بنده دیگران بودن

بازمانده، وارث

~māndīgīh [-m [̃] ndykyh] M419,18,21	توارث، اصل، نژاد
~ōzīh [- [̃] wcyh] M425,14	نیرومندی
~wēzag [-wyck] M425,20	چیره، پیروز
abaxšāyīdan, abaxšāy- [[̃] phš [̃] dytn'] ~išn M424,19	بخشاییدن، آمرزیدن، رحم کردن بخشایش
abāy-, abāyēd [[̃] p [̃] yt'] ~išnīgīh M421,9;422,8,9	لازم است، مناسب است بایسته، لازم، ضرورت
abāz [L [̃] WHL] ~ō ham āwurdan M412,21	باز، دوباره گردآوری کردن
abd [[̃] pd] ~īh M414,15;425,21	شگفت آور شگفتی
abē-āhōg [[̃] py(y)- [̃] hwk] M424,10	بی‌عیب

abē-bīmīh
[ʔpy(y)-bymyh]
M424,18

بی بیمی

abē-frazām
[ʔpy(y)-plcʔm]
M418,21

بی فرجام، بی نتیجه

abē-grīw
[ʔpy(y)-glyw']
M428,14

بی روح

abē-gumān
[ʔpy(y)-gwmʔn]
M427,2

بی گمان، بدون تردید، مطمئن

abē-mustīh
[ʔpy(y)-mwstyh]
M421,16

بی ظلمی، بی ستمی

abē-niyāz
[ʔpy(y)-nydʔc]
M424,16

بی نیاز

abē-wināh
[ʔpy(y)-wnʔs]
M431,6

بی گناه

abēr
[ʔpyl]
~madan
[-mtn']
M429,16f

زیاد، فراوان

اعطا کردن، ارزانی شدن

abēzag

[ˈpyckʰ]

M414,3;415,10;(pl.)M411,3

~ih

M413,15

~ihā

M411,3,8;412,6;413,16;424,

14

abispurdan,abispār-

[ˈpspwltnʰ,ˈpspʰl-]

~išn

M430,15

~išnīg

M412,9

brang

[ˈplŋg]

~garānīh

[-glʰnyh]

M419,11

abrīd

[ˈblytʰ]

M425,18

~agīhā

M417,21

abrīn

[ˈblynʰ]

M409,14

پاک، خالص، مقدس، صادق

پاکی، تقدس، صداقت

راستین، پاکیزه، صادق؛ پاکی‌ها

سپردن، واگذاری کردن، تفویض کردن

واسپاری، تفویض

سپرده، امانت، محفوظ

اورنگ، شکوه

فروغ بسیار، شکوه درخشان

جدایی ناپذیر، نابریده

چیزی که سر جای خود قرار نگرفته

نابرنده

abrōxtan,abrōz-
[ʔplwhtn',ʔplwc]
~išnīg
M411,6

افروختن، روشن کردن، نورانی کردن، جلادادن

افروزنده، فروزان، نورانی

abyōxtan,abyōz-
[ʔpywhtn',ʔpywc-]
M410,16;415,18

آمیختن، پیوستن

abzār
[ʔpzʔl]
~kirtōgīh
[-kylwkyh]
M425,15

ابزار، افزار، وسیله

ابزارسازی

abzōn
[ʔpzwn]
~xwāhišnīh
[hwʔdšnyh]
M424,13

افزایش، رشد

افزون طلبی

~īg
M413,14;415,5,14;416,2

افزون، افزایشنده، فراوان

~īgīhā
M415,12

افزونی بخش‌ها؛ افزونی‌بخشی

~ih
M410,2;413,12

افزونی، برکت

abzūdan,abzāy-
[ʔpzwn',ʔpzʔd-]
M414,14f

افزودن، رشد دادن

ačār
[ʔcʔl]
M422,11;431,1

ناچار، ناگزیر؛ بی هیچ وسیله‌ای

adastwarīh
[^ʔdstwblyh]
M425,2

اختیار نداشتن در کاری، از کاری دست نگه‌نداشتن

adēnīh
[^ʔdynyh]
M413,7

بی‌دینی، بی‌ایمانی

afragud
[^ʔplgwt']
M424,12;431,9

بدون تردید، بی‌گمان؛ خستگی‌ناپذیر، بدون
فرسودگی

āfrāh
[^ʔpl^ʔs]
~īh
M430,3,5

آموزش، تعلیم، عقیده، اصل

آموزش، تعلیم، عقیده، اصل

āfrīdan, āfrīn-/āfur-
[^ʔplytn', ^ʔplyn-, ^ʔpwl-]

آفرین کردن، ستودن، دعای خیر کردن؛ آفریدن

āfrīn
[^ʔplyn']
M410,12

آفرین، ستایش

āfurdār
[^ʔpwl^ʔl]
M420,15

آفریدگار

āfurīdan, āfur-
[^ʔpwl^ʔlytn'] → āfrīdan
~išn
M410,4;418,12;420,15

آفریدن

آفرینش

~išn frāz

[-pr̥c]

M410,4

از آغاز آفرینش

afsčnistan, afsčn-

[ʔpsynstn']

M426,1

نبود کردن

āgāh

[ʔk̥s]

~dāštārīh

[-d̥ʃt̥lyh]

M415,20f

آگاه، کاردان

آگاه‌داری، ایجاد بینش، ایجاد آگاهی

āgāhēnīdan, āgāhēn-

[ʔk̥syn-ytn']

آگاه کردن

~išn

M414,4

آگاهی

ahlumōy

[ʔhlmwk']

M428,19;(pl.)M426,13

~īh

M413,9,11

آشموغ، بددین، بدعت‌گزار

آشموغی، بدعت‌گذاری، بددینی، بدعت

āhōg

[ʔhwk']

M409,6;429,20

عیب، نقص، اختلال

~īg

M430,20

~īgīh

M419,10

گناه‌الوده، ناقص، مختل

نقص، خلل

āhr

[ʔhl]

M427,3

نگرانی

ahrāftan,ahrām-

[ʔhlʔptn',ʔhlʔm-]

~išn

M419,12

بالا بردن، بلند کردن

ارتقا، بلندی

ālūdan,ālāy-

[ʔlwtɒn',ʔlʔd-]

M426,3

آلودن، ناپاک کردن

amarag

[ʔmlk']

~ānīhā

M417,11;420,18;427,21

بی‌مر، بی‌شمار

بی‌شماری، نامحدودی

amarg

[ʔmlg]

بی‌مرگ، نمردنی

~rawišnīh

[-lwbšnyh]

M416,1f

حرکت جاودانه

amāwand

[ʔmʔwnd]

M411,16

نیرومند، قدرتمند

āmēxtan,āmēz-

[ʔmyhtn',ʔmyc-]

~išn

M423,7

آمیختن

آمیزش

~išnīg
M422,15f

آمیخته، مخلوط

~išnīh
[-šnyh]
M414,1

آمیختگی، اختلاط

amurdād
[^ʔm(w)rdt]
(pl.)M415,18

نامیرا

āmurzīdan, āmurz-
[^ʔmwlc-ytn']
~išn
M410,15

آمرزیدن، بخشاییدن

آمرزش، بخشایش، پارسایی

ānāb
[^ʔn^ʔp]
M417,10

دوری، ممانعت

ānāftan, ānāb-
[^ʔn^ʔptn', ^ʔn^ʔp-]
M430,9

دور کردن، پرهیز کردن، رد کردن، عقیم گذاردن

ānāftārīh
[^ʔn^ʔpt^ʔlyh]
M410,20

دوری، ممانعت

anāgīh
[^ʔn^ʔkyh]
M427,18
~kardārān
[-krt^ʔl^ʔn']
M428,1

بدی، آسیب

آسیب رسانان

anarzānīg
[ʔnʔlcʔnykʔ]
(pl.) M429,22

نالایق، ناشایسته

ānāst
[ʔnʔstʔ]
~ih
M428,11

تباه، خراب

تباهی، خلاف

anāšnāgīh
[ʔnʔšnʔkyh]
M417,13

جهل، ناآگاهی

andar
[BYN]
~āmadan
[-YʔTWNtnʔ]
M412,6

اندر، میان، به سوی، راجع به

نازل شدن

andarōn
[ʔndlwnʔ]
M430,19

درون، اندرون (جهان هستی)

andarwāy
[ʔndlwʔd]
M419,8
~īgān
M417,4

هوا، جو؛ وضعیت تعلیق

جوی، هوایی، آسمانی

an-hambasān
[ʔnhnbsʔn]
M421,11

بی‌تقابل، بی‌دشمنی

an-hangrāyišnīh
[^ˈnhngl^ˈdšnyh]
M426,19

غیر قابل عیبجویی

apādixšā(y)
[^ˈp^ˈthš^ˈ(d)]
~lh
M430,12

ناتوان، بی قدرت، بی اختیار

بی ارادگی، بی اقتداری؛ ناتوانی، هرج و مرج

apahrēz
[^ˈp^ˈhlyc']
M431,6

بی دفاع

apayrāst
[^ˈptl^ˈst]
M420,6

ناپیراسته

apōhišn
[^ˈpwhšn']
~dārīh
[-t^ˈlyh]
M422,9

تباه نشدنی

تباه نشدنی، غیر فانی

appārīh
[^ˈp^ˈlyh]
M424,19
~ā
M430,13

دورسازی، زیان، فقدان

دوری، فقدان، زیان

ārāstag
[^ˈl^ˈstk']
M424,12

آراسته، آماده

ārāstan, ārāy-

[ʔlʔstnʔlʔd-]

~išnīh

M420,3

آراستن، آماده کردن، پیراستن

آرایش، آراستگی

~išnīhā

M417,7f,9

آرایش، پیرایش، آراسته شده

arzān

[ʔlcʔn]

~īgīh

M424,22;429,16f,17

~īgīh bahr kunišnīh

M429,17f

~īgīhā

M414,14

ارزنده، ارزشمند، باارزش

شایستگی، سزاواری، ارزشمندی، بها

بر پایه ارزشمندی قسمت کردن چیزی

ارزشمندانه

āsān

[ʔsʔnʔ]

~minišnīh

[-mynšnyh]

M430,16

آرام، آسان، راحت

تسامح، آسان اندیشی

āsnxrad

[ʔsnʔhltʔ]

M410,17

خرد فطری

astēnīdārīh

[ʔstynytʔlyh]

M416,8

برپا کردن، قائم کردن

asūdagīh

[ʔswtkyh]

M415,22

بی‌فایده‌گی، بی‌ثمری

āsūdagiḥā
[ʔswtkyhʔ]
M414,13

به اسودگی، با آرامش

aškum
[ʔškm]
M429,7

شکم

āšōftagārīh
[ʔšwptkʔlyh]
M412,7

آشفتنگی، خرابکاری

atarīh
[ʔtlyh]
M431,5

قحطی، خشکسالی

awardag
[ʔwltk]
(pl.) M417,16

کسی که منحرف نمی‌شود، دارنده عزم راسخ

āwardagiḥ
[YHYTYWNtkyh]
M418,11

دست‌آورد، محصول

awardišnīg
[ʔwltšnyk]
M423,11;426,19

بی تغییر، بی تناقض

āwāzīhā
[ʔwʔcyhʔ]
M424,5

لحن، آواز

awēnāg [ˈwɪnˈk] M428,16	کور، نابینا
awištāb [ˈwʃtˈp] M418,14 ~išn M418,1	ستم، ظلم شتاب، سرعت، ظلم
awištāftan, awištāb- [ˈwʃtˈptn']	ستم کردن، شتافتن
awizīrišnīg [ˈwɛlʃnyk] M424,2	اجتناب ناپذیر، ناگزیر
axw [ˈhw'] M415,18; 418,7 ~kāmagīh [-kˈmkyh] M410,16	هستی، وجود، جهان دنیاکامگی
axwēšīh [ˈhwyʃyh] M424,20	عدم مالکیت
ayādgār [ˈbydˈtkˈl] M412,11 ~īh M414,4,10	یادگار یادگاری، باقی ماندن نام

ayāftagih
[ʔyʔptkyh]
M417,16

پاداش گرفتن

ayāftan, ayāb-
[ʔyʔptn']
~išn
M431,12

به دست آوردن، رسیدن به... یافتن

یافتن، پیدا کردن

ayār
[hdybʔl]
~ih
M417,12;426,3

دوست، یار

دوستی، یاری

ayārdēnīdan
[ʔyʔltynytn']
ayārdēnīdārīh
[ʔyʔltynyʔlyhʔ]
M426,17

تقلیل کردن، خلاصه کردن، کوتاه کردن

خلاصه و مفید

āyōxšust
[ʔywkhsʔwst']
M410,15

فلز

az
[MN]
~dastwar hištan
[MN dstwbl ŠBKWNtn']
M412,14

از، تا

از حکم خارج کردن

azabar
[ʔcpl]
M422,6

بالا تر، برتر

azadār
[ʔzʔl]
M419,14

بی‌آسیب

azār
[hcdl]
M430,5

به پایین

B

bahr
[bʔhl]
(pl.) M409,13;417,20
~xwāhišnīh
[-hwʔdšnyh]
M429,20f

بهر، بخش، قسمت، پاره

طلب منفعت

bām
[bʔm]
M418,3;421,5

فروغ، درخشندگی، شکوه

bar
[bl]
M431,7
~dahišnīh
[-dhšnyh]
M431,1

ثمره، بار

سودرسانی، حاصل دادن، منشأ اثر بودن

bārag
[bʔlkʔ]
M427,12

باره

baxtan, baxš-
[HLKWNtn']
M409,13

بخش کردن، توزیع کردن، سهم دادن

baxtīg
[bhtyk']
M420,21

طبق بخت و تقدیر

bē
[BR[˘]]
M416,15

به، جز، غیر از

bēgānag
[byk[˘]nk']
~nāmīh
[byk[˘]nk-šMyh]
M428,21

بیگانه، غریب

بیگانه نامی

bērōn
[bylwn']
M430,19

خارج از جهان هستی

bēšāz(ēn)-
[byš[˘]z(yn), byš(˘)c(yn)-]
~ēnīdār
[byš(˘)zynyt[˘]l]
M425,4
~tum
[byš(˘)ztum]
M421,15

شفادادن، درمان کردن

شفادهنده، التیام بخشنده، پزشک

شفادهنده ترین، طبی ترین

bištan, bēš-
[byštn']
M422,10

آزردن، زجر دادن

bōxtag [bwhtk'] ~th M427,2	رستگار، نجات یافته نجات، رستگاری
bōxtan, bōz- [bwhtn', bwc-] M413,4 ~išn M421,21; 427,1 ~išnīh M426,21; 430,4	رستگار شدن، نجات یافتن نجات، رهایی، رستگاری؛ یعنی رستگاری؛ درآمد، بهره، نفع، رای، تصمیم، راه حل
bōy [bwd] M409,6; 415,18; 418,1; 426,19	درک، حس، مفهوم، انتزاعی
brāh [bl ^h] M418,3; 425,11	درخشندگی، شکوه
brēhēnīdan, brēhēn- [blyhyn-ytn'] ~īdārīh [blyhyny ^h lyh] M417,1	آفریدن، ساختن، مقدر کردن سازندگی، تعیین کنندگی
brīd rāhīh [PSKWNt l ^h syh] M425,3	بریده راهی، سرگشتگی
brīdag [blytk] (pl.) M417,20	قسمت، تکه؛ چیزی که در جای خود قرار گرفته

brīdan, brīn- [blytn', blyn']	بریدن، بخش کردن، قسمت کردن
būdan, b(aw)- [YHWWNtn'] ~ēnīdārīh [YHWWNyny ⁷ lyh] M410,8 ~išn-kār [YHWWNšnk ⁷ l] M423,15,17,18;(pl.) M422,18	بودن، شدن به وجود آمدن، هستی یافتن، تحقق یافتن عنصر زندگی بخش، عنصر آبادکننده
būm [bwm] ~īgīh M418,11	بوم، سرزمین، کشور چیزهای بومی، محصولات یک سرزمین
bun [bwn] M418,22;422,12 ~dām [-d ⁷ m] M410,2 ~dāštūh [-d ⁷ štyh] M430,2 ~gōhr [-gwhl] M421,2f ~lh M420,21 ~išt M409,4	شالوده، اساس، نهاد آفریده، مخلوق، آفرینش خزانه داری، گنجینه داری جوهره اصلی آغاز، ابتدا اصل، اساس، بنیاد

~ištagīh M409,17	اصل، اساس
~nibēg [-npyk] M428,17;429,4	نوشته بنیادین
~xwēših [-hwyšyh] M425,20	قرابت
burdišnōhr [bwltšnwhl] ~ih M419,5	سپاسگزار، شکرگزار سپاسگزاری
buwandag [bwndk'] M409,7;415,5,8;422,9;426, 17;427, 10;431,5,17,18 ~dārīh spāsīh [-d'lyk sp'syh] M427,17 ~ī mih [-y ms] M427,10 ~ih M415,8;429,2	کامل، تمام، بی نقص سپاسداری به طور کامل نسبت به وجود خویش
~minišn [-mynšn] M415,5 ~minišnIh [-mynyšnyh] M415,14f	نهایت کمال تمامی، کمال، تمام بودگی اندیشه کامل کامل اندیشی

č

čand
[cnd]
~ih
M417,5,8

هراندازه، هرچند، اندکی، کمی

کمیت، چندی، مقدار

čār
[c^hl]
M422,10
~ag
M430,13
~ih
M415,17

وسيله، ابزار، چاره

چاره، ابزار

وسيله، ابزار، چاره

čāštan, čāš-
[c^hštn']

آموختن

~īdārīh
[-yt^hlyh]
M424,10

آموزش، کسب، فراگیری

čē
[MH]
~juttar čišīh
[-ywdtl MND^cMyh]
M420,16

چه، کدام

امر غیر متعارف

čēr
[cyl]
M411,9

چیره، غلبه

čīdan, čīn-
[cytn', cyn-]

جمع کردن، چیدن

čihř	بنیان، تخمه، طبیعت، ماهیت
[cyhl]	
M410,10;421,14	ذاتی، طبیعی
~ig	
M429,30	قدرت ذاتی
~kunišnih	
[-kwnšnyh]	
M419,2	
čim	دلیل، علت؛ ویژگی، وضعیت، شیوه
[c(y)m]	
M409,7;417,14;420,8;422,	
7;425,8;427,4,20;428,18;42	
9,9;430,10	
~ig	معلول، حادث؛ منطقی، موجه
M409,5;415,22;419,17;424	
,10;425,9	
~ih	چگونگی، ماهیت
M414,16;418,9,10;420,13;	
421,2	
čiš	چیز، امر، کار
[MND ^c M]	
~ih	چه چیز بودن، هویت
M422,3,5	
~i az čim	چیزی که از علت جدا باشد
[~y MN c(y)m]	
M409,15f	
~i az čiš	جدا از یکدیگر
[-y MN MND ^c M]	
M418,10	
~ō mar nē kunišnih	امور غیر قابل انجام
[- ^c l ml L ^c BYDWNšnyh]	
M428,11f	

čiyōn
[cygwn]

چون، مانند، چگونه

D

dādīstān
[dʰtstʰn]

داد، داوری، قانون

M409,1

~ōmand

محق، قانونمند

[-ʰwmnd]

M428,8

dādwarīh

داوری، قضاوت

[dʰtwblyh]

M421,13;424,8

dahibid

فرمانروا، حاکم

[dhywpt]

M425,9,18;(pl.)M411,15,1

7;419,18;424,8,21

~ih

فرمانروایی، حاکمیت

M420,1;425,10

dām

آفریده، آفرینش

[dʰm]

~šnās

کسی که آفرینش را خوب می‌شناسد

[-šnʰs]

(pl.)M428,15

dar

درباره، موضوع؛ دربار، کاخ، قصر

[BBʰ]

M409,3;430,17,20

dastwarih
[dstwblyh]
M424,8

رسم، اختیار، حکم، قطعیت بخشی

dāšn
[dʰšn']
M427,8

پاداش

dāštan, dār-
[YHSNNtn']

داشتن، حفظ کردن، نگاه داشتن، گرفتن

daxšag
[dhšk]
M421,1

نشان، اثر، علامت

~nimudan
[-nmwtm']
M428,7

ظهور کردن، ظاهر شدن نشانه‌های چیزی

~paydāgīh
[-pytʰkyh]
M421,1f

نشانه‌های ظهور

dāyag
[dʰyk']
M421,5;(pl.) M416,3,5
~lh
M417,18

دایه، خالق، حافظ

محافظت، نگهداری، دایگی، پرستاری

dēn
[dyn']
~abzōnīg
[-ʰpzwnyk]
M410,16

دین

ترویج دین

~burdār

[-bwlt⁷l]

M421,8

مروج دین

~pursišnīh

[-pwrššnyh]

M412,1

آموزش دین

dēw-rawišnīh

[dyp'-lwbšnyh]

M417,16

به آیین دیوان، به دین دیوان

dibīr

[dpy(w)r]

~īh

M417,9

دبیر، نویسنده

دبیری، نویسندگی

dīdan, wēn-

[HZYTWN-tn']

M409,7f

دیدن، مشاهده کردن

~āg

M414,12

بینا، آگاه

~išnīg

M417,4;421,6

پدیدار، پیدا؛ بینایی

~išnīh

M413,19

بصیرت

dō

[TLYN]

~dōyīh

[-TLYNyh]

M409,5

دو، دیگر

موجود دیگر، دیگری، بعدی

عزیز، محبوب

dōšāramīg
[dws̥lmyk]
(pl.) M430,22

دوست داشتن، عشق ورزیدن

dōšīdan, dōš-
[dws̥utn']
M430,21

گفتن (اهریمنی)، هرزه‌گویی کردن

drāyīdan/drāyistan, drāy-
[dl̥dytn', stn']

درویش، نیازمند، فقیر

driyōš
[dl̥gwš]
(pl.) M410,15; 424,15

دروغ، فریب، حيله

drō
[KDB̥]
M427,1,6

دژ، دفاعی

drubušt
[dl̥(w)pwšt]
~īh
M419,14; 429,17

دژ، سنگر، بارو

društ
[dl̥wšt]
~ag xwāhišnihā
[-k hwādšnyh̥]
M419,3

درشت، زیر، سخت

طلب چیزی بی‌چون و چرا، خواستن تمام و کمال
چیزی

duš-wizār
[dws̥-wc̥l]
M423,7

عملکرد بد

E

ēbgat
[[̌]ybgat']
M409,6;410,20

یورش اهریمن

ēč abar ēč
[[̌]yc QDM [̌]yc]
M427,16

هیچ و بوج

ēk
[[̌]ywk']
~bawišn
[-YHWWNšn']
M422,2

یک، یگانه، واحد

~bawišnih
[-YHWWNšnyh]
M416,6

وجود یگانه

وحدت وجود

~ī pad ēkih
[-y PWN [̌]ywkyh]
M409,13f

(جانب) رو به توحید و یگانگی

~kardan
[-krtn']
M413,3

متحد کردن

~wizārišn
[-wc[̌]lšn]
M426,16

پرسش دارای یک پاسخ

ēkānag juttarīh
[[̌]ywk[̌]nk' ywdtlyh]
M420,19

تقابل با وحدت

ēmēd
[ʔymyt]
(pl.) M430,22

امیدوار

ēmēdēnīdan
[ʔdmydynytɪn]
M431,10

امیدوار بودن، امیدوار کردن

ēr
[ʔyl]
M421,7
~tar
[-ʔyltɪ]
M414,12

متواضع، فروتن، آزاده

آزاده، دلیر

ērang
[ʔylŋ]
~īh=ērang
M424,6;428,19

سرزنش، نکوهش، خطا؛ بی‌دینی

سرزنش، خطا، نکوهش، شکست، ندامت، پشیمانی

ēraxtan, ēranj-
[ʔylhtɪn', ʔylnc-]
~išn
M427,15

سرزنش کردن، ملامت کردن، ناسزاگفتن

سرزنش، نکوهش، ملامت

ērīh
[ʔdlyh]

پایین، پست؛ معمولی

ērmān
[ʔdlmʔn]
M410,17
~wāhišnyh
[-hwʔdšnyh]
M410,17f

فروتن، دوست

گرایش به سمت خداوند، پیروی از خداوند

ēwāzīg
[ˈyʷˤcyk]
M414,3,4

کلام، لحن، گفتار

ēwbār
[ˈywbˤl]
M412,8

حملة و غارت ناگهانی

ēwēn
[ˈdwyɲ']
M409,4

آیین، شیوه

~ag
M410,12;411,10,21;414,4
;416,5,9;418,10,14;419,10
;420,10;421,
2,18;423,22;427,2,3

آداب، آیین، روش، شکل؛ آیین

ēzišn
[ˈycšɲ]
~ih
M413,17

پرستش

پرستش

ēzm
[ˈyɰm]
M411,6

هیزم، سوخت

F

frādahišn
[plˈdhšɲ']
M417,22

افزایش

frahist
[plh(y)st']
M429,16

بیشترین

بیشترین

~lhā
M411,11;428,7

آموختن، تعلیم دادن

frāhixtan, frāhan]-
[plhhtn', pl'hnc-]
M411,21

دستور، فرمان

framān
[plm' n]
~spōzīh
[-spwcyh]
M424,21,22

نافرمانی از حکم، سرپیچی از دستور

franāftan, franām
[pln' ftn', pln' m]
~išn
M410,19;430,20

پیش بردن، دور کردن، رهبری کردن، هدایت
کردن، رواج دادن، فراز گستردن
پیشرفت، دوری، فراز گسترش

frārōn
[pl' lwn']
M431,22

پرهیزگار، درستکار

frawāg
[plw' k]
M418,17

فره

frāx
[pl' hw]
~čārīh
[-c' lyh]
M413,19

فراخ، وسیع، پهن، جادار

اسباب فرج

frāy
[pl⁷d]
M418,17
~ih
M423,15,18f

وسیع، فراخ

frāz
[pr⁷c]
~nayıšn
[pr⁷c DBLW⁷Nyšn]
M430,17
~nīdan
[-DB(Y)LWNtn']
M431,16
~rasišnīh
[-lsšnyh]
M427,9

فراخی، فراوانی

فراز، جلو

هدایت، پیش‌بری

هدایت کردن، پیش‌بردن

فرارسیدن (امور)

frašn
[plšn']
M426,12
frēzwān kunišnīh
[plycp⁷n 'BYDWNšnyh]
M426,13

پرسش

به صورت الزامی به... عمل کردن

frēzwānišnīh
[plycp⁷nšnyh]
M424,3
~ā
M424,3f

وظیفه، انجام وظیفه

وظیفه شناسانه

frihbūd
[plyhbwt']
M422,12,20

افراط

frōd
[plwt']
~lh
M417,6

فرود

فرود، پست

G

garān
[gl'n]
~lh
M425,3
~minišnīh
[-mynšnyh]
M419,15

گران، والا

سنگینی، وزن، شدت

اندیشه والا

gētīg
[gytyk,gytydy]
~ōmandīh
[gytyk>wmndyh]
M421,22

گیتی، جهانی

مادی، دنیایی

gōhr
[gwhl]
M419,16;420,15,18
~lg
M428,4

جوهره، جنس

هم مقوله، هم جنس، چیزهای در یک رده

gōkānīg
[gwk>nyk]
M413,11

دقیق، صریح

gōn
[gwn']
M418,1

رنگ، گون

guftan, gō(w)-
[YMRRWN-YMLLWNtm']
~išn passāxtan
M413,5

گفتن، حرف زدن، بیان کردن

~āg
[gwb>k']
~āgih
[gwb>kyh]
M417,14;426,4
~išnīhā
M409,2

سخنرانی کردن

گویا، فصیح؛ سخنگو

گواه، شاهد؛ گواهی

گفته‌ها

gōšōsrūdxdad
[gws>wslwthlt']
M410,17

خرد اکتسابی

grāyīdan, grāy-
[gl>dytn']
~ih
M425,2

گراییدن، متمایل شدن، قصد داشتن، آرزو کردن

تمایل، گرایش، قصد، انحراف

grīw
[CWLH, glyw']
(pl.) M415,7

خویشتن، نفس

gugāy
[gwk>dy]
~ih
M419,16

گواه

هویدایی، آشکاری، گواهی

gumān
[gwm^ˈn]
M431,11
~wizār
[-wc^ˈl]
M424,15

شک، تردید

از بین برنده شک و تردید

gumēzag
[gwmyck']
M411,3;415,10;(pl.)M411,3,1
0;423,12
~ih
M411,3,10;423,12

آمیزه، آمیختگی، ناپاکی، آلودگی

آلودگی، ناپاکی، آمیختگی

gurdag
[gwltk']
~ih
M427,12

گرده، کلیه

تجهیزات

H

hād
[HWHt]
M409,4

بدانید، هان، اکنون، پس

ham-āfurišnīh
[hm-^ˈpwlšnykyh]
M420,18

هم‌آفرینشی، هم‌جنسی در آفرینش، کل آفرینش
در یک مجموعه

ham-āgāhīh
[hm-^ˈk^ˈsyh]
M428,18

هم‌آگاهی

ham-andāzag
[hm-^ˈnd^ˈck^ˈ]
M410,8f

هم‌اندازه، یکسان

ham-bandīhā
[hm-bndyh^ˈ]
M423,16

پیوسته، پیوستگی

ham-bast
[hm-bst]
M423,7

متوازن

ham-bawišnīh
[hm-bwšnyh]
M422,1,2

ترکیب، همنشینی

ham-bunišnīh
[hm-bwnyšnyh]
M420,12

فنا، زوال، نیستی

ham-dahšnīh
[hm-dhšnyh]
M423,5

هم‌آفرینشی

ham-ēstār
[hm-yst^ˈl]
M423,3,20;(pl.)411,4

حریف، معارض، رقیب

ham-ēstārīg
[hm-yst^ˈlyk]
M422,22

متناقض، مختلف در کیفیت

ham-jādūgīh
[hm-y^ːtwkyh]
M423,4

ویژگی‌های رازآلود، جادویی

ham-kō(x)šišnīh
[hm-kwhššnyh]
M427,13f

ستیز و کوشش در مقابل دیگری

ham-nibardīg
[hm-npltyk]
M427,11

هم‌نبرد، هم‌پیکار

ham-pahikār
[hm-ptk^ːl]
M426,20;427,5;426,15,19

حریف، مقابل، طرف مناظره

ham-parwandīh
[hm-plwndyh]
M423,14

محدوده، حصار، محوطه

ham-paywand
[hm-ptwnd]
M415,9

مرتبط، هم‌پیوند

ham-rasišnīh
[hm-lsšnyh]
M422,19

تکامل

ham-rāyēnišn
[hm-l^ːdynšn']
M409,8;425,15

یک رهبری، یک مدبری، هم‌رایی

ham-spāh
[hm-sp^h]
M416,7

هم رای، هم عقیده

ham-šōn
[hm-šwn']
M409,19

یک آیین، یک قاعده، یک روش

ham-tāgīh
[hm-t^{kyh}]
M428,14

برابر، همانند

ham-tōhmag
[hm-twhmk']
M421,1

هم مقوله، هم نژاد

ham-wāzīg
[hm-w^{cyk}]
M410,18

گرایش، تمایل

ham-wāzīh
[hm-w^{cyh}]
M410,16,18;411,14

هماهنگی، هم آوازی

ham-zahagīg zahag
[hm-zhkyk zhk']
M410,17

از بطن وجود

hamāg
[hm^k']
~rawišnīh
[-lwbšnyh]
M415,15;416,1

همه

پویایی کامل، حرکت جاودانه

hamāhīgīhā
[hm^ˈhkyh^ˈ]
M410,18f

رفیقان، دوستان، یاران

hambadīg
[hmbtyk]
M409,10;411,4,10;423,1,16;
(pl.)420,13;422,14;423,20;42
4,1

حریف، رقیب، متناقض، متقابل، معارض

~īh
M409,10,18

تقابل، دشمنی، تعارض

~īhā
M422,22
~īh ī dōān
[-y TLYN^ˈn]
M409,18

خصمانه

تقابل عوامل دوگانه

hambār
[hnb^ˈl]
M431,2,5

اندوخته

hammōg
[hmwk']
M409,2,3,4;412,7,12;413,22;
415,3;425,12,15;429,11;431,2
2

آموزه، آموزش

hammōxtag
[hmwhk']
M417,5

آموخته

hammōxtan,hammōz-
[^ˈLPWNtn']
M431,10,13,15,19

آموختن، یادگرفتن

hammōxtārīh

[hmwht'lyh]

M430,3

یادگیری

handāxtan, handāz-

[hnd'htn', hnd'c-]

M417,9; 424,7; 426,11;

428,17

~išn

M410,11; 417,4; 422,6

طرح ریختن، تخصیص دادن،

تخمین زدن، داوری کردن؛ از بین بردن

اندازه، شکل، هیبت، طرح

handāzag

[hnd'ck']

M409,11; 413,19; 425,19; 428,

5; 431,3

~ēk

[-'ywk']

M417,17

اندازه، روش، مقدار، مانند

یکسان

handēšīdan, handēš-

[hndyšyt'n']

~išn

M418,2

اندیشیدن، فکر کردن، تصور کردن

اندیشه، فکر

handēšīdār

[hndyšyt'l]

M418,2

فهم، پی برنده، اندیشنده

handōxtan, handōz-

[hndwhtn', hndwc-]

M431,18

اندوختن، کسب کردن، گرد کردن

hangad
[hngt']
M414,1;431,19,20

کامل، تمام

hangām
[hng^ˈm]

زمان، هنگام

~ānīh
M421,3f

زمان، هنگام

hangārdan, hangār-
[hng^ˈl-tn']
M415,2;419,21;425,19;427,1
4;428,11;
429,11;430,18
~išn
M420,8

انگاردن، حساب کردن، تصور کردن

hangird
[hnglt]
M417,8

کامل

~agān
M417,19

متفکران، انسان‌های کامل

~īg
M416,6;417,17,19;429,4

بی‌نقص، کامل؛ خلاصه

~īgīh
M416,3;426,11

تکمیل، خلاصه، نهایت

~īh
M417,5

تمامیت، کمال

hangōšīdag
[hngwšyt'k']
M414,19

راه، روش، همانندی

hangrāyīdan
[hngl^ˈdytn']
M424,17

سوگواری کردن

hanjaftan, hanjām-
[hnc^ˈptn', hnc^ˈm-]

اجرا کردن، انجام دادن، کامل کردن

harwīn
[hlwyn']
M427,11

هردو، هر، همه

hāwand
[h^ˈwnd]
~īh
M421,12

شبیه، مانند

شبهت، همانندی

hištan, hil-
[ŠBKWNtn']
M419,14;425,3;426,21;427,1;
428,20;429,20;430,14;431,20
~išn
M413,8;430,17,18

رها کردن، ترک کردن، عفو کردن، قراردادن،
گماردن

رهایی، عفو

hixtagīh
[hyhtkyh]
M424,7

قحطی، خشکسالی

hu-ārāyīh
[hw-^ˈl^ˈdyh]
M417,12

آراستگی به بهترین صورت، نیک آرای

hu-bām
[hw-b^ˈm]
M420,5

فروغ نیک

hu-dahag
[hw-dhk']
M420,11

خلقت نیک

hu-dahibidih
[hw-dhywptyh]
M411,16

فرمانروایی نیک

hu-dēn
[-dyn]
(pl.)M409,3

به‌دین

hu-faward
[hw-plwt']
M409,2

آمرزیده، مرحوم

hu-hangirdēnīdan
[hw-hngltynytn']
M416,2

به نهایت رساندن

hu-pānagīh
[hw-p^hnkyh]
M411,14f;415,16;416,1

ملجاء خوب، پناه خوب، حفاظت نیک

hu-sāzagīh
[hw-s^hckyh]
M423,6

خوب سازمان یافتگی

hu-tōhmagīh
[hw-twhmkyh]
M419,16

اصالت نژاد

hu-tuxših
[hw-twhšyh]
M429,8

صنعتگری

hu-xēm
[hw-hym]
M414,13

خوش طینت

humānāg
[hwm^h n^h k]
~ih
M422,6

همانند

همانندی

hušk
[hwšk']
M411,6

خشک

ǰ

ǰadag
[ytk']
~ērīh
[-^h dlyh]
M420,17
~wihīrīh
[-whylyh]
M412,19

بخت، فال، اقبال

بخت و اقبال معمولی

تغییر، دگرگونی

ǰār
[y^h wl]
M431,19

اکنون

ǰastag
[ystk']
M420,6

بخت، تقدیر

ǰōmā
[ywm^ˈy]
M421,13

هر دو، همراه با، توأمان

ǰud-dahišn
[ywdt-dhšn']
M422,21;(pl.)423,21

آفرینش متقابل

ǰud-dēw
[ywdt-šDY^ˈ]
M409,1

ضد دیو

ǰud-dibīrīh
[ywdt-dpyryh]
M428,13

نوشته متناقض، ضدونقیض نویسی

ǰud-ēkīh
[ywdt-ywkyh]
M409,9f

تقابل با وحدت، از یگانه جدا بودن

ǰud-ǰud
[ywdt-ywdt]
M429,3

تک تک، مجزا

ǰud-nihādag
[ywdt-nyh^ˈtk']
M417,6

اساس غیر مینوی

jud-pahikār
[ywdt-ptk⁷l]
(pl.)M424,6

مناظره کننده، مدعی

jud-ristag
[ywdt-lystk]
(pl.)M413,6

گمراه، منحرف

jud-sardag
[ywdt-sltk]
(pl.)M413,5

بی ایمان، آن که از نوع دیگری است

jud-tanih
[ywdt-tnyh]
M420,19f

جدا آفریده، آفریدگان جدا

jumbīdan, jumb-
[ywmbytn']
~išn
M420,14

جنبیدن، حرکت کردن

حرکت، جنبش

juttar
[ywdtl]
M431,11
~ih
M414,22

در غیر اینصورت، متفاوت، غیر از

متضاد، مخالف

K

kam-dahišnīg
[km-dhšnyk]
M424,18

کم بخشنندگی

kam pad xwāh
[km-ptw^hh]
M430,10

کم خواه

kam-paydāgih
[km-pyt^hkyh]
M419,11

کم سویی

kam-sazāgih
[km-sc^hkyh]
M420,1

ناشایستگی

kam-zōrīh
[km-zwlyh]
M419,11

کم زوری، نیروی کمتر

kāmag = kām
[k^hmk']

کام، آرزو، هدف

~hanjaftār
[-hnc^hpt^hl]
(pl.)M419,3f

کام انجام

kār
[k^hl]
~barišn
[-YBLWNšn]
M416,12

کار، امر، عمل

~barišnīh
[-blšnyh]
M420,9

کاربری

اثر، تاثیر

kardspās
[krtsp^hs]
(pl.)M430,22

سپاسگزار

kirbag
[krpk']
M424,19

کرفه، صواب

kirrōgīh
[k(y)lwkyh]
M420,17f

هنر، فن، صنعت، تخصص

kišwarīg
[kyšwlyk]
(pl.)M424,8

دیندار

kō(x)šāgīh
[kw(x)š^hkyh]
M427,11

کوشایی

kō(x)šīdan, kō(x)š-
[kw(h)šytn']
M423,16

کوشیدن، ستیز کردن

~īdār
[-yt^hl]
(pl.)M418,15

مخالف، معارض، کوشا، مجاهد

~īdārīh
[-yd^hlyh]
M422,22;423,21

دشمنانه، در ستیز

~īdārīhā
M423,13f

در حال ستیز بودن، در تقابل و دشمنی بودن

~išn
M411,11;428,15

ستیز، کوشش

~išnīg
M411,4

کوشا، دو چیز در ستیز

~išnīh
M430,6,7

تقابل، ستیز

kust
[kwst]
M409,13;417,6
~agig
[-kyk]
M423,3

جانب، طرف، جهت

جانب، طرف

M

mādag
[m^ˈtk]
M417,11;422,5
~warīh
[-wlyh]
M425,18
~warīhā
[-wlyh^ˈ]
M420,11;425,4

اصل، اساس

بنا بر ضرورت

اساس، اصل؛ بنا بر ضرورت

mādayān
[m^ˈtg^ˈd^ˈn]
M429,2,4;(pl.)429,3

مجموعه، کتاب، نوشته

mādayān
[m^ˈtyd^ˈn]
M411,1,2;413,15;414,3

اساسی، اصلی

mālūn
[m^ˈlwn']
M418,1

طبیعی‌دان، پزشک

mānāg
[m^ˈn^ˈk]
M409,4

قائم به ذات؛ ماندگار

māndagīh
[m^ˈndkyh]
M425,22

ماندگی، نخستگی

mānsarbar
[m^ˈnsɪbl]
(pl.) M413,17;416,13;418,13;42
1,18

مانسربار، حامل کلام الهی

marag
[mlk']
M420,9

تعداد، شمار

mārdan, mār-
[m^ˈltn']
~išn
M415,7
~išnān
M425,6
~rišnōmandīhā
[-šn^ˈwmndyh^ˈ]
M415,20

درک کردن، حس کردن

درک، حس

ادراک، شعور

دارای حس و حواس بودن

marg
[mlk]
~ih
M423,22
~ihā
M409,19

مرگ، فنا، نیستی

مرگ، فنا

به صورت فانی، مردنی

mastōg
[mstwk']
M428,16

مستانه، مدهوش

māyišn
[m[˥]dʃn']
~garīh
M427,1f

جفت‌گیری

افراط در مسائل جنسی، شهوترانی

mēhan
[myhn']
~īh
M425,6

میهن

میهن

mēnōg
[mynwk]
~wēnišnīh
[-wynšnyh]
M413,18,19

مینو(روح)؛ آسمانی، مینوی

بصیرت مینوی، درک مینوی

mēzag
[mck']
M430,9

مطبوع، دلپذیر

mih-gāhīh
[ms-g[˥]syh]
M430,1

جایگاه والا

mih-kār
[ms-k[˥]l]
M430,2

امر مهم

mih-sūd
[ms-swt']
M427,8

بالاترین سود

mihēnīdan, mihēn-
[msynytn']

افزون کردن، بزرگ کردن

~idārīh
[-yt^hlyh]
M410,20

افزونی، بزرگی

mihmān
[m(̃)hm^hn']

میهمان، ساکن؛ پذیرفتنی

~īh
M422,17;425,7;431,17

سکونت، استقرار

~tum
[-twm']
M431,17

میهمان ترین

mizag
[mck']
M418,2

مزه

mizd
[mzd]
M424,19,20;431,14

مزد، پاداش

must
[mwst]
M428,6
~ōmand
[-^hwmnd]
(pl.)M428,1,2,6

ظلم

گله‌مند، ناراضی

mustīg-gar
[mustyk-kl]
(pl.)M428,3

سرکش، ظالم

muwmard
[mgwmlt]
(pl.)M414,12

مغ‌مرد

نخل، درخت خرما

muy
[DKR^ː]
M418,5

N

نام، آوازه

nām
[ŠM]
~ārāstan
[-^ːl^ːstn']
M424,16f

خوش‌نام شدن، شهرت نیک یافتن

namak
[nmk']
~ih
M424,7

نمک

خشکی، قحطی

nāmčišť
[n^ːmcšt']
M409,9

بویژه، مخصوصاً

~ig
M417,11f;420,16f;423,2;426,3;
427,6

ویژه، خصوصی

nask
[nsk']
~ōšmurdan
[-^ːwšmurdn]
M413,6;428,9

نسک(هریک از بخش‌های اوستا)

نسک برشمردن

nē-būd
[L^ːYHWWNt]
M424,17

نقصان، کمبود

nēzūmān
[nycwm^ˈn]
M429,14

فصیح، بلیغ، ماهر

niābag
[nyd^ˈpk']
M424,11

مناسب، درخور، سزاوار

nibēg
[npyk']
M414,3;428,10,12,13,14,19;429,
2,5;(pl.)411,20;412,17;429,1,3
~ī zamīg paymānīh
[-y zmyk ptm^ˈnyh]
M420,10f

کتاب، نوشته، سند، مدرک

اسناد و مدارک مربوط به حرکت زمین

nibištag
[npštk']
M412,4

نوشته

nibištan,nibēs-
[YKTYBWNtn']

نوشتن

nīdan,nay-
[DB(Y)LWNtn']
M431,16
~išn
M430,17

هدایت کردن، راهنمایی کردن

هدایت، راهنمایی

nigārag
[nk^ˈlk']
M418,10

نگاره، تصویر

nigēxtan, nigēz-
[nkyhtn', nkyc-]
~išn
M412, 15

توضیح دادن، شرح دادن

شرح، تفسیر

nigirīdan, nigir-
[nkylytn']
M428, 20
~īdārīh
[-lyt'lyh]
M431, 19
~išnīhā
[-šnyh']
M409, 7

نگریدن، مشاهده کردن

نگرش کامل، (دائم) نگران

نگرش، ملاحظه

nigun
[nkwn']
~īh
M428, 21

نگون، وارون

ژرفا، عمق

nikōhīdan, nikōh-
[nkwhytn']
M429, 12

نکوهیدن، نفرین کردن

nimudan, nimāy-
[nmwtn', nm'd]
M409, 17; 422, 13; 427, 5
~išn
M430, 18
~išnīhā
M413, 19

راهنمایی کردن، نمودن، نشان دادن

نمایش، نشان دادن

پدیداری، نمایانی

niwistan, niwēy-
[nwstn', nwyd-]

اعلام کردن، خبر دادن

~išnīh
M424,16

اعلام، خبر، آگاهی

nixwār
[nswb^l]
(pl.) M429,19
~išn
M424,17

شتافتن، عجله کردن

شتاب، تعجیل

niyāyišn
[nyd^l dšn']
M409,1

نیایش

niyōxšīdan, niyōxš-
[n(y) dwhšytn']
M426,16

نیوشیدن، شنیدن

nizār
[nz^l]
~īh
M419,12

نزار، کمزور

نزاری، ناتوانی

nōg
[nwk']
~ārāstan
[-^l stn']
M428,19
~handēšišnīh
[-hndyššnyh]
M414,8
~hangāmān
[-hng^m n']
M426,2

نو، تازه

از نو آراستن

اندیشه نو، تفکر تازه

در جای خود

~mādayān
[-m^ˈtd^ˈn]
M424,16

طرح نو، اساس جدید

nōg nōg
[nwk']
M414,13

هر از چند گاه، گاه گاه

O

ō dar xwāst
[^ˈL BB^ˈ B^ˈYHWNst]]
M412,13

به دربار فراخواندن

ō xwaš wāspuhragān
[-w^ˈspwhlk^ˈn]
M423,1

اجزای وابسته به هم یک چیز

ōst
[^ˈwst']
M426,14

محکم، قابل اعتماد

ōstīgān
[^ˈwstyk^ˈn]
M409,14;410,10;419,14;422,13

مطمئن، استوار، قاطع، قابل اعتماد، قوی

~īh
M409,17

حصر عقلی؛ پایداری، استحکام

~īhā
M413,13f

استحکام، قدرت

ōš
[^ˈwš]
~dārihā
[-d^ˈlyh^ˈ]
M431,18f

هوش، فراست

هوشیاری

ōz

[[̌]wc]

M422,21

نیرو، قدرت، برتری

ōšmār

[[̌]wšm[̌]l]

M416,5

شمار، تعداد

ōšmurdan,ōšmār-/ōšmur-

[[̌]wšmwlt[̌]n']

M413,6;419,19

~išn

M414,11

حساب کردن، شمردن،

بررسی کردن، به یاد آوردن، تصور کردن

اندیشه

pa(č)čēn

[pcyn]

M412,4,22

نسخه، رونوشت

pad čašm ī bē kišwarīg

[PWN cšm y BR[̌] kyšwlyk]

M428,22f

با معیار بیگانه نگری

pad čih[̌]r xwāstan

[PWN cyhl B[̌]YHWNstn']

M420,13

معاینه کردن

pad xūb

[PWN hwp']

M424,12

بایسته

pad xūb dāštan

[PWN hwp' d[̌]štn]

M426,11f

خوب و متعارف دانستن چیزی، قانونی کردن،

توجیه کردن

pad xwad xwēš
[PWN BNPŠH NPŠH]
M426,21f

خود به خود

pad xwadīh āyēd
[PWN hwtyh Y^ˆTWNtn']
M409,15

علیه خود ایستادن

pādan, pāy-
[p^ˆtn'-p^ˆd-]

پاییدن، نگهداری کردن، حمایت کردن

pādār
[p^ˆt^ˆl]
~īh
M425,14

حامی، نگهبان

padēx
[ptyhw']
~īh
M424,18;427,13

پایداری

بهره‌مند، کامیاب

آسایش، غنا، کامیابی

pādīfrāh
[p^ˆtpl^ˆs]
M428,10

پادافراه، کیفر

padīrag
[ptylk']
M411,4;423,1,16;430,7
~īg
M422,22

پذیره، مقابله

خصمانه، مقابل

pādīrān
[p^ˆtgl^ˆn']

عقب‌مانده، فرونشانده

~kāriḡ
[-k[̌]lyk]
M423,4

مانع

pādirān(ēn)Idan,pādirān(ēn)
[p[̌]tg[̌](yn)ytn']

جلوگیری کردن، مانع شدن

padīriftag
[ptylptk']
M427,8

پذیرش، قبول، پذیرفته

~ih
M430,13f

پذیرش

padīriftan,padīr-
[ptylptn']
M411,8,19;412,4,14;428,21

پذیرفتن، قبول کردن

~išn
M415,17

پذیرش، قبول

~išnīh
M430,30f

پذیرش

~išnīhā
M415,10f

پذیرش

padīriftārīhā
[ptylpt[̌]lyh[̌]]
M421,1

پذیرفته شدن، پذیرش

pahikār-
[ptk[̌]l]
~išn
M413,3;428,8
~xwāstan
[-B[̌]YHWN-stn']
M427,5

جنگیدن، شکست دادن، مجادله کردن

تقابل، جنگ، مجادله، نزاع، پیکار، مناظره

مناظره کردن

pāhlum [p ^h hlwm] ~čīnīh [-cynyh] M419,15f	بهترین، برترین، پیشترین گزیدار بهترین‌ها
pahrēxtan, pahrēz- [p ^h hlycytn', p ^h hlyc-] M427,2; 429,19	دوری کردن، پرهیز کردن
pānagīh [p ^h nkyl] M425,13	مصونیت، حفاظت از آسیب‌ها
pand [pnd] M420,8f	مسیر، راه
pardaxtan, pardaz- [pldhtn', pldc] M411,18f ~išn M424,17	پرداختن، به انجام رساندن، خود را آزاد کردن از، فارغ شدن از رهایی، فراغت
pargūdāg [plgwtk] ~īh M419,22	رها، خالی از جدابودگی از، رهایی از
paristag [plystk'] M411,19 ~īh M410,9,10	فرستاده، سفیر، رسول، پیغام پرستش، خدمت، رسالت

paristīdan, parist-

[plst-ytn']

~išnīgīh

M410,9

~išnīh

M430,14

پرستیدن، خدمت کردن

قابل پرستش، قابل خدمت، پرستیدنی

خدمت، فرمانبرداری

parwast

[plwst']

M417,18

~ag

M418,22

~agīh

M411,13

حصار؛ محدودیت

حصار، محدوده

حصار، محوطه، محدوده، شمول

passandīdan, passand-

[psndytn']

M429,15

پسندیدن، تأیید کردن

passāxt

[ps>ht']

M413,5

~agīhā

M422,16

آماده، ساخته

مؤثر، تأثیرگذار

passāxtan, passāz-

[ps>htn'-ps>c-]

~išn

M409,10;417,15

آماده کردن، ساختن، جادادن، امتحان کردن

برسازی، سازش، تدارک، آماده سازی، ترکیب

passazag

[psck']

~īh

M415,4

درخور، مناسب

تناسب

~ihā M430,19	متناسب، به تناسب
pattūdan, pattāy- [ptwtn', pt ^ˈ d] M423,9f	ماندن، دوام آوردن، تاب آوردن
~išnīg M422,17	ماندگار، مداوم، ماندنی
~išnīh M411,13f	دوام، تحمل، تاب
pattūg [ptwk'] ~ih M423,11	بردبار، پرتافت، باپشتکار دوام، استحکام، تاب، بردباری، پشتکار، تحمل
pāyag [p ^ˈ d(y)k'] ~ihā M418,3	اساس، پایه اساس، بنیان، پایه
paydāg [pyt ^ˈ k'] ~kardan [- ^ˈ BYDWNtn', krt'n'] M426,18;428,13	پیدا، آشکار، پیدا فهمیدن؛ ظاهرشدن، پیدا کردن
paydāgēnīdan, paydāgēn- [pyt ^ˈ kynyt'n'] M415,15f;421,17;424,4;425,22f; 427,4;428,19;429,15	آشکار ساختن، شرح دادن، ایجاد کردن

paydāgīh
[pyt^hkyh]
M422,13;428,12
~dāštan
[-d^hštn]
M415,1f

آشکار، پیدایی، ظاهر

آگاهی داشتن

paymān
[ptm^hn]
M429,12
~gōwišnīh
[-gwbšnyh]
M418,15

اعتدال

گفتار معتدل

paymānīg
[ptm^hnyk]
M416,2;422,19
~bahr windišnīh
[-bhl' wndšnyh]
M429,19

به اعتدال، متعادل، به اندازه

به اعتدال بهره بردن

paymānīh
[ptm^hnyh]
M417,7

اعتدال

pāymār
[PKDWN]
M430,2

حکم، رای، جزا

pāyram
[p^htlm]
M414,4

عالمه مردم

payrāstag
[ptl^ˤstk']
M419,2;420,4

payrāstan, payrāy-
[pt-, pyl^ˤstn', pyl'd-]
M422,12;431,4
~išnīg
M414,3

payrāst-dār
[ptl^ˤstt^ˤl]
M419,2

pazzāftan
[pz^ˤptn]

pazzāftār
[pz^ˤpt^ˤl]
M431,7

pēsīdan, pēs-
[psytn', pys-]
M411,20

pēs-rad
[pyšlt']
M413,14f

pēs-xradīh
[pyšhltyh]
M415,12

پیراسته

پیراستن، آراستن

آراستگی، پیراستگی

پیراستار

پزاندن، عمل آوردن

باعث، بانی، سبب

زینت کردن، رنگ کردن

بالاترین مقام

پیش خردی

pēšōbāy
[pyšw^hp^hd]
M409,3

پیشوا، رهبر

pih
[pyhw']
~ī rōzīg
[-y lwcyk]
M431,2

خوراک، قوت

قوت روزانه

pityārag
[pytyd^hlk']
M430,3

آسیب، صدمه

pōhišn
[pwhšn']

زوال، فنا

pōryōtkēš
[pwlyw(k)tkyš]
(pl.) M424,2
~ih
M424,4
~ihā
M424,4

پوریوتکیش، (یکی) از نخستین آموزگاران دین
زرتشتی

پوریوتکیشی، بنا بر سنن نخستین آموزگاران
دین رفتار کردن
پوریوتکیشانه

puhl
[pwhl]
M424,21;429,18

مجازات، جریمه

purrt-bōzišnīh
[pwl-bwcšnyh]
M430,4

خواست کامل، منفعت کامل

purr-nēkih
[pwl-nywkyh]
M415,10

منشأ نیکی

purr-sardag
[pwl-sltk']
M415,15;416,7

اقسام مختلف، کثرت، تنوع

purr-spāh
[pwl-sp^hh]
M416,3

خیل عظیم، سپاه بزرگ

R

ramagīg
[lmkyk]
M416,2

جمع، جمعیت، خلاق، انسان‌ها

rāmēnīdan, rāmēn-
[l^hmyntn']

آرامش بخشیدن، خوشی دادن

rāmišn
[l^hmšn]
M431,8

آرامش

rawāg
[lwb^hk]
M410,21,22;411,5

جاری، رایج

~dahišnīh
[-dhšnyh]
M411,15

تداوم آفرینش

~dāštan

[-d^hštn']

M424,11

رواج داشتن

~lh

M410,21;411,12

جریان، رواج

rāyēnīdan, rāyēn-

[l^hdyn-ytn']

M427,6

ترتیب دادن، رهبری کردن، هدایت کردن

~īdār

M415,20

هدایت کننده

~īdārīh

M410,20;417,17;424,3;

424,14

راهنمایی، اداره، هدایت، سوق؛ عرضه،

گسترش

~išnīhā

M427,12

مدیریت، تدبیر

rēšīdan, rēš-

[lyšytn']

~īdār

M429,21

زخم کردن، مجروح کردن

ضارب، زخم زن، مخرب

rēxtan, rēz-

[lyhtn', lyc-]

~išn

M430,12

ریختن، جاری شدن

ریزش، حرکت

rōb

[lwp']

M412,8

غارت، سرقت

rōz

[lwc]

M431,2

معاش

روزی

~īg
M431,5

S

سال

sāl
[šNT]

سالانه

~īg
M431,2

حد، اندازه، مرز، کناره، نهایت

sāmān
[s>m>n]
M431,9

سان، نوع، روش

sān
[s>n]
M416,18

سرفرمانروایی، مدیریت در سطح بالا، اداره کردن کسی یا
جایی در بهترین حالت ممکن

sar-rāyēnišnīh
[sl-l>dynšnyh]
M425,5f

سرخدای، حاکم

sar-xwadāy
[sl-hwt>d]
(pl.) M411,19

حاکمیت

~īh
M417,18

آخرالزمان

sar-zamānīh
[sl-zm>nyh]
M431,3

فرمانده، ستمگر

sāstār
[s>st>l]

~ih
M413,9f

ستمگری، ظالمی

sazistan,saz-
[sc-stn']

مناسب بودن، درخور بودن، سزیدن

~īdag
(pl.)M419,17,20

شایسته

~īdagārīh
M416,17

شایستگی

~išn
M416,15

ایجاد، تناسب

snāh
[sn^h]
M417,10

خشونت، زدو خورد

sōg
[swk']
M409,11;409,11

سوی، جهت

spās
[sp^s]
~dār
[sp^ssd^l]
M427,16

سپاس، تشکر، خدمت

~dārīh
M427,20

سپاس دار

~ih
M427,17

سپاس داری، سپاس

~šnās
[-šn^s]
M427,16,16f

سپاس، سپاس، شکر

سپاس شناس

spōxtan, spōz-
[spwhtn', spwc-]

نافرمانی کردن، سپوختن، تجاوز کردن، رد کردن، تأخیر کردن

~išnīg
M423,3f

دافع

spōxtārīh
[spwht'lyh]
M423,2

ممانعت، جلوگیری

spurr-āgāhīh
[spwl-ˈkˈsyh]
M415,18;412,2

آگاهی کامل

spurr-ēnīdārīh
[spwl-ynyt'lyh]
M416,7

به کمال رسانی

spurr-hamēstārīhā
[spwl hm-yst'lyhˈ]
M413,10

شدت برخورد، نهایت تقابل، نهایت کینه‌ورزی

spurr-xwēškārīh
[spwl hwyšk'lyh]
M431,8f

خویشکاری کامل

spurrīg
[spwlyk]
M413,20;419,7
~īh
M416,7;421,15

کامل، تمام

تکمیل، کامل، تمامی، کمال

srāyīdan, srāy-
[slˈd-ytn']

حمایت کردن

~išn
M410,15

حمایت، حفاظت

starān-ōšmār
[stl`n`wšm`l]
(pl.)M420,7,11

منجم، ستاره‌شمار

stard
[stlt]
~ih
M426,5

گیج، مبهوت، متحیر

گیجی، بهت زدگی

stōwēnīdan,stōwēn-
[stwbynytn']
~īdārīh
[-yt`lyh]
M423,15,19

شکست دادن، غلبه کردن

غلبه، شکست؛ ایجاد فساد، خصلت ایجاد فساد و زوال

stūdan,stāy-
[stwt'n',st`d]
M427,7

ستودن

sudāb
[st`p]
M419,11

نام گیاهی دارویی؛ درد، اندوه، گرفتاری و تبعات ناشی از آن

sūdāg
[swtk']
M426,21

جهالت، نادانی

sūd
[swt']
~ōmand
[-`wmnd]
M427,8;430,19

سود، فایده، امتیاز

سودمند

Š

šab
[lyl⁷,šp]
~īg
M430,6

شب

تاریکی، شب‌گون

šēd
[šyt]
M409,12

شایسته، درخشان

škift
[škypt']
~īh
M411,10

شگفت، فوق‌العاده

شگفتی

šnāyēnīdan, šnāyēn-
[šn⁷dynytn']
~īdār
M424,15

خشنود کردن، احترام کردن

خشنود کننده، احترام گذارنده

šōn
[šwn']
M427,6
~īg
M429,20

آیین، شیوه، روش

راه معمول و متداول

T

tā
[ˈD]

تا، در حالی که، در ظرف

~čē abāg
[-MH LWTH]
M422,8

وابسته به این است که

tāftan, tāb-
[t^hp-tn']
~išnīh
M411,7

تافتن، سوزاندن، درخشیدن

تابش

tagīgihā
[tkykyh^h]
M411,5

چابک، سریع

talag
[tlk']
M428,10

تله، دام

tan
[tn']
~dāstan
[-d^hštn]
M431,7

تن، شخص

حفاظت از تن

~īg
M424,18
~kardārīh
[-krt^hlyh]
M425,13

شخص، فرد

فعالیت بدنی

~srāyišn
[-sl^hdšn]
M427,13

آسایش تن

~winnār-dār
[-wyn^hlt^hl]
M415,20

نظم دهنده تن

tarsagāh

[tɪskʰs]

M410,7

~ih

M410,4,5,8,13

ترس آگاه، متواضع

tarzamān

[tɪcmʰn]

M411,9

بی‌زمانی، زمان نامناسب

tāšīdan, tāšt-

[tʰʃytnʰ]

M415,5

آفریدن؛ بریدن، تراشیدن

tēx

[tyh]

M425,16

برجستگی، لیاقت

tēzihā

[tycyhʰ]

M427,3

هرچه بیشتر

tōhmag

[twhmkʰ]

M416,3,4;418,5,6;419,19;

420,21;

421,3;(pl.)417,19

تخمه، نژاد، نسل، اصل، دوده، خاندان

tōxtan, tōz-

[twhtnʰ, twc-]

~išn

M421,17;424,20

~išnih

M424,20

توختن، جبران کردن، ادا کردن

پرداخت خسارت

کفاره

tuhīgīh
[twhykʰh]
M416,29;422,4

تهیگی، خلا

tuxšāg
[twhšʰkʰ]
M413,8
~ih
M430,14f

کوشا، ساعی

کوشایی، کمر بستن در برابر سالاران، فرمانبرداری

tuxšīdan, tuxš-
[twhš-ytnʰ]
M411,17;413,8;427,10;43
0,11
~išn
M420,5

کوشیدن، سعی کردن

سعی، تلاش، کوشش

tuštīh
[twštyh]
M425,22

خاموش، ساکت

U

ulīh
[LʰLʰyh]
M417,6

بالا، فراز

uskār
[ʰwskʰl]
M413,4,15

اندیشه، فکر، سگال

uskārdan, uskār-
[ʰwskʰl-tnʰ]
M413,2;414,11,13;422,7,12;4
27,9

فکر کردن، اندیشیدن

~gar
M414,19

~išn
M413,11,13

~išnīh
M414,7,8

uzmūdān,uzmāy-
[ʔwzmwtnʔ,ʔwzmʔd-

M426,10

~išn
M425,12

uzmūdār
[ʔwzmwtʔl]
(pl.)M427,10f

uzwān
[ʔwzwʔn]
M412,9
~dānāgmard
[-MNDʔGBRʔ]
M411,22

W

wābar
[wʔpl]
M411,12

~īgānīh
[-ykʔnyh]
M411,2

wānēdag
[wʔnytkʔ]
M419,14

متفکر، اندیشمند

اندیشه، فکر، سگال

اندیشه، تفکر

آزمودن، امتحان کردن، سنجیدن

آزمایش

مجرب، باتجربه

زبان

کسی که زبان نافذ دارد

باور، اعتقاد، ایمان

قابل اعتماد

غالب، چیره، پیروز

wānīdan, wān-
[w^hn-ytn']
M411,9;413,10

غلبه کردن، نابود کردن، مغلوب کردن

wany(b)ūd
[HWBDN'bwt]
M422,20;429,12

تفریط

waranīg
[wlɲyk']
M414,18
~ih
M427,1

راغب، مشتاق، حریص

حرص، از

waštan, ward-
[wštn',wlt-]
~īg
M410,19
~išn
M418,2
~išnīh
M417,6

چرخیدن، گشتن، برگشتن، تغییر کردن

گردنده، چرخنده

گردش، تغییر، دگرگونی

چرخش، گردش، تغییر

warzāwand
[wlc^hwnd]
(pl.)M430,21f

ورجاوند، دارای قدرت اعجاز، نیرومند

warzīdan, warz-
[wlcɲytn']
~lhā
M411,16
~išn
M419,5

ورزیدن، کار کردن، به وجود آوردن، بکشتن، عمل کردن

تلاش، کوشش، جهاد

کوشش، جهاد، تلاش، مخالفت، ستیز

was
[KBD]
~nāmīh
[-šMyh]
M417,12
~ēwēnag
[-^ːdwyŋk]
M431,12
~rōy
[-lwd]
M426,17
~wizārišn
[~wc^ːlšn]
M426,17

wāspuhrag
[w^ːspwhlk]
M428,4
~ānihā
M413,21;420,20f

wastār
[wst^ːl]
~ih
M429,21

waštag
[wšt^k']
M419,10

waštan, ward-
[wštn',wlt-]
~lg
M410,19

بسیار، زیاد

آوازه بسیار

هزار راه

ابعاد مختلف

پرسش دارای چند پاسخ

شاهزاده

تعلق، وابستگی، ارتباط، متعلق، وابسته

خودسر، سرسخت؛ مغرور

خودسری؛ غرور

بیمار، مریض

چرخیدن، گشتن، برگشتن، تغییر کردن

گردنده، چرخنده

~išn
M418,2
~išnīh
M417,6

گردش، تغییر، دگرگونی

چرخش، گردش، تغییر

wāxš
[w^hš]
M415,7

مجرد، انتزاعی

waxšīdan, waxš-
[whšytⁿ']
~išn
M420,13; 428,22

افزودن، بالیدن، رشد کردن

رشد، افزایش

wāz
[w^c]
~ag
M431,19
~išnīh
M413,16

سخن، کلام

کلام، سخن

کلام، گفته

wēš
[wyš]
~īh
M427,1

بیش، بیشتر

زیاده خواهی

widarag
[wtlg]
M427,9

گذر(امور)

widardan, widir-
[wtltⁿ', wt(y)l-]
M416,5

گذشتن، عبور کردن؛ مردن

widārdan, widār- [wt^hltn'] ~dīh M426,6	گذاردن، حمل کردن، تاب آوردن، تحمل کردن گذر، عبور، گذار
widimās [wtym^hs] ~īh M425,21	شگفتی، اعجاز معجزه، اعجاز
widimušt [wtymwšt] ~īh M425,22	شگفت‌زده شگفتی
wih- [šPYL-,wyh] ~īh M430,5 ~īh gāh [-yh g^hs] M430,6 ~mēnōg [-mynwk] M413,16	به، پاک خوبی درجه بهی مینوی پاکی
wihān [wh^hn] M420,5;422,16 ~bawišn [-YHWWNšn'] M423,22	بهانه، علت، سبب ضرورت وجودی

wimand
[wymnd]
M417,18;418,19

حد، سامان، مرز

wināh
[wn^hs]
~gārīh
M421,19

گناه، جرم

گناهکاری

wināhīdan, wināh-
[wn^hsytn']
~išn
M412,19;422,3
~išn-kār
[-šn-k^hl]
(pl.)M422,17;423,14f,19

تباه کردن، صدمه زدن، خراب کردن

صدمه، خرابی، تباهی

عنصر تباه کننده، ویران کننده

winastag
[wnstk']
M418,21

تباه، فاسد

windādan, wind-
[HŠKHWNtn']
~ādagīh
M426,6f
~išn
M429,16;427,22
~išnīh
M427,10

یافتن، بدست آوردن

پیدایی، یابندگی

موهبت، سود، درآمد، کسب

درآمد، کسب، سود، موهبت

win(n)ārdan, win(n)ār-
[wyn^hltn']
M409,15;421,1;422,
16

آراستن، مرتب کردن

~išn
M416,16;422,20

~išnīh
M430,8f

wirāstan, wirāy-
[wyl^ˈstn, wyl^ˈd, wl^ˈc-]

~išn
M428,18

wirōmand
[wyl^ˈwmnd]
M414,7

wistāx
[wst^ˈhw']
~ēnīdārīh
[-yny^ˈt^ˈlyh]
M426,10

~īh
M426,1
~īh abar barišn
[-QDM YBLWNšn']
M426,1

wišād
[šLYTWNT', wš^ˈt']
M424,22

~band
[~bnd]
M425,1

~rāhīh
[-l^ˈsyh]
M425,13

ترتیب، نظم

تدارک، ترتیب

ترتیب دادن، آماده کردن، پیراستن، آباد کردن

ویرایش

اندیشمند، متفکر

گستاخ، معتمد

اطمینان دادن، اعتماد داشتن

اعتماد، افتخار

اعتماد/افتخار کردن

گشاد، باز

گشاده بند، افسار گسیخته

گشاده راهی، قابلیت انتخاب راه‌های گوناگون

wiṣādan, wiṣāy-
[ŠLYTWNtn']

گشادن، باز کردن، آزاد کردن

wiṣuftan, wiṣōb-
[wšwptn']

آشفتن، برهم زدن، ویران کردن

~išn

آشفتن، تباهی

M422,18,20;423,14,22

wiyābān
[wyd'p'n]

گمراه، سرگردان؛ فریب خورده

~gar

گمراهان

[-kl]

(pl.)M431,12

گمراهی، شک، تردید

~ihā

M431,11

wizārdan, wizār-
[wc'lt'n]

جدا کردن، شرح دادن، تفسیر کردن، گزاردن، اجرا کردن، رستگار شدن

M424,6

گزیداری

~dārīh

M426,12

wizāyīdan, wizāy-
[wyz'dytn',wyz'd]

آسیب رساندن، زیان رساندن، صدمه زدن

M429,1

صدمه رسانی، زیان رسانی

~išnīh

M417,13

wizēn

گزینش، گزین، انتخاب

[wcyn']

M409,4;419,16

wišādan, wišāy-
[šLYTWNtn']

گشادن، باز کردن، آزاد کردن

wišuftan, wišōb-
[wšwptn']

آشفتن، برهم زدن، ویران کردن

~išn

آشفتنگی، تباهی

M422,18,20;423,14,22

wiyābān
[wyd[̇]p[̇]n]

گمراه، سرگردان؛ فریب خورده

~gar

گمراهان

[-kl]

(pl.)M431,12

~ihā

گمراهی، شک، تردید

M431,11

wizārdan, wizār-
[wc[̇]ltn']

جدا کردن، شرح دادن، تفسیر کردن، گزاردن، اجرا کردن، رستگار شدن

M424,6

~dārīh

گزیداری

M426,12

wizāyīdan, wizāy-
[wyz[̇]dytn',wyz[̇]d]

آسیب رساندن، زیان رساندن، صدمه زدن

M429,1

~išnīh

صدمه رسانی، زیان رسانی

M417,13

wizēn

گزینش، گزین، انتخاب

[wcyn']

M409,4;419,16

wizīdag
[wcytk]
M409,2

گزیده، منتخب

wizīdan, wizīn-
[wcytn', wcy'n]
M417,2

انتخاب کردن، گزیدن، ترجیح دادن، تمیز دادن

wizīdār
[wcyt^hl]
M424,9
~ih
M424,1

گزیدار

گزینش

wizīnd
[wznd]
M412,7

گزند، آسیب

wizīr
[wcy'l]
M421,14; 424,8; 426,6
~ih
M430,7

گزیر، تصمیم، داوری، حکم، دستور، فرمان

چیرگی، توانایی؛ حکم، دستور

wizōstan, wizōh/y-
[wcwstn', cw'd-]
M428,20

پژوهیدن، رسیدگی کردن

~išn
M412,18; 413,4; 414,11; 420,14

پژوهش، بررسی

wizōstag
[wcwstk']
M417,7,9

پژوهش، بررسی، بصیرت

~išn
M422,18,20;423,14, 22

آشفتگی، تباہی

wuzurg
[LB⁷]
~hambār
[-hnb⁷l]
M429,17

بزرگ، عظیم
بیشترین حد ذخیره

X

xām
[h⁷m]
~dāšn
[-d⁷šn']
M427,9
~spāsih
[-sp⁷syh]
M411,9

خام، نارس
کمترین سود، پاداش کم ارزش

ناسپاسی، تشکر نسنجیده

xānag
[h⁷nk]
(pl.)M418,9

دوست، نزدیک، خویش

xānīg
[h⁷nyk]
M414,5

سرچشمه، منشاء

xastagīh
[hstkyh]
M425,22

خستگی

xēm
[hym]
M410,10

خیم، طبیعت، خصلت

xīr
[CBW]
~ān
M417,18
~mēnōg
[-mynwk]
M415,22

امور، چیز
امور، چیزها
امور مینو

xišt
[hšt']
(pl.)M422,2

خشت

xrad
[hlt']
~xwāh
[-B^YYHWN]
M420,9

خرد، عقل
طالب خرد

xūb
[hwp]
~uzmūdārīhā
[-^zwzmwt^zlyh^z]
M427,14

خوب
در حال کسب تجربیات خوب

xwābar
[hw^zpl]
M421,6
~lh
M426,21

مهربان
احسان، نیکوکاری

xwad
[BNPŠH]

خود

~čim
[-cym]
M409,16

قائم به ذات

xwārth
[hw^ːlyh]
M410,20

خواری، آسانی، سهولت

xwarrah
[GDH]
~pādār
[p^ːt^ːl]
M421,16

فره، شکوه، خوشبختی

فره پایدار، فره جاودان

xwāstag
[hw^ːstk']
M421,18

مال، ثروت، خواسته

xwāstan, xwāh-
[B^ːYHWN-stn']
M427,5

خواستن، آرزو کردن، جلب کردن

~išnīg
M415,17

خواستنی، قابل مطالبه

~išnīg-mard
[-šnyk GBR^ː]
M430,9

زیاده خواه، آدمی که مدام می خواهد (با بار منفی)

~išnīhā
M414,12; 430,18

امیال، خواهش ها، طلب، خواسته

xwāstār
[hw^ːst^ːl]
(pl.) M428,18

طالب، خواستار، خواهان

xwastīg
[hwastwk']

~lh

M427,4

~lhā

M425,19

خستو، معترف

ایمان، باور، خستویی

از طریق اعتراف و اعتقاد

xwaš
[BSYM]

M417,11

~srōdlh

[-slwtyh]

M417,11

خوب، خوش

کلام خوب خدا

xwēd

[hwyt']

M411,6;423,2

~lh

M419,8;422,15;423,5,8

تر، نعمناک

نمناکی، تری

xwēš

[NPŠH]

~pad xwāh dōstīhā

[-pthw^h dwstyh^h]

M430,11

~lgān

M409,5;410,3,11;415,14

~lh

M424,20

خویش

از روی خودخواهی

خویشان، وابستگان

مالکیت

Y

yaštan, yaz-

[YDBHWNtn']

پرستیدن، جشن گرفتن، سرودن

~išn
M424,7

پرستش، یزش

yaštārīh
[yšt̪'lyh]
M424,10f

محافظت، مراقبت

Z

zādan, zāy-
[YLYDWN-tm']

زاییدن

zahag
[zhk']
M410,17;415,5

زه (بچه)، فرزند، بطن

~ān
M416,3,4

زادگان، نسل‌ها

~ān mēnōgān
[-̎n mynw̎k̎n]
M416,3

زادگان مینوی

~īg
M410,17

زاده شده، متولد شده

~pad dahišnīh
[-PWN dhšnyk]
M415,5f

مخلوق در آفرینش

zāhag
[z̎hk]
M416,3

عنصر (آب، آتش، هوا، خاک)

~ih
M415,6;416,4

عنصر

~purrspāh
[-pwlsp^h]
M416,3

خیل عظیم، گروه بزرگ

zamīg paymānīh
zmyk ptm^hnyh
M420,11f

محاسبات زمینی

zay
[zydy]
M425,5

ایزار، اسلحه؛ ویژگی

zādan, zāy-
[YLYDWNtn', z^htn]
~išnīg
M417,11

زادن، زاده شدن

ازدیاد، توالد

Zēn
[zyn']
M410,15;427,12

زین، اسلحه

zīwēnīdan, zīwēn-
[zywynytn']
(pl.)M428,1

زنده کردن، حیات بخشیدن

Scanned by CamScanner

نمایه

Ādurbād

[ʔtwrʔpʔtʔ]

M413,4

aliksandar

[ʔlksndl]

M412,7

amurdād

[ʔmrdtʔ]

M416,2

ardaxšēr

[ʔrthštʔ]

M412,11f;419,21

arēzrasp

[ʔlclʔspʔ]

M411,22

arjāsp

[ʔlzʔsp]

M411,18

ašwahišt

[ʔšwhštʔ]

M410,7,13,18

dārāi I dārāyān

[dʔlʔd y dʔlʔdʔn]

M412,3

diz I nibišt
[dc' y npšt']
M412,5

ērān šahr
[ʔylʔnštr']
M412,8;413,21,22;425,4f,9,14,17,
18;429,11,15
frašōštr
[plšwštł]
M412,1

ganj I šahīgān
[gnc' y šhykʔn']
M412,4f,22;428,17;429,5

hindugān
[hndwkʔn']
M412,20;429,13

hrōm, ~āyān, ~īg
[hlwm]
M412,8,20;428,16;429,13

hurdād
[hwrđt']
M415,15

husraw
[hwslwb']
M413,9

kayānīgān
[kdʔnykʔn]
M425,7

نمایه ۲۱۵

spandarmad

[spndlmt]

M415,5

spiti

[spyt']

M411,22

šābuhr

[š^ˆpwhl]

M412,17;413,1

šahriwar

[štɪwl]

M410,12

tōsar

[twsl]

M412,12,13

wahman

[whwmn]

M409,6;410,6,8,14,17;431,17

walaxš I aškānān

[wlhš y^ˆšk^ˆn^ˆn]

M412,5

wištāsp

[wšt^ˆsp']

M411,17f

xwanirah

[hwnyls]

M412,1;414,1

zarduxšt
[zltwht']
M412,3f

کتابنامه

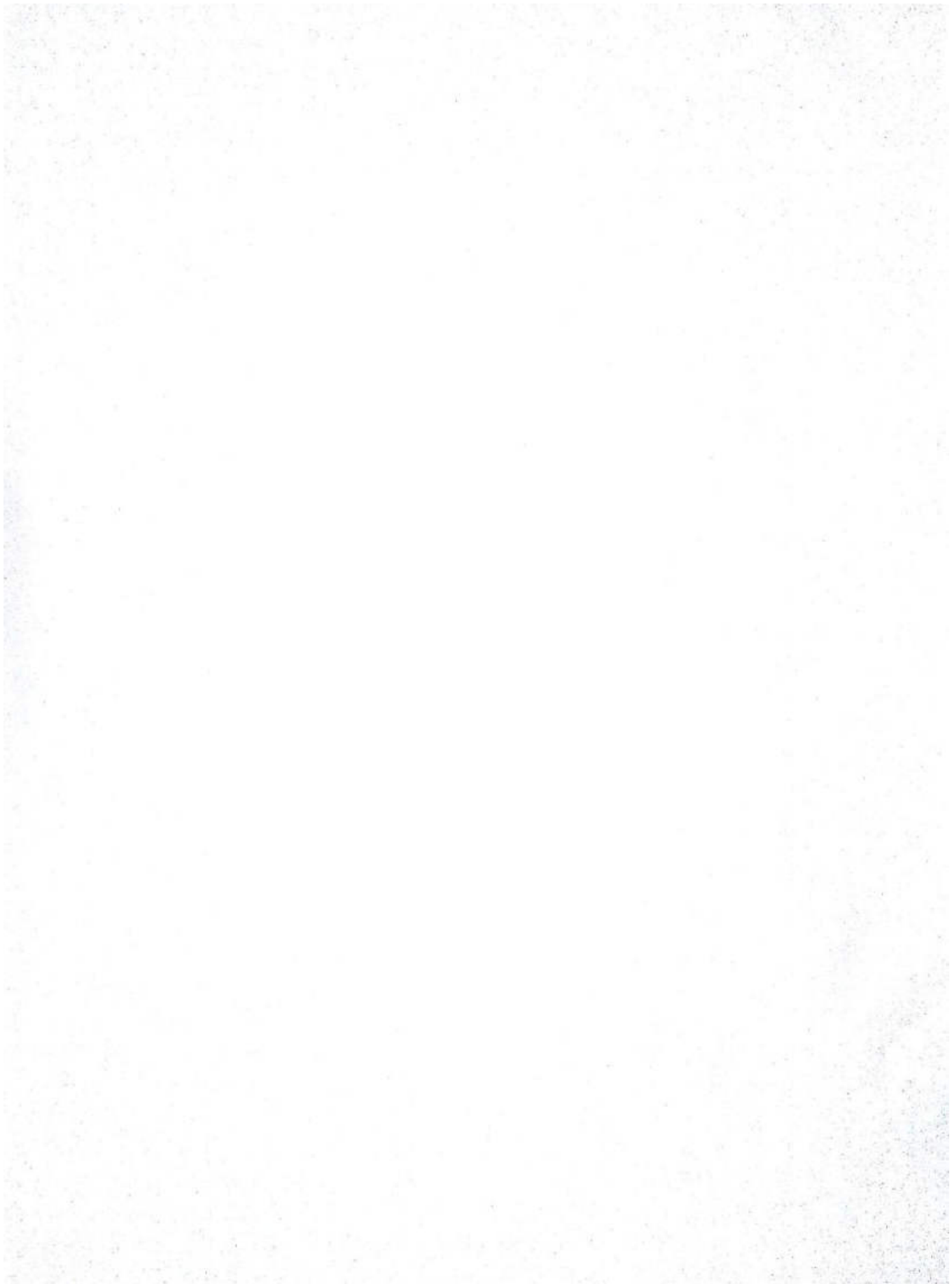
فارسی:

- ۱- آسانا، جاماسب، ۱۳۷۱، متن‌های پهلوی، ترجمه و تحقیق سعید عریان، تهران.
- ۲- آمدی، عبدالواحد بن محمد، ۱۳۶۶، غررالحکم و دررالکلم، قم.
- ۳- آموزگار، ژاله و احمد تفضلی، ۱۳۸۶، کتاب پنجم دینکرد، تهران.
- ۴- بهار، مهرداد، ۱۳۴۵، واژه‌نامه بندهش، تهران.
- ۵- ———، ۱۳۷۵، پژوهشی در اساطیر ایران (پاره نخست و دوم)، تهران.
- ۶- تفضلی، احمد، ۱۳۴۸، واژه‌نامه مینوی خرد، تهران.
- ۷- ———، ۱۳۷۶، تاریخ ادبیات ایران پیش از اسلام، تهران.
- ۸- ———، ۱۳۸۰، مینوی خرد، تهران.
- ۹- خوانساری، ۱۳۵۹، منطق صوری، تهران.
- ۱۰- دشتی، محمد، ۱۳۸۴، نهج البلاغه، قم.
- ۱۱- دوستخواه، جلیل، ۱۳۷۷، اوستا کهن‌ترین سرودها و متن‌های ایرانی، تهران.
- ۱۲- راشد محصل، محمد تقی، ۱۳۸۹، دینکرد هفتم، تهران.
- ۱۳- عریان، سعید، ۱۳۷۷، «کتابت در ایران پیش از اسلام»، فصلنامه کتاب، دوره نهم، شماره ۱، صص ۷-۱۳.
- ۱۴- ———، ۱۳۹۳، فرهنگ پهلوی، تهران.
- ۱۵- علامه مجلسی، محمدباقر، ۱۴۰۴ق، بحارالانوار (۱۱۰ جلد)، بیروت.
- ۱۶- قزوینی، محمد، ۱۳۳۶، تصحیح تذکرة الاولیاء شیخ فریدالدین عطار نیشابوری، تهران.
- ۱۷- ماهیارنوبی، یحیی، ۱۳۶۶، کتابشناسی ایران، جلد هفتم، تهران.
- ۱۸- مشکور، محمدجواد، ۱۳۲۵، گفتاری درباره دینکرد مشتمل بر شرح بخش‌های دینکرد، تهران.

- ۱۹- مکنزی، دیویدنیل، ۱۳۷۹، فرهنگ کوچک زبان پهلوی، ترجمه مهشید میرفخرایی، تهران.
- ۲۰- موله، ماریان، ۱۳۷۷، *ایران باستان*، ترجمه ژاله آموزگار، تهران.
- ۲۱- میرفخرایی، مهشید، ۱۳۹۲، بررسی دینکرد ششم، تهران.

لاتین:

- 1- Dresden, M.J ,1966 , *Denkart*, A pahlavi Text, facsimile edition of the manuscript B of the K.R. Cama Oriental Institute, Bombay.
- 2- Gignous, PH., 1994, "Dēnkard", in: *Encyclopedia Iranica*, edited by Ehsan Yarshater, vol. VIII, fascicle 3, Costa Mesa, California.
- 3- Justi, F., 1963, *Iranisches Namenbuch*, Hildesheim.
- 4- Madan, D.M, 1911, *The complete Text of the Pahlavi Dinkard*, part I, Books III-V, Bombay.
- 5- Nyberg, H.S., 1974, *A Manual of Pahlavi*, part II, Wiesbaden.
- 6- Sanjana, Peshotan Dastur Behramjee, 1900, *The Original Pahlavi Text; The same Transliterated in Avesta characters;Translations of the Text in the Gujarati and English Languages;A Commentary and a Glossary of select Terms*,vol.IX.
- 7- West, E.W.,1965, *Pahlavi Texts*, in: *The Sacred Books of East*, vol.XXXVII,Delhi.
- 8- West, E.W., 1974, "Pahlavi Literature", *Grundriss der Iranischen Philologie*, Berlin, New York.

دینکرد چهارم کوتاهترین کتب دینکرد و منتخبی از مطالب گوناگون است که حدود چهار هزار واژه را در بر می‌گیرد. موضوعات مورد بحث آن عبارت است از: شرح آفرینش امشاسپندان، اسامی شاهان حامی دین مزدیسنا، موجودات گیتی و خویشکاری آنها، زمان بیکران و کرانمند، طرح پرسش‌هایی دربارهٔ محدود یا نامحدود بودن خداوند، ستاره‌شناسی و طالع‌بینی، تقسیم طبقات چهارگانهٔ مردمان، ضرورت توجه و اهمیت دادن به دین مزدیسنا و سه اصل مطمئن اخلاقی اندیشهٔ نیک، گفتار نیک و کردار نیک.

۲۲۰۰۰ تومان